

Nr. 60 - September 2003
15e jaargang
Verschijnt 4x per jaar
Prijs per stuk € 3.18

LIMBURGS SCHUTTERSTIJDSCRIFT

OPEN DAG: SEGERS INDUSTRIES

Wanneer: 4 oktober vanaf 9.00 uur tot
Waar: Maaseikerlaan 51, Neeroeteren

tel. (+32)89-86.10.09
fax (+32)89-86.10.36
e-mail: segers-industries@skynet.be

Ontstaan uit een familie van schutters

Zo'n 30-tal jaartjes geleden begon wijlen T. Stals als gedreven schutter die zijn hobby wilde perfectioneren diversen innovaties uit te voeren aan de toenmalige geweren. Met de jaren groeide gestaag de bekendheid van de naam Stals in het schutterswereldje. In mei 1999 werd de bvba Segers Industries opgericht. Anders dan de naam doet vermoeden gaat het in werkelijkheid om een klein ambachtelijk bedrijf dat naast zijn eigen product, de cal. 12 kogelgeweren ook in opdracht van andere firma's machineonderdelen vervaardigt met name voor de voedingsmiddelenindustrie.

Gespecialiseerde branche

Het ontwikkelen en fabriceren van dit soort geweren vergt een zeer specifieke kennis, waarbij op de jarenlange ervaring voortgeborduurd wordt. Dit komt met name ook doordat de gebruikte munie ook door ons ontwikkeld wordt. Hierbij spelen het model van de kogel, de hulsvorm, kruisvorm en slaghoedje een zeer voorname rol.

Daarbij is uiteraard de geweerloop niet uit te sluiten, het aantal trekken en velden, de lengte en de spoed van de loop. Het is dus eindelijk een samenspel van diverse factoren wat tot het gewenste resultaat moet leiden.

Machinepark

Alle onderdelen worden in eigen beheer vervaardigd op moderne computergestuurde machines en handmatig afgewerkt met een ambachtelijke tint. Afhankelijk van het te fabriceren onderdeel worden zeer kleine toleranties gehanteerd, van 0,005 tot 0,02 mm. Om hieraan te kunnen voldoen is in de laatste jaren veel geïnvesteerd in nieuwe moderne machines, waarmee nauwkeuriger en sneller gewerkt kan worden.

CNC frezen, CNC draaien, boren, tappen, slijpen, persen, buigen, en zagen zijn de bewerkingen die bij Segers Industries kunnen worden uitgevoerd in alle soorten materialen, van staal, roestvrijstaal, aluminium, messing tot kunststof. De enige beperkingen hierbij zijn uiteraard de afmetingen van de machines.

Keuring

Wanneer de essentiële onderdelen klaar zijn, wordt de loop, grendel, huis, grendel & huis, worden deze gekeurd volgens de internationale C.I.P. normen door de Proefbank te Luik. Dit is een staatsinstelling welke de daar aangeboden wapens op veiligheid test door overdrukkladingen toe te passen. Hiervan wordt door de Proefbank een certificaat afgeleverd.

Daarnaast fabriceren we sinds begin 2001 ook onderdelen voor de machinebouw. Momenteel voornamelijk voor firma's die actief zijn in de voedingsmiddelenindustrie. In dit segment willen we onze activiteiten verder gaan uitbreiden, in eerste instantie met name op het gebied van CNC frezen.

Ontwikkeling & Milieu

Ook op het gebied van de wapens zijn we momenteel met nieuwe ontwikkelingen bezig. Met name de toegenomen strengere regelgeving van overheidswege met betrekking tot het milieu noopt ons tot innovaties.

Jong & dynamisch, met een gezonde kijk op de toekomst

dat is

Segers Industries bvba

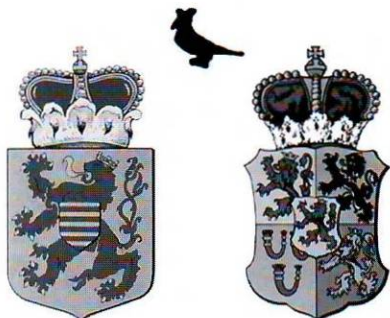
Er wordt op
u gewacht

Zo. Nu eerst een Bavaria.

BIER VOOR ECHTE MENSEN

Het 'Limburgs Schutterstijdschrift'

Het Limburgs Schutterstijdschrift wordt uitgegeven onder verantwoordelijkheid van de stichting Steun Aan het Schutters- en gildewezen in de beide Limburgen (S.A.S.).

Abonnementen:

Het Limburgs Schutterstijdschrift verschijnt 4x per jaar.
Abonnementsprijs € 12,50 per jaar bij vooruitbetaling.
Losse nummers à € 5,00 inclusief verzendkosten.

Redactie-adres en nieuw abonnement:

Wienkeskoel 94, 6074 HH Melick
telefoon 0475-52 02 26.

Bankrelaties:

Nederland: Rabobank,
rekeningnr. 12.22.15.125
Postbank rekeningnr. 287 83 43
België: Dexia-bank te Kinrooi
rekeningnr. 068-2059877-12.

Advertentie acquisitie:

Bravo Nederland
De Lange Beemdens 3,
6019 CP Wessum
tel. 0475-570657 - fax 0475-562252
E-mail: ton.van.berkel@12move.nl

Grafische techniek:

 drukkerij *sinds 1935*
LIMBURGSCHЕ POST
Beelden

Voorbehoud:

© Copyright Limburgs Schutterstijdschrift.

Voor een uitgebreide formulering wordt verwezen naar het gestelde in de colofon van het Limburgs Schutterstijdschrift nummer 48, september 2000, pagina 1.

ISSN: 1382-0893.

BESTE SCHUTTERS-VRIENDEN,

Na de redactiesluiting van het vorige nummer bereikte ons een lijk artikel omtrent de onlangs gehouden jury-opleiding. Plaatsing van dit artikel met de eventuele reacties hierop (minimaal 10 pagina's) zouden de verzending van het juni-nummer vertraagd hebben. Het artikel was bovendien opgenomen op de OLS-website, zodat U er toch kennis van hebt kunnen nemen. De OLS-jurycommissie heeft aangekondigd dat zij de aanbevelingen uit dit artikel zal verwerken voor toekomstige jurycursussen.

Even leek het er op dat ook het OLS in Kessenich zou ontaarden in een modderballet. Een bezoek aan de zusters in Echt bracht uitkomst, want het mooi weer zette prompt in op 5 juli en zo konden we alsnog van een prachtig geslaagd en zonnig OLS genieten. Het OLS-2003 zal de geschiedenis in gaan als een OLS waarbij veel records werden gebroken.

Dit OLS heeft ons er ook weer eens op gewezen dat je als schutterij een groot draagvlak moet hebben in de samenleving. Schutterij St.-Martinus Kessenich beschikte niet alleen over voldoende draagvlak binnen haar dorp, maar kon ook rekenen op voldoende steun om de vele taken goed uit te voeren. Mensen en organisatie van Kësing, nogmaals hartelijk bedankt.

Schutterij St.-Amandus Opglabbeek kan nu al rekenen op veel bezoekers voor haar OLS. De bijzonder goede PR en de goede verzorging in Kessenich zullen beslist hun uitstraling hebben op het OLS-2004. Opglabbeek volg daarom de werkwijze en de aanpak van Kessenich. Er zullen nog voldoende uitdagingen over blijven om Uw OLS onder de aandacht te brengen van een nóg breder publiek.

In Opglabbeek en in Blerick zal men zich ook eens moeten beraden over de consequenties nu D'n Um en de Ut al iangere tijd samen zijn. Volgens goed ingelichte bronnen is het paar onafscheidelijk. Wellicht is het mogelijk om, overeenkomstig de wens van D'n Um en de Ut, ook het OLS én het LDS in de toekomst samen door het (schutters-)leven te laten gaan.

Natuurlijk staan we in dit nummer uitgebreid stil bij het OLS-2003 en de winnaars. U zult verder een uitgebreide mix aantreffen van artikelen en foto's; kortom ook dit nummer is weer de moeite van het lezen en bekijken meer dan waard.

Om U als lezer te informeren hoe er meegedacht wordt door schutters, hebben we een tweetal artikelen geplaatst van Twan Stemkens uit Neer. Twan is iemand die weet waar hij het over heeft, omdat hij ook vaker schuttersfeesten van andere schuttersbonden bezoekt. Hij beschikt daarvoor over voldoende vergelijkingsmateriaal om zich een goed oordeel te kunnen vormen.

Ook de andere bijdragen in dit nummer tonen mij de diepgang en interesse waarmee men bezig is met het Limburgse Schutterswezen. Verrassend vond ik de inzending van de tekst van de vijfde strofe van het Limburgs volkslied. Ik zou de OLS-Federatie willen aanbevelen om deze vijf strofen in de toekomst in z'n geheel in de OLS-feestgids te plaatsen.

Diegenen die hun abonnement niet wensen te verlengen, worden verzocht om dit uiterlijk 1 oktober 2003 schriftelijk bij het redactieadres bekend te stellen.

Ik wens U veel leesplezier toe.

Wim Pijpers, Hoofdredacteur.

Het volgende nummer van het Limburgs Schutterstijdschrift zal in december verschijnen. Kopij en advertenties kunnen worden ingediend tot uiterlijk 1 november bij het redactieadres Wienkeskoel 94, 6074 HH Melick, faxnummer 0475-520229 of e-mail wmjpijpers@hotmail.com

Bij de voorpagina: Winnend OLS-zestel van schutterij St.-Amandus Opglabbeek. V.l.n.r. Marc Paredis, Jos Roosen, Pascal Paredis, Raf Evers, Peter Spreeuwers en Benny Roosen.

DE ST.-PETRUSSCHUTTERIJ IN NEER HET BESTAAN VAN EEN JEUGDGILDE

Zondagmiddag werd alhier een echt kinderfeest gevierd. De Sint Petruschutterij, bestaande uit de nog schoolgaande jongens, schoot den koningsvogel. Op initiatief van den heer J. Aquarius zou dit jaar aan dat feest een bijzonderen luister worden bijgezet, door het geven van een concert door de Zangvereniging Maas en Neergalm. Onder de pauzen zouden kindervermakelijkheden plaats hebben.

Om 4 uur werd de flink uitgeruste, met kruisbogen bewapende schutterij, staande onder toezicht der heeren onderwijzers, aan de school door de muziek afgehaald.

Onder opwekkend tromgeroffel en vroolijke marschen ging het opwaarts naar de feestweide, bij deze gelegenheid bereidwillig afgestaan door de erven Theelen. Joelend van pret begonnen de schutters de kamp om den koningsvogel, terwijl de kleineren een prijs bedongen in het kikvorschkruien, eierslaan, zakloopen, kaarsjehappen, enz. Voorts werden de kleinen onthaald op krentenbrood en bier. De zangvereniging bracht eenige nummers ten gehoor. Zoo gaf deze namiddag genot aan grooten en kleinen, aan ouders en kinderen, en het is zeker de wensch van allen, dat dit feest elk jaar terugkome.

(Bron: Nieuwe Koerier 10-7-1900 pagina 3, Neer).

Het culturele leven beperkte zich in het begin van de vorige eeuw tot de schutterijen. Zang- en muziekverenigingen stonden nog in hun kinderschoenen. Langzaam maar zeker wijzigde dit beeld. Tot in de zestiger jaren floreerde evenwel het schuttersgilde.

“Zoals de ouden zongen, zo piepen de jongen”, zegt een oud spreekwoord. Naast de vijf schutterijen, die Neer telde, bestond er nog een gilde dat gevormd werd door de jeugd van de hoogste klassen van de lagere school. Hoe deze jeugd zich voorbereidde om eens mee te mogen marcheren onder de uniformpet van de “sjötte”, vertelde me Harie Beurskens. In de twintiger jaren was hij zelf gewapend met een kruisboog en is hij meegetrokken met de Petruschutten. Tot voor kort was me het bestaan hiervan totaal onbekend, maar in een heerlijke verteltrant werden me de lotgevallen van deze jeugdigen tot in details medegedeeld.

Deze jeugdschutterij werd gegroepeerd uit de leerlingen van de twee hoogste klassen, die op Petrus en Paulusdag (29 juni) samendromden op het schoolplein. Van daaruit werd naar de feestweide gemarkeerd om daar te proberen de “vogel” naar beneden te halen, om zodoende het koningschap te vererven.

Het geheel stond onder leiding van het hoofd der school, meester Sigbertus (Ziep) Spee. Deze Ziep hield 'n nogal dictatoriaal regiem in stand waartegen de schooljeugd tijdens deze mars (op gedempte toon) ageerde. Op het ritme van de schutterstrom zongen ze:

*Ziep, ziep, zeiverzak
Kieek ins in dae maelzak
Kieek ins op de grondj
Dao liktj eine dieke strandj*

Omdat jongeren niet met vuurwapens (buksen) mochten schieten, werden bogen gebruikt die werden vervaardigd door de plaatselijke timmerlieden Sjengske Winkelmoelen of Hanssen Sjang. Het waren kruisbogen waarop ene Willem Tell jaloers zou zijn geweest.

Diegene, welke het geluk had het pseudo-vogeltje van de plusminus 10 meter hoge schietboom naar beneden te halen, wachtte het koningschap. We kunnen ons goed voorstellen dat de koning vooral de komende maanden in hoog aanzien kwam te staan bij zijn medeleerlingen.

Keizer kon men niet worden, daarvoor was het tweejarig lidmaatschap te kort.

Voor de jongeren, welke niet aan de schietwedstrijden konden deelnemen, stond de mast gereed, die

Schutterij St.-Petrus en Paulus Neer in 1931. Foto afgestaan door de heer Jo Beeren.

als handicap ingesmeerd was met zachte zeep. Boven in de mast hing kinderspeelgoed te kust en te keur, een reden te meer om eens "duchtig in de henj te spieje". Verder was er zeilkruipen, zaklopen en het bolrijden. Dit laatste was een beugelbal vervoeren op een kruiwagen zonder zijschotten. De kunst was om zo evenwichtig te rijden dat men de beugelbal naar een bepaald punt vervoerde zonder hem te verliezen. Ook was er het blaaslaan op de evenwichtsbalk waarbij pogingen werden gedaan, elkaar uit het evenwicht te slaan met een opgeblazen varkensblaas aan een touw.

Op deze wijze werd de jeugd in de twintiger jaren een enerverende middag bezorgd op Petrus en Paulusdag, waarvan het einde in zicht kwam in het begin van de jaren dertig. Het korte bestaan van deze ludieke schutterij was geen belemmering voor de heer Beurskens om me enthousiast te informeren, terwijl Arno Hermans bereid werd gevonden om een kruisboog te reconstrueren, die hij schonk aan het streekmuseum Leudal (thans St.-Elisabeth). Beiden hartelijk dank voor hun inbreng bij deze beschouwing.

Jo Smeets.

Kinderen en het schuttersleven

Zondag 22 juni vond het tweede bondsfeest van de bond "Maas en Kempen" plaats. Dit laatste bondsfeest vóór het OLS werd georganiseerd door schutterij St.-Martinus Niel-bij-As. Op deze zomerse zondag was ook de kindergemeenteraad aanwezig. Schutterij St.-Martinus heeft goede banden met de gemeente en deze kinderen wilden een aparte prijs toekennen. Als een unieke, onafhankelijke jury gaven zij iedere schutterij punten. Schutterij St.-Sebastiaan Grote-Brogel kwam daarbij als winnaar uit de bus. Uit handen van de kinderen kregen zij een gedenkschaal van de gemeente uitgereikt.

Het feit dat kinderen zich interesseren in het historische en de cultuur waar schutterijen voor staan, dat feit alleen al kan tellen. Die band moet zeker blijven en versterkt worden. Kinderen zijn erg belangrijk waar het gaat om de toekomst van de schutterijen. Daarbij is de keuze van vrijetijdsbesteding op de dag van vandaag zeer uitgebreid, zeker ook voor kinderen. Er is voetbal, jeugdbeweging, tennis... keuze te over.

Een schutterij is méér dan een optocht en wat schieten. Het is belangrijk dat mensen én vooral kinderen dit leren kennen zodat zij dit ook kunnen appreciëren.

Want onbekend maakt nog steeds onbemind. Het is belangrijk dat schutterijen zich ook dáárvoor inzetten.

Het initiatief van schutterij St.-Martinus en Niel-bij-As is hiervan een goed voorbeeld. Er zijn vele dingen mogelijk: het kunnen vaak kleine, simpele dingen zijn die het verschil maken. Wij moedigen allen hierbij aan dát verschil te maken!

Sonja Cardinaels-Creemers

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst.

Waarom hebben schutterijen, vaak met perioden van teruggang en wederopstanding, nog steeds de tand des tijds weerstaan en waarom leeft het schutterswezen anno 2003 eigenlijk als nooit tevoren? De kenmerken van het echte schutterswezen zijn broederschap, verantwoordelijkheidsbesef, onderlinge solidariteit en vriendschap. Dat alles, midden in de plaatselijke samenleving, heeft eeuwigheidswaarde.

De uitingen en gewoonten, maar ook de taken en activiteiten, hebben zich in de loop der tijden ontwikkeld. Schutterijen moeten daarom ook niet bang zijn te veranderen en zich aan de tijd aan te passen. De intrinsieke waarden dienen we echter te behouden. De oprichting van bijvoorbeeld een tamboerkorps was destijds ook een voorbeeld van "met de tijd meegaan". Via de muziek is het vaak aantrekkelijk de jeugd voor het schutterswezen te interesseren. En de jeugd hebben we nodig en ik denk ook omgekeerd.

Vaak zie je dat jongeren na enige jaren de schutterij weer verlaten om elders te gaan werken en wonen. Anderen houden het om andere redenen voor gezien (verkering, andere hobby's). Dat is niet erg. Als zij eenmaal de sfeer in het schutterswezen hebben geproefd, is het vaak vanzelfsprekend dat zij op iets latere leeftijd zich weer aanmelden. Dat worden dan vaak de beste en meest trouwe leden.

Daarom zou ik alle schutterijen willen oproepen zuinig te zijn op hun jeugdleden. Denk na alvorens te besluiten voortaan alleen met "een trommetje" te volstaan. Het harmonie- en fanfarewezen leert ons, dat jongeren graag een instrument willen leren bespelen.

Schutterijen speel daar op in.

Drs. Frans Wolters, President OLS-federatie

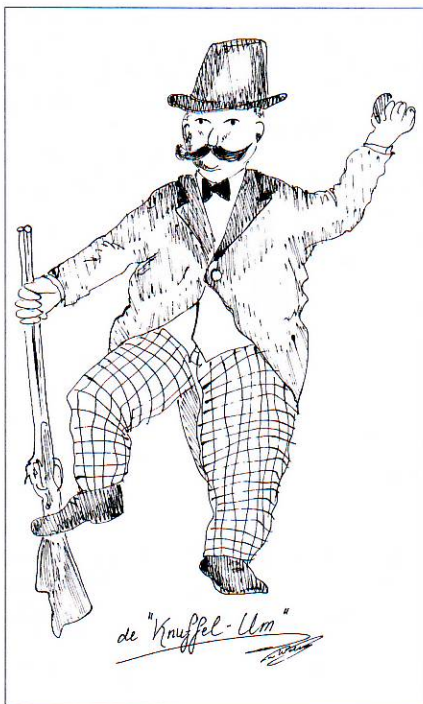
WAT IS LIMBURG ZONDER SCHUTTERIJ?

“Wat is os Limburg zonger sjutterie?” In een dialectliedje wordt die vraag al aan de orde gesteld. Het blijft zonder schutterij weliswaar nog steeds een aparte provincie, maar ze zou minder volwaardig zijn, niet compleet, zeg maar gearmputeerd. De schutterijen horen nu eenmaal bij de Provincie, net als de Maas, het carnaval, de zachte “g” en het katholicisme met haar vele rituelen. Schutterijen horen onlosmakelijk bij het cultureel erfgoed van Limburg.

Reisgids met schutterijen

Recent is een tweetal toeristische gidsen over Zuid-Limburg verschenen, waarin die rol van de schutterijen nogmaals wordt bevestigd. In de Capitoel reisgids uit 2001 over “Maastricht & Zuid-Limburg” door Gerard Harmans wordt een inleidende schets van Zuid-Limburg gegeven. Hierbij wordt onder meer aandacht besteed aan volksreligie, carnaval en processies. Slechts één kolommetje handelt over de schutterij. Wel zijn diverse foto's van schutterijen geplaatst, onder andere van de Koningin Wilhelmina Nieuwenhagen, de processie van Mechelen, het schuttersbroederschap St.-Sebastianus van Kerkrade, de handboogschutters van St.-Sebastiaan Maastricht en de bronkschutters van Kon. St.-Sebastiaan Gronsveld. Op de agenda staan het OLS, ZLF en het Dreiländerecktreffen vermeld, dankzij hun vaste tijdstip op de kalender. Het boekje geeft met enorm veel foto's en detailtekeningen een mooi beeld van het Heuvelland.

ISBN 9789041018472.

Nogmaals in de reisgids

Van de hand van Frank van den Hoven is in 2003 het boekje *“Op ontdekkingsstocht door Zuid-Limburg”* verschenen. Het beoogt niet alleen een reisgids, maar ook een naslagwerk voor toeristen en streekbewoners te zijn. Op een bijzonder detaillistisch niveau wordt in ruim 700 pagina's een beeld gegeven van Zuid-Limburg, het gehele gebied tussen de gemeenten Eijsden, Vaals en Sittard-Geleen-Born. Alle plaatsen, inclusief de gehuchten worden beschreven, met historische toelichting, namen worden verklaard, bezienswaardigheden opgesomd, eet- en drinkgelegenheden en overnachtingsmogelijkheden vermeld. Maar soms lijkt het ook wel een gids die omwille van zijn gedetailleerdheid ook de volledigheid nastreeft, terwijl sommige keuzes en literatuurvermeldingen wel zeer subjectief lijken. Een apart hoofdstukje van drie pagina's handelt over “Zuid-Limburg en z'n schutten, gilden en schutterijen”. Het is geschreven door Hugo Luijten, die een goed overzicht schrijft van de historie en huidige activiteiten van de schutterijen. Het heeft echter niet zozeer een Zuid-Limburgs, dan wel een algemeen Limburgs karakter. Met een foto van St.-Jan Nieuwstadt wordt afgesloten.

Souvenirs

De beide reisgidsen wijzen ons er nadrukkelijk op dat we in Limburg in een mooie provincie wonen, die veel toeristen trekt. Die komen genieten van al het moois dat Limburg te bieden heeft. En toeristen willen ook altijd een origineel aandenken aan de plaats of regio die ze bezocht hebben. Nu wil het verhaal dat de souvenirbranche in de provincie Limburg is op zoek naar nieuwe artikelen, waarmee ze Limburg goed kan promoten. Kleine hebbedingetjes, die de toerist een treffend beeld geven van de provincie en wat die te bieden heeft. De verwende toerist is uitgekeken op T-shirts, baseball caps, sleutelhangers of ander vaak nutteloos gerei, dat thuis een plaats krijgt in een diepe kast. Het zoeken is naar karakteristieke zaken, die de toerist een goede herinnering geven aan zijn avonturen in deze contreien. Dagblad de Limburger schreef zelfs een wedstrijd onder haar lezers uit om aan goede ideeën te komen. Hierbij werden souvenirs geopperd, die te maken hadden met de Maas, nonnevotten, mergel, mijnen, vlaaien, Bokkenrijder, nachtegaal, eikenblad of met de zachte “g”.

En de schutter dan?

Opvallend genoeg kwam niemand met het meest voor de hand liggende idee: maak van de schutter een souvenir. Waarom de schutter: welnu, deze wordt in de reisgidsen voor Limburg als uitzonderlijk cultuurobject bestempeld en heeft natuurlijk ook iets uitermate karakteristieks. De schutters hebben dan ook hun provincie meermaals officieel vertegenwoordigd, zoals tijdens Prinsjesdag of bij koninklijke huwelijken.

De Limburgse schutter kent bovendien een doorgaans afwijkende kleidij en/of opzet van de vereniging dan zijn collega's in de rest van Nederland/België of in Duitsland. Hierdoor is de schutter bij uitstek geschikt om als Limburgs souvenir te figureren. Het is een stukje aaibaar cultuurgoed, dat nog van nabij kan worden bekeken en bewonderd. Geen museumstuk, maar eeuwenoude volkscultuur.

't Ummeke

Dat is een leuk aandenken, misschien voor de schutters zelf, maar zeker ook voor de toeristen die met dit stukje cultuur kennis maken. Wat te denken van "d'r sjut". Die kan afgebeeld worden op een Ansichtkaart of sticker, als hangertje voor om je nek of bungelend aan de achteruitkijkspiegel in je auto. Het kan ook een beeldje worden, zoals ze in Italië het Davidbeeld van Michelangelo in alle soorten en maten verkopen. Het bekendste schuttersbeeldje is dat van de Um. Waarom introduceren we niet "'t Ummeke" voor de souvenirbranche. Het zal alleen maar bijdragen aan de bekendheid van Limburgs bekendste schutter en de strijd van het OLS, waarbij hij te winnen is. "Neet vroege woarum, gël dich d'n Um!"

Wat Limburg zonder schutterij is? Ik kan het me niet voorstellen.

Luc Wolters

SCHUTTERIJEN IN DE GEMEENTE MAASEIK

Vroeger telden de meeste steden en dorpen wel een of meer schutterijen/schuttersgilden. De stad Maaseik zelf heeft op dit moment geen actieve schutterij meer.

Vóór de Franse tijd kende Aldeneik een St.-Hubertusgilde. In 1876 kreeg dit schuttersgilde nieuw leven ingeblazen door Nicolaas Dillen en Mathieu Raedschelders. Helaas is deze opleving van korte duur geweest. In 1952 vond er weer een heroprichting plaats en sloot de schutterij zich aan bij de Bond van Schutterijen Maas en Kempen. In 1980 werd schutterij St.-Hubertus opnieuw rustend. In de collectie van het Limburgs Schutterij Museum bevindt zich nog het vaandel van deze schutterij. Ongeveer een jaar geleden waren er opnieuw geluiden die er op wezen dat er plannen zouden zijn om tot de heroprichting van de schutterij te komen.

Handboogschutterij Guillaume Tell werd opgericht in 1853 door o.a. Henri Vanderdonck, Louis Claesens en Joseph Magniet. De vlag uit 1908 draagt de afbeelding van een kruisboog en de vermelding "Maesejck Tir Guillaume Tell".

In 1854 werd een vereniging voor karabiniers en boogschutters "Société Tir à la Carabine" opgericht even buiten de Eikerpoort.

Bij de inhuldiging van het standbeeld voor de Gebroeders Van Eyck op de Markt in Maaseik en ter gelegenheid van de opening van de Maasbrug in 1889 werden door deze vereniging schietwedstrijden georganiseerd.

In 1905 werd, na een betwisting, een "Liberale Tir" opgericht. Vóór Wereldoorlog I hield deze vereniging op te bestaan (1).

Uit een inventaris van 1644 van goud- en zilversmid Frederik Malders uit Maaseik blijken de volgende schutterijen in Maaseik te hebben bestaan: Sint-Giertruyt tot Hepeneert (opgericht in 1618), Sint-Catrinje Broederschap, Sint-Catrinje Companij anno 1575 (ook vermeld in 1568 en 1618).

In de fusiegemeente Maaseik zijn thans nog de volgende schutterijen actief: St.-Dionysius Opoeteren, opgericht in 1690; St.-Sebastian Dorne-Opoeteren, opgericht in de 16e eeuw en St.-Anna Voorshoven-Neeroeteren, bestond zeker al in 1638.

Schutterij St.-Catharina Neeroeteren (opgericht in 1589) stopte haar activiteiten in 1996. Voorgangers waren de schutterijen St.-Joris (opgericht in 1478), St.-Lambertus en St.-Donatus (opgericht in 1589). (2).

Langs deze weg willen wij een oproep doen voor meer informatie betreffende een schutterij St.-Catharina en St.-Jan in Maaseik. Op een bidprentje van Pieter Leonard Coolen (geboren op 17 maart 1898 in Maaseik en overleden in Maaseik (hospitaal) op 19 maart 1962), weduwnaar van Maria Hilven, lezen we dat deze gepensioneerde mijnwerker lid was van de Schutterij "St.-Catharina en St.-Jan". Aangezien het bidprentje gedrukt werd in Opitter, bestaat ook de mogelijkheid dat deze schutterij in Opitter of omgeving actief was. Uw gegevens kunt u naar de redactie sturen. (3).

Werner Smet.

Bronnen:

- (1) Roger Janssen, in: Maaseik, Ontstaan en groei van een grensstad; Antwerpen, 1994.
- (2) Werner Smet, Gouden Schuttersbond Maas en Kempen 1948-1998.
- (3) Collectie bidprentjes Limburgs Schutters-tijdschrift.

En wat te denken van zo 'n prachtige Ansichtkaart.

SCHUTTERIJ ST.-NICOLAAS MEINWEG

Nagenoeg elke plaats, dorp of gehucht in Limburg heeft wel een schutterij (gehad). Schutterijen die terug kunnen zien op een eeuwenlang bestaan, anderen daarentegen kenden (helaas) een korte levensduur. Een schutterij die slechts enkele jaren heeft bestaan, is schutterij St.-Nicolaas Meinweg.

Ik ben blij dat we, dankzij het ter beschikking stellen van het documentatiemateriaal van de heren Piet Gootzen uit Melick en Joe Labonde uit Oberkrüchten, schutterij St.-Nicolaas Meinweg alsnog kunnen toevoegen aan de lijst van Limburgse schutterijen. Nogmaals dank.

De Meinweg

Het Nederlandse deel van het gebied Meinweg is als een enclave, ter grootte van circa 1500 hectaren, die uitsteekt in Duitsland en behoort tot de gemeente Roerdalen (Melick, Herkenbosch en Vlodrop).

Het gehucht Meinweg is alleen maar te bereiken via de Keulsebaan in Herkenbosch en de zeven kilometer lange weg die dwars door het "Nationaal Park de Meinweg" voert. Vanuit Duitsland is de Meinweg te bereiken via Oberkrüchten.

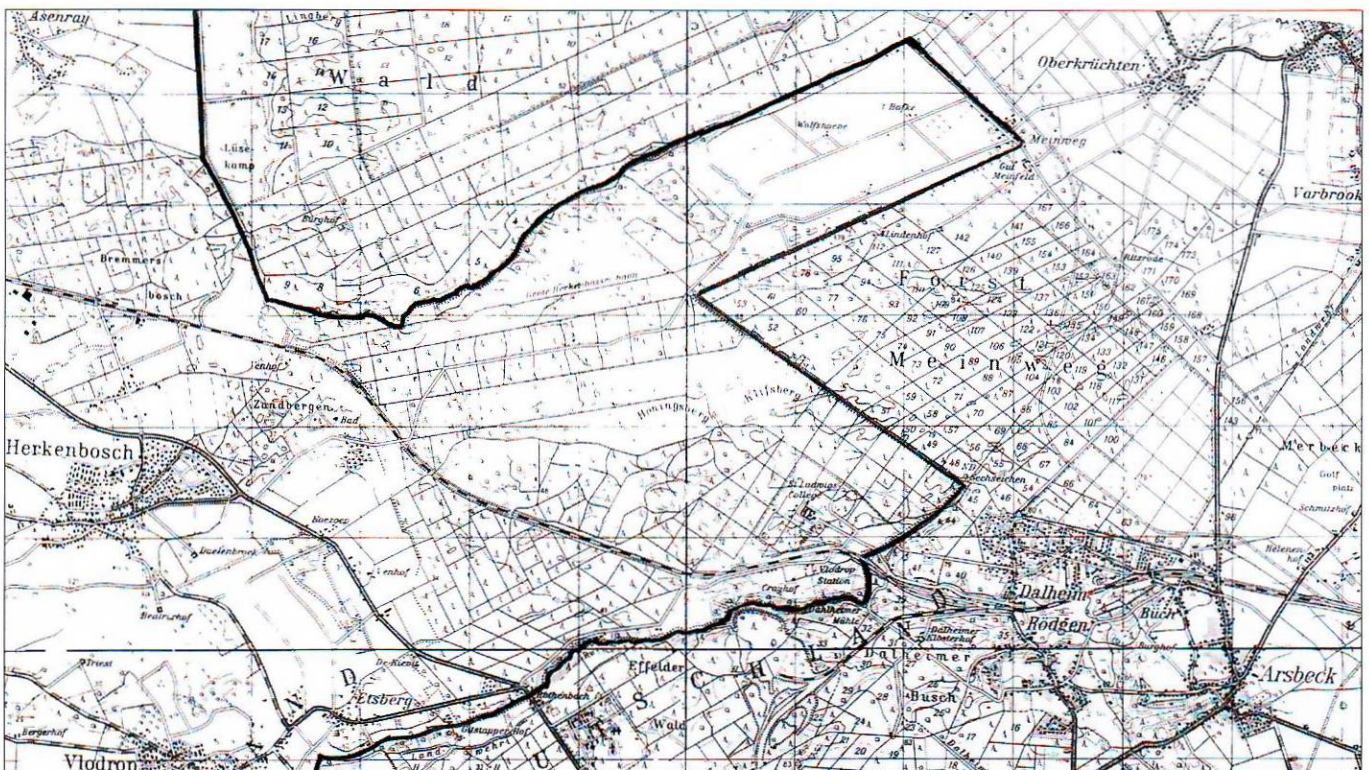
De naam Meinweg is ontleend aan de vroegere bestemming van dit grensoverschrijdende gebied, namelijk die van gemeenschappelijk weidegebied; 'Gemeijn Weijde'. In de loop der jaren werd de naam vereenvoudigd tot 'Meijn Wege' en 'Meinweg'. In het dialect wordt de Meinweg 'Mienwaeg' genoemd. Ik wil hierbij het idee wegnemen als zou de naam afgeleid zijn van of een relatie hebben met de steenkolenmijn Beatrix die men in de 20^e eeuw in dit gebied wilde ontginnen. De oudste schriftelijke bronnen, waarin sprake is van dit gebied als Gemeijn Weijde, gaan terug tot 1231.

Nicolaas Houben

Nicolaas Houben werd geboren op 25 december 1842 in Lüttelforst (bij Waldniel). Aanvankelijk was Klaos land- en bosarbeider, later zou hij zich specialiseren in de tuinbouw. Op 2 februari 1869 huwde hij met Cornelia Gootzen, geboren op 18 januari 1841 te Vlodrop. Tijdens de Frans-Duitse oorlog (1870-1871) was dienstplichtige Nicolaas Houben ingedeeld als tamboer bij de 9^e compagnie van het 8^e Westfälische Infanterieregiment nummer 57.

Na het vervullen van zijn dienstplicht, verhuisden Nicolaas en Cornelia in 1872 van Lüttelforst naar Vlodrop. Op 9 oktober 1876 vestigde het paar zich aan de Koezoep (een gehucht, gelegen aan de Keulsebaan bij Herkenbosch). Ondanks het karige inkomen gelukte het Nicolaas en Cornelia om in 1880 een perceel bos te kopen voor 30 Mark in het gebied Meinweg.

Op 1 april 1881 trokken Klaos en Neel Houben-Gootzen met hun gehele bezit, hun zes kinderen en een geit naar de Meinweg. De eerste vijf jaar woonde het gezin in een plaggenhut. Samen met vrienden bouwde Klaos daarna een houten woning. Ondanks zijn verslechterende gezondheid werd Klaos herbergier. Op aandringen van zijn Duitse vrienden plaatste Klaos omstreeks 1890 een schietboom en legde hij een beugelbaan aan. Bijna elke zondag kon men bij "Klaos in de Bosch" terecht voor prijsvogelschieten of om te beugelen. De uitspanning van Klaos werd een plaats waar Nederlandse en Duitse grenslandbewoners zich graag ontmoetten. Klaos Houben overleed op 24 juli 1899.

Kaartfragment waarop het gebied Meinweg duidelijk op is weergegeven.

Het echtpaar Nicolaas Houben en Cornelia Gootzen.
(bijgewerkte foto).

In 1919 dreef de weduwe Houben-Gootzen op de Meinweg een café met winkel in koloniale waren genaamd "Zur Waldesluft". Cornelia Houben-Gootzen overleed op 8 april 1921.

Binding met Duitsland

Het grote aantal Duitse gasten en de korte afstand tot de Duitse dorpen zijn van groot belang geweest voor de woongemeenschap op de Meinweg. Zo had in 1923 het Bisdome Roermond de zielzorg van het gehucht Meinweg overgedragen aan het Aartsbisdom Keulen en in 1931 aan het bisdom Aken. De pastoor van Oberkrüchten was ook met de geestelijke verzorging van de Meinweg belast. Om de godsdienstlessen van de Duitse priester te vertalen voor de Nederlandse kinderen, werden de kinderen van Klaos Houben ingeschakeld.

In 1924 werd de Meinweg vanuit Erkelenz aangesloten op het elektriciteitsnet. De eerste Nederlandse school kwam er op 4 november 1926. Tot dat moment gingen de schoolgaande kinderen (13) naar de school in Oberkrüchten.

Opvolger van Klaos

Laurentz Houben was de eerste jongen die op de Meinweg werd geboren (4 juni 1885). Hij nam het café en de winkel van vader Klaos over. Om de naam Klaos generaties lang te laten voortleven, zou de familie Houben steeds de oudste zoon naar de stichter van de woongemeenschap op de Meinweg gaan noemen.

Oprichting schutterij

Omstreeks 1925 woonden er in het Duitse en Nederlandse gebied aan de Meinweg circa 120 personen. Bijna 40 jaar na de plaatsing van de schietboom op de Meinweg, werd op 18 april 1927 de schutterij opgericht. Als eerbetoon aan Nicolaas Houben, eerste bewoner van de Meinweg, kreeg de schutterij de naam St.-Nicolaas Meinweg.

Foto uit 1928: V.l.n.r. Te paard A. Willemsen, W. Gootzen, A. Cupers, koning Sjeng Janssen, Wortmann, Frenken en op paard Moermans.

Kortdurend bestaan

Uit het schutterszilver blijkt dat schutterij St.-Nicolaas Meinweg werd opgericht op 18 april 1927. Voorts toont een zilveren plaat aan dat Harry Janssen de eerste schutterskoning was van deze schutterij. In 1928 was Johannes Peter Caspar (Sjeng) Janssen koning. Hij was ook penningmeester van de schutterij. In 1929 was Wiel Gootzen koning. Volgens informatie van zijn dochter zou Wiel de laatste koning van schutterij St.-Nicolaas Meinweg zijn geweest. Oorzaak van het verdwijnen van de schutterij zou het geringe aantal mannen zijn geweest dat in het Nederlandse deel van de Meinweg woonde. Het aantal leden van de schutterij zou het aantal 10 nooit te boven zijn gegaan.

Omstreeks 1929-1930 zou schutterij St.-Nicolaas Meinweg nog maar vijf leden geteld hebben.

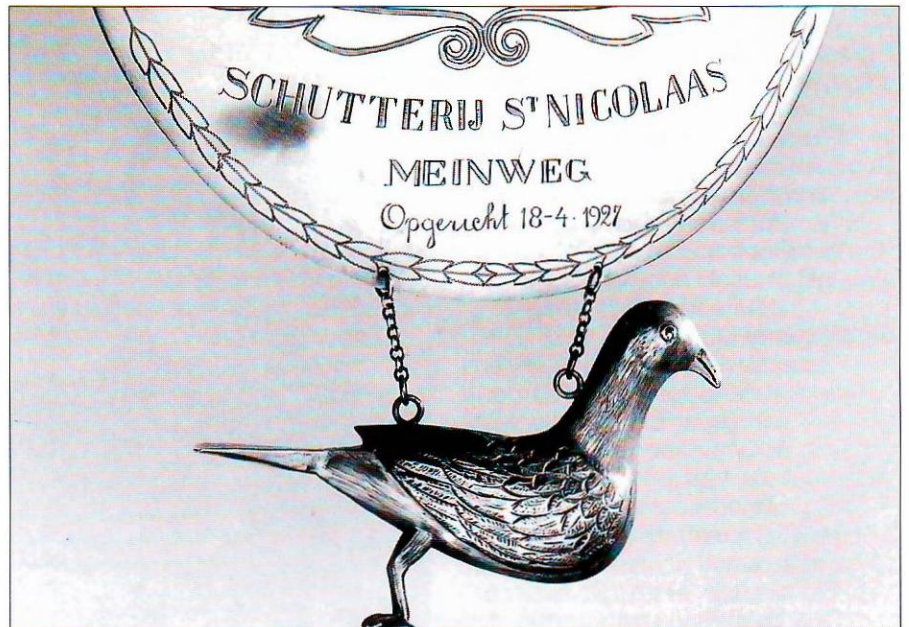
In de deelnemerslijst van de OLS-feesten uit de jaren 1926-1930 komt schutterij St.-Nicolaas Meinweg niet voor.

Gemeente Melick-Herkenbosch

Het gebied Meinweg behoorde tot de Gemeente Melick-Herkenbosch. In november 1924 stelde de Gemeenteraad van Melick-Herkenbosch een subsidie van 45 gulden ter beschikking voor de schutterijen die binnen de gemeente actief waren. De naam van schutterij St.-Nicolaas werd hierbij toen nog niet genoemd.

In augustus 1928 treffen we in de verslagen van een Gemeenteraadsvergadering in Melick-Herkenbosch wel iets aan over schutterij St.-Nicolaas Meinweg. Tijdens deze vergadering werd namelijk een subsidieverzoek van schutterij St.-Nicolaas Meinweg behandeld. Het subsidieverzoek zou worden aangehouden tot de begroting. In de volgende verslagen van de Gemeenteraad en in de begroting voor het jaar 1929 van de Gemeente Melick-Herkenbosch vinden we geen antwoord op het eerder gedane verzoek.

Ondanks haar zeer korte bestaan, werd schutterij St.-Nicolaas Meinweg een vast bestanddeel in het jaarritme van de Nederlandse en Duitse Meinwegbewoners. Een eigen schutterij en een eigen kermisweekende versterkten ook hier het gevoel van eigenwaarde van de bewoners.

Tot aan het einde van de jaren '50 bracht schutterij St.-Agatha uit Oberkrüchten een bezoek aan de jaarlijkse kermis op de Meinweg. In de jaren '50 van de vorige eeuw telde het Nederlandse deel van de Meinweg zo'n 40-45 bewoners.

Zilver en vaandel

Het schutterszilver van schutterij St.-Nicolaas Meinweg verkeert nog in goede staat. Dit is te danken aan de persoonlijke inzet van een van de huidige bewoners van de Meinweg. Het ligt in de bedoeling om het schutterszilver in bruikleen af te staan aan een museum.

Volgens overlevering zou de schutterij zelfs een eigen vlag/vaandel hebben gehad. Helaas is die nog niet teruggevonden.

Wim Pijpers.

Noten:

Jaarboek nummers 13 en 35, Heemkundevereniging Roerstreek.

Boek Vier eeuwen Gootzen.

Verslagen van de Gemeenteraadsvergaderingen van de Gemeente Melick-Herkbosch (periode 1920-1930).

UNIFORMERING EN BEOORDELING: HOE GAAT DAT NU SAMEN?

In het vorig nummer van het Limburgs Schutterstijdschrift (pagina 28) stond onder het kopje "Frans Smits Sr." het volgende zinnetje: "Meerdere schutterijen bleken op zoek te zijn naar een deskundig uniformadvies." Dit geeft aan dat veel schutterijen hun presentatie in orde willen hebben en dat ze helemaal verantwoord op straat willen verschijnen. Maar het geeft ook aan dat de bonden en/of de OLS-federatie de kennis en expertise, met betrekking tot uniformen, zelf blijkbaar niet in huis hebben. Of dat schutters deze personen in elk geval niet weten te vinden.

Elke deelnemer aan het OLS weet dat er tijdens de optocht en de diverse bijwedstrijden een indeling bestaat m.b.t. uniformen. Schutterijen kunnen kiezen of ze zich presenteren in de categorie militair, fantasie of historische gildekleding. De keuze wordt enkel en alleen door de schutterij zelf gemaakt. Er vindt geen enkele controle plaats of die keuze wel de juiste is. Zo komt het dus voor dat het ene jaar een schutterij meedoet in de categorie fantasie en het jaar erna deelneemt als militaire schutterij.

Het is dus ook voor schutterijen zelf soms blijkbaar moeilijk om te bepalen wat een militair- of een fantasie-uniform is.

Uit gesprekken met mensen, die als ter zake deskundig aangeduid mogen worden, blijkt dat het vroeger zo was dat "militair" gekoppeld was aan een uniform dat ooit gedragen was door een onderdeel van het Nederlandse leger. Te begrijpen, want het waren vooral de Nederlandse schutterijen uit het zuiden van onze provincie die zich al in een vroeg stadium in een militair uniform presenteerden.

Deze redenering gaat nu echter niet meer op: er lopen schutters mee in een uniform van bijvoorbeeld een Belgisch, Frans, Italiaans of Russisch legeronderdeel. Ook hier doet zich dus een grensoverschrijdende ontwikkeling voor. Op zich is hier niets mis mee. Beoordeling mooiste geheel en mooiste kleding mag wel duidelijk zijn.

Echter bij de beoordeling tijdens de optocht van bijvoorbeeld beste houding en defilé wordt de indeling a.d.h.v. het uniform losgelaten en is er gekozen voor een beoordeling a.d.h.v. de exercitie die men laat zien: oude, nieuwe of Belgische exercitie bij een militair uniform, nieuwe exercitie bij een fantasie-uniform. Bij de historische gildekleding geldt een vastgestelde norm of richtlijn. Toch wel wat vreemd: een Belgische schutterij in fantasie-uniform moet exerceren volgens de (Nederlandse) nieuwe exercitie (?). Of lopen deze verenigingen dan ook volgens de norm of richtlijn van de Belgische exercitie? Dit zou dan betekenen dat men in de categorie fantasie 1 beoordeling heeft voor twee soorten exercitie (?). Waarbij in dezelfde categorie fantasie ook nog eens schutterijen deelnemen die gewapend, dan wel ongewapend zijn.

Ter illustratie:

Gekleed in een hedendaags model gevechtspak van het Duitse leger en voorzien van een baretembleem van de Nederlandse Mariniers, voeren de schutters hier de oude (Nederlandse) exercitie (1914) uit.

Er is zelfs een schutterij in fantasie-uniform die exerceert volgens de oude exercitie. Volgens de normen van het OLS is dit niet eens toegestaan. Men kan in feite niet correct beoordeeld worden, met alle gevolgen van dien.

Kortom: hier is een en ander nog niet duidelijk.

Hoe komt dat?

Oorzaak is misschien dat mensen gevoelsmatig bepalen in welke categorie hun uniform thuishoort. Maar komt daarmee een uniform, ontworpen door bijvoorbeeld Frans Smits Sr., automatisch in de categorie militair? Het is voor te stellen dat mensen zullen zeggen dat dit strikt genomen een fantasie-uniform is. Weliswaar met een militaire uitstraling, maar het is nooit gedragen door een legeronderdeel waar ook ter wereld. Dus fantasie?

Schutterij St.-Hieronymus uit Weert draagt een uniform dat "een mengeling is van de uniformen van militaire eenheden die rond 1790 actief waren in en rond Weert" (zie Limburgs Schutterstijdschrift nummer 59, blz. 23). Schutterij St.-Hieronymus komt uit in de categorie militair. Maar goed bekeken zijn veel fantasie-uniformen mengelingen van onderdelen van diverse militaire kostuums. Omdat schutterij St.-Hieronymus Weert gekozen heeft voor de oude exercitie is het overigens een juiste keuze om zich militair te presenteren. Los van de discussie wat nu militair is of fantasie. Of in Weert de combinatie, uniform uit 1788 en exercitie uit 1914, bij elkaar past is minder aan de orde. Tenslotte kan er op het OLS maar gekozen worden uit drie voorschriften. (Oude, nieuwe of Belgische exercitie.) Het kan toch niet de bedoeling worden dat je met een Frans uniform Franse exercitie beoefent, met een Italiaans uniform Italiaanse exercitie en met een Russisch uniform Russische exercitie. En dan ook nog gerelateerd aan de voorschriften uit het juiste tijdvak.

Het is bijna gerechtvaardigd om te gaan overwegen of deze indeling bij wedstrijden a.d.h.v. uniformen wel correct is. In de bond EMM is men dit jaar gestart met een indeling a.d.h.v. de exercitie die de schutterijen laten zien. Waarom niet? Op het OLS laat men uniformen soms ook al buiten beschouwing bij de beoordeling: kijk maar bij de mars- en concertwedstrijden.

Zowel militair, fantasie en historisch kunnen uitkomen in bijvoorbeeld de 2e divisie. Een nog beter voorbeeld vinden we bij het wedstrijdonderdeel nieuwe exercitie: zowel schutterijen in militair- als in fantasie-uniform komen tegen elkaar uit. Dit gaat al jaren zo en naar ieders tevredenheid.

Hoe zou dit nu beter kunnen?

Wellicht is het eens goed om de wijze van indeling, zoals deze in de Weerter bond gehanteerd wordt, te projecteren op het OLS. Concreet zou dat betekenen dat men dan uitgaat van oude, nieuwe en Belgische exercitie. De gilden zouden kunnen blijven lopen volgens de norm of richtlijn die voor hen is vastgesteld.

Voor de "oude" categorie militair uniform oude exercitie verandert er in wezen niets, maar je stelt deze categorie wel open voor schutterijen die een fantasie-uniform dragen en oude exercitie willen beoefenen. En komt dus te heten categorie oude exercitie. Zo moet er dan ook een categorie nieuwe exercitie komen. Maar omdat deze zo wel erg groot zou worden, is het aan te bevelen om hier een onderscheid te maken tussen gewapend en ongewapend.

De "oude" categorie militair uniform nieuwe exercitie gaat dus heten categorie nieuwe exercitie gewapend en wordt aangevuld met die schutterijen in fantasie-uniform die nu ook (gewapend) nieuwe exercitie doen.

De rest van de "oude" categorie fantasie, wordt dan nieuwe exercitie ongewapend. Op zich is dat misschien ook beter, want in de huidige categorie fantasie worden gewapende en ongewapende verenigingen samen beoordeeld. Veel schutters ervaren dit toch een beetje als appels met peren vergelijken.

Bijkomend voordeel is dat het aantal deelnemers per categorie beter verdeeld wordt. De aanduiding historische gildekleding zou je kunnen veranderen in bijvoorbeeld gildenexercitie.

De categorie militair Belgische exercitie kan ook gehandhaafd blijven. Enige aandacht verdienen wel nog de schutterijen uit België die ongewapend deelnemen. Het zou consequent zijn om ook hier de indeling gewapend/ongewapend te hanteren.

Kortom: nu zijn er vijf categorieën, dan zijn er zes.

Te weten: oude exercitie, nieuwe exercitie gewapend, nieuwe exercitie ongewapend, Belgische exercitie gewapend, Belgische exercitie ongewapend en gildenexercitie.

Twan Stemkens.

LIMBURGS DAMES SCHUTTERSFEEST 2003

Na het behalen van de Ut, vierde schutterij St.-Amandus Opglabbeek gezamenlijk haar overwinning op 6 december j.l.

Intussen zijn alle voorbereidingen klaar voor de komende editie van het LDS. De werkgroep LDS-2003 bestaat uit het bestuur van de vereniging.

Elke deelnemende schutster zal een klein cadeau krijgen in de vorm van een Euromunthouder. In navolging van het OLS in Kessenich zal ook het eten en drinken verkocht worden aan democratische prijzen en van goede kwaliteit zijn. Of zoals de organisatie stelt: "Geen kribbedingetjes, maar degelijke maagvullende voeding".

Voor de allerkleinsten is er een heuse kermis en voor de ouderen is er een schiettent.

De organisatie is drukdoende met de uitgave van een feestgids.

Het LDS wordt gehouden in en rond Schutterslokaal De Kemp in Opglabbeek.

Programma 21 september:

12.15 u Officiële openingsplechtigheid; toespraken gevolgd door openingsschoten.

13.30 u Vertrek optocht

14.00 u Aanvang nevenwedstrijden

15.45 u Proefschietsen 1^e doorgang

15.50 u Aanvang schieten 1^e doorgang

16.45 u Proefschietsen 2^e doorgang

16.50 u Aanvang schieten 2^e doorgang

18.15 u Begin kaveling

19.00 u Bekendmaking prijswinnaars optocht en nevenwedstrijden

20.15 u Huldiging LDS-2003 (indien bekend)

Vervolg kavelen (eventueel) 27 september, aanvang 11.00 u.

50-JARIG HEROPRICHTINGSJUBILEUM ST.-DIONYSIUS OPOETEREN

Groepsfoto van schutterij St.-Dionysius Opoeteren, gemaakt door Ronny Derkoningen in mei 2003.

Op 16 mei werd deze verjaardag gevierd met een receptie.

Op 17 mei was er een Open Deurnamiddag met een tentoonstelling en een jubileumbal.

Schutterij

Schutterij St.-Dionysius bestond al zeker in het jaar 1622. In dat jaar gingen ze namelijk op de vuist met de schutters van Dorne. Op de oudste koningsplaat en op de vlag komt het jaartal 1690 voor. Begin 1900 ging de schutterij op rust.

Op 17 mei 1953 werd de schutterij door enkele pioniers, te weten Hubert Moors, Theodoor Vanhelder, Jef Knevels en Henri Schrijvers, heropgericht zij hadden de smaak te pakken gekregen tijdens het OLS-1952 in Rotem.

In 1975 werd de schutterij een VZW. In 1991 bouwden de leden een eigen lokaal op de Dorperberg; nu "sjöttekamer" genoemd.

Schutterij St.-Dionysius Opoeteren telt momenteel 89 leden, waarvan

49 in militair uniform; alle leden zijn in Opoeteren geboren of wonen er! Het bestuur bestaat uit: Wim Jame (voorzitter), Michel Moors (ondervoorzitter), Leon Moors (secretaris) en Jos Willems (buksmeester).

Receptie

De genodigden werden welkom geheten in de feesttent door Martine Luwel, moderator, die de historiek kort belichtte. Dan nam voorzitter Wim Jame het woord en benadrukte de doelstellingen van de vereniging met waarden zoals "samenhorigheid". De voorzitter prees zich gelukkig met het aantal jeugdige leden.

Burgemeester Creemers van Maaseik vergeleek de viering met een zilveren bruiloft en overhandigde de koninklijke oorkonde.

Peter Ressen, voorzitter van de schuttersbond Maas en Kempen, reikte de eretekens 50 jaar lid uit namens de OLS-Federatie aan Michel Moors en Michel Jacobs.

Expositie

Na het optreden van het trommelkorps o.l.v. Joris Willems werd het lint doorgeknipt door de burgemeester en konden we de expositie bekijken. Deze omvatte documenten, foto's en voorwerpen; alles mooi gerangschikt! Op een opmerkelijk document uit 1604 staat dat een schutterskoningin het ervan neemt met de mannen en een "lulzwager" ten huize van Matthis vanden Holt in 1605 ...

Het was de bedoeling dat de schutterij nieuwe uniformen zou dragen voor deze gelegenheid, maar dit is voorlopig uitgesteld om financiële redenen.

Wij wensen schutterij St.-Dionysius Opoeteren van harte proficiat met hun "Koninklijke titel".

Werner Smet.

20 JAAR NA DE RAMP IN MONTFORT

Nog altijd zijn er mensen die bij naderend onweer en donkere wolken boven het terrein van een schuttersfeest bevangen raken door een onheilspellend gevoel. De grote tent in om te schuilen tegen een donderbui is een onoverkomelijke drempel. Bij veel schutters en bezoekers spoken de beelden van het Zuid-Limburgs Federatiefeest (ZLF) in 1983 nog door hun hoofd. Vanwege de omvang van de ramp die zich toen afspeelde en omdat velen hier nog over praten of er angst voor hebben willen we aan dit Federatiefeest van 20 jaar geleden aandacht besteden.

ZLF te Montfort

Het beloofde een schuttersfeest te worden, zoals vele anderen, maar ook met een eigen couleur locale. Montfort had in de jaren 1926 en 1934 het OLS georganiseerd, maar dat was al weer lang geleden en het ZLF was bij verre het belangrijkste evenement dat de schutterij in de naoorlogse jaren ter hand nam. Op 17 juli 1983 zouden 54 schutterijen naar Montfort komen van de drie zuidelijke schuttersbonden. Ter gelegenheid van het Federatiefeest werd een feestgids uitgegeven, zoals dat tot dan toe eigenlijk alleen voor het OLS gebeurde. Burgemeester, pastoor en de voorzitters van Federatie en schutterij loven de vele voorbereidingen, wensen een goedlopende organisatie toe alsmede een zonovergoten dag.

Onweer

Het zou anders lopen. Na afloop van de optocht en het defilé verbleven de schutterijen, genodigden en gasten op de grote feestweide, vlakbij de oude ruïne van het voormalig kasteel van Montfort. In de loop van de middag waren al enkele zware buien in de verte langs gedreven. Tegen het begin van de avond trokken donkere wolken boven het feestterrein samen. Toen waren nog circa 3000 mensen op het terrein aanwezig, voor het grote deel in de grote feesttent. Kort na zeven uur begon het zachtjes te regenen, het leek niet door te zetten maar de regen werd allengs intensiever. Kort daarna viel een sterke wind samen met een gordijn van neerslag. Een enorme hagelbui, die het zicht belemmerde dwong iedereen een schuilplaats te zoeken. Uit de speakers meldde een stem dat ook dit onweer over zou trekken.

De tent waait weg

Het zware onweer met rukwinden zorgde binnen enkele seconden voor een ramp. De schietbomen knapten af als luciferhoutjes en daarna rukte de wind de grote feesttent de lucht in. Er werden waarschuwingen geschreeuwd en veel mensen lieten zich op de grond vallen of doken onder tafeltjes. Toen de tent de lucht in ging, vielen de staven eruit, waarmee ze was vastgezet. Dit zorgde voor levensgevaarlijke situaties. Hierna bleef er een grote ravage over.

Mensen die in blinde angst renden voor een veilig heenkomen, mannen zochten hun vrouwen, kinderen trachtten hun ouders te vinden. Hulpgeroep en geschreeuw klonk op de plek waar eerst een gezellige tent met feestmuziek had gestaan.

De opvang

Op het feestterrein stond een grote stal van boer Gehlen. Hierin werd in allerijl een EHBO-post ingericht om hulp te bieden aan zwaar- en lichtgewonden. Door de grote toeloop werden ook in de parochiekerk en in zaal Housmans voorzieningen voor de opvang van de vele hulpzoekenden getroffen. De schutters en de bezoekers van het feest werden ook bij veel mensen van Montfort zelf in huis opgevangen.

De hulpverlening kwam al snel op gang. Binnen een kwartier waren brandweer en Rode Kruis ter plekke om met eerste hulp en rampencoördinatie te starten. Daarna was het een komen en gaan van ambulances om de gewonden naar diverse ziekenhuizen in de omtrek te brengen. Er waren 60 gewonden die naar de hospitaals werden vervoerd. In het gemeentehuis werd onder leiding van de burgemeester en de brandweercommandant een crisiscentrum ingericht en werd het rampenplan in werking gesteld en een rampverklaring afgegeven, die de hulpverlenende instanties meer bevoegdheden geeft.

Chaos

Tot overmaat van ramp hadden de rukwinden ook enkele hoogspanningsmasten omver geblazen. Hierdoor was de stroomvoorziening weggevallen en was er ook geen telefoonverkeer mogelijk. Bomen waren omgevallen dwars over wegen en moesten door de brandweer verwijderd worden. Bovendien viel een fikse hagel- en regenbui, die voor wateroverlast zorgde en riolen verstopte. Naast de officiële hulpverlening probeerden de meeste mensen natuurlijk zichzelf onderling te helpen. Huilende en rillende kinderen kregen een jas om zich tegen de regen te beschermen, schutters hielpen gewonden, chaotische toestanden speelden zich af.

Vorbereidingen voor het ZLF-1983

Beide foto's tonen de grote chaos na de orkaan aan.

Dodelijk slachtoffer

De ramp in Montfort eiste levens. Op de dag van het schuttersfeest was er al een dode te betreuren. Dit was Jan Scheren, 43 jaar oud. Hij was lid en penningmeester van schutterij St.-Eligius & Juliana uit Schinveld. Hij liet een vrouw en twee kinderen achter. Vlakbij het parkeerterrein van de auto's rukte een ontwortelde boom een aantal elektriciteitspalen om. Het slachtoffer Jan Scheren werd geëlektrokuteerd. Enkele dagen na het bekend worden van dit schrikbarende nieuws liet de Schinveldse schutterij weten dat zij haar activiteiten op een laag pitje stelde; ze was al bezig met de voorbereidingen van het ZLF dat in 1984 in Schinveld gehouden moest worden. De uitvaartdienst van Scheren werd door ongeveer duizend mensen bijgewoond, waaronder vele schutters. Over de begraafplaats knalde één kamerschot, waarna de Schinveldse doedelzakspelers met hun muziek voor een bijzonder emotioneel moment zorgden.

Gewonden

De gewonden waren naar diverse ziekenhuizen in de omgeving gebracht. Van de 60 gewonden waren er twintig ernstig aan toe. Enkele vooraanstaande personen, zoals de Commissaris van de Koningin, de vicaris-generaal Ter Schure van het bisdom alsmede het bestuur van schutterij St.-Urbanus Montfort gingen in de navolgende dagen op ziekenbezoek in de

ziekenhuizen in de wijde omtrek om de gewonden een hart onder de riem te steken. Een van de zwaargewonden was J. Janssen, lid van St.-Martinus uit Holtum, wiens hand was afgerukt. Hij werd spoorwegs naar het Dijkzichtziekenhuis in Rotterdam vervoerd. In een urenlange operatie werd de hand weer aangehecht. Met wisselend succes: eerst leek de operatie geslaagd, later waren er toch problemen met de aanhechting. Ook Lena Senden-Jahach, keizerin van St.-Sebastianus Eys, is na het feest nooit meer de oude geworden. Zij overleed enkele jaren later. Dit zijn slechts enkele van de gewonden, illustratief voor een grotere groep.

Onuitwisbare indruk

De ramp liet een grote, zo niet onuitwisbare, indruk bij velen achter.

Daags na de natuurramp verongelukte een jonge schutter van St.-Sebastiaan Schimmert. Marc Thoma reed met zijn bromfiets tegen een auto aan en liep zodanig ernstige verwondingen op dat hij kwam te overlijden. Hij was een uiterst fijngevoelige jongen, die de ervaringen van de dag ervoor nog geen plaats had kunnen geven. Hij sloeg de overslagtrom en werd slechts 19 jaar oud. Op 23 juli volgde zijn begrafenis, waarbij meer dan 200 vertegenwoordigers uit de schutterswereld aanwezig waren.

Gevonden voorwerpen

In de ravage waren natuurlijk zeer veel persoonlijke eigendommen van bezoekers en schutters achtergebleven. De schutterijen wilden zo snel mogelijk naar huis, per bus of per auto. In de gemeenteloods werden alle gevonden voorwerpen opgeslagen: fietsen, horloges, handtassen, brillen, schoenen, jassen, kipi's en muziekinstrumenten.

Toen de zaken na een paar dagen weer wat beter op orde waren gebracht, konden mensen die spullen misten de gemeenteloods bezoeken om te kijken of zij het daar terugvonden.

Nog een overledene

Enkele dagen later viel nog een slachtoffer te betreuren: het was Sjeng van Knippenberg, die op 80-jarige leeftijd in het ziekenhuis van Roermond overleed aan de opgelopen verwondingen.

De diverse begrafenisplechtigheden.

Een bestuurslid van de Zuid-Limburgse Federatie had zijn auto pas 1 dag en hier was de kiosk bovendien gevallen. Op de kiosk stonden ook alle te winnen prijzen uitgestald, die door de val van de kiosk zwaar te lijden hadden. Het bestuur van het ZLF had dan ook opdracht gegeven de prijzen te laten vernieuwen. Bij de uitreiking van de prijzen op latere tijdstippen was een veelgehoord commentaar van de schutters, dat zij het zonde vonden dat de prijzen vernieuwd waren. De echte prijzen, die geleden hadden door de storm en schade hadden opgelopen, zouden immers een veel hogere emotionele waarde hebben.

Hij was schietmeester van de schutterij St.-Gregorius de Grote uit Brunssum, was 58 jaar schutter en bij gelegenheid van zijn gouden jubileum als eerste onderscheiden met de gouden OLS-medaille.

Ook Sjeng van Knippenberg is onder overweldigende belangstelling begraven. Bij beide begrafenis in Brunssum waren vele vertegenwoordigers uit de schutterswereld present alsmede afvaardigingen van wereldlijk en geestelijk bestuur.

"The Last Post" leidde de Brunssumse schietmeester naar zijn laatste rustplaats.

Nieuwe prijzen

De kiosk, die op het feestterrein stond, was door de storm omvergewaaid. Hij kiepte achterover en kwam terecht op een aantal geparkeerde auto's.

Herdenking tijdens bondsfeesten

Het ZLF van Montfort bleef het gesprek van de dag onder de Zuid-Limburgse schutters. Bij de eerstvolgende schuttersfeesten, zoals de bondsfeesten van Posterholt en Klimmen werd er aandacht aan besteed via een minuut stilte.

Tijdens de feesten waren nog schutters te zien die hun arm in een draagverband droegen of andere tekenen van verwondingen hadden. In Posterholt werd een spontane inzameling gestart voor een van de gewonden, die het bondsvoorzitter J. Herffs mogelijk maakte ruim f 1000 aan mevrouw Janssen te overhandigen, ten behoeve van haar grote reiskosten naar Rotterdam op en neer om haar man te kunnen bezoeken.

ZLF 1984 in Schinveld

Bij het ZLF in 1984 ging uiteraard ook enige aandacht uit naar de rampzalige gebeurtenissen een jaar eerder. Dit ZLF vond uitgerekend plaats in Schinveld, bij de schutterij die door de ramp een trouw lid had verloren. In het voorwoord van de feestgids memoreren de burgemeester en de Federatievoorzitter het tragisch verloop van het Montfortse ZLF. Voorzitter J. Herffs haalt het drietal overledenen aan: Jan Scheren, Sjeng van Knippenberg en ook Marc Thoma. Hij wenst de families veel steun toe. En zo krijgt de cyclus van schuttersfeesten weer zijn gewone vervolg.

Onderzoek

Naar aanleiding van de ramp kwam een onderzoek op gang. De arbeidsinspectie en politie concludeerden al vrij snel dat er sprake moest zijn van overmacht. Zowel aan de tent als aan de elektriciteitskabels waren geen mankementen geconstateerd, die op nalatigheid wezen. Vervolgens gingen de deskundigen zich buigen over de schade-afwikkeling. Het onderzoek van het openbaar ministerie naar de schuldvraag duurde maandenlang.

In een terugblik in december 1983 op de ramp vroeg het bestuur van schutterij St.-Urbanus Montfort nogmaals om duidelijkheid. Uit de onderzoeken werd duidelijk dat de Montfortse schutterij geen enkele blaam trof: zij had zorg gedragen voor een deugdelijke tent en het terrein was van tevoren door brandweer en inspectie goedgekeurd. Echter dit betekende daarom ook dat de verzekering geen schadeclaims uitbetaalde omdat de schutterij niet aansprakelijk gesteld kan worden. En de verzekeringen dekken geen schade die aangericht wordt door natuurrampen.

Benefietschuttersfeest

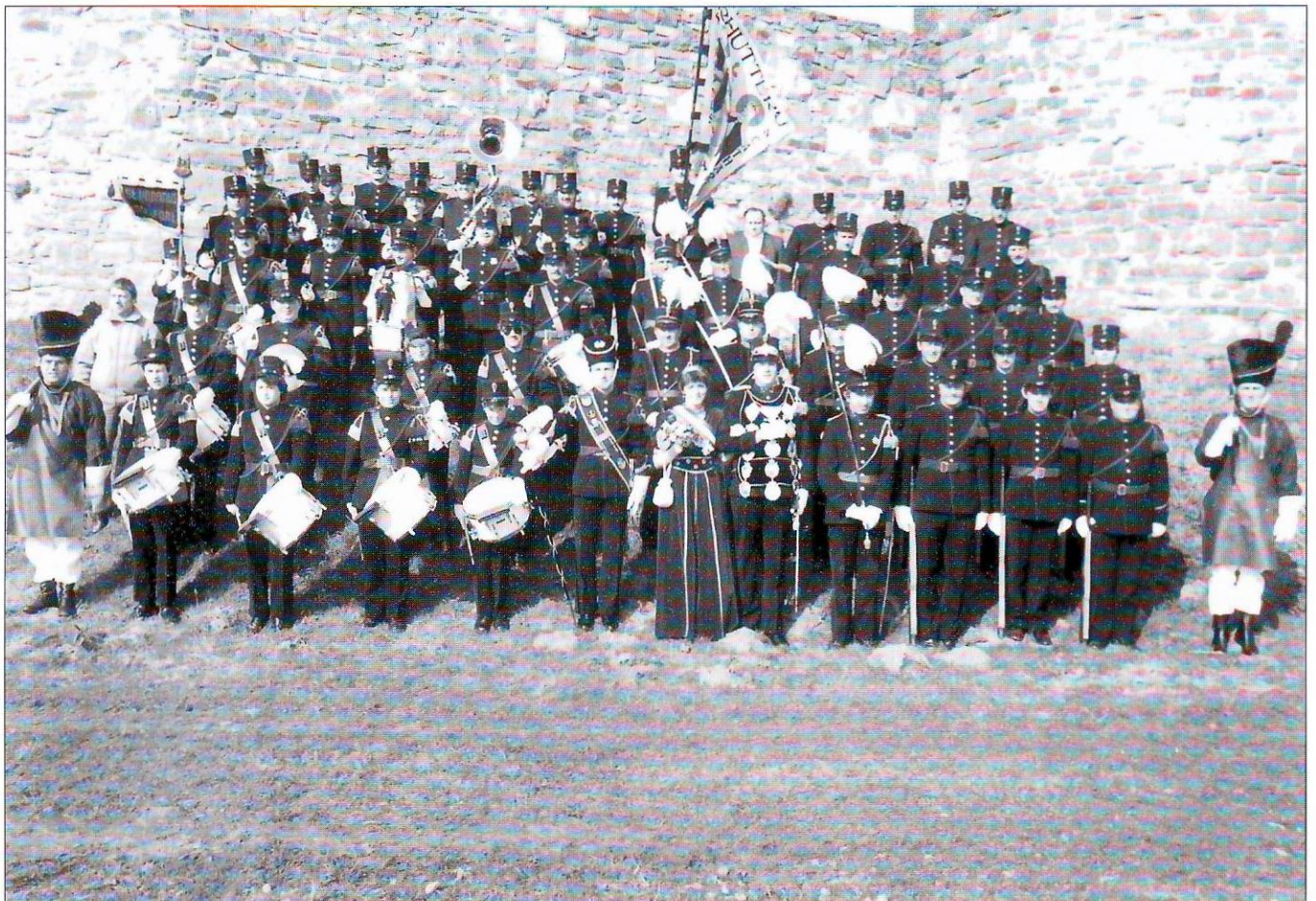
Schutterij St.-Urbanus Montfort had zelf ook een behoorlijke schadepost. Zij stond voor f 77.000 in het krijt bij diverse leveranciers, waar zij spullen gehuurd had, die schade hadden opgelopen. Voor het ZLF had men de stille hoop om van de opbrengst van het feest nieuwe uniformen te kunnen aanschaffen. Het tegenovergestelde was het resultaat: de schutterij zat in de schulden. Besloten werd met toestemming van de Zuid-Limburgse Schuttersfederatie een vrij schuttersfeest

in mei 1985 te houden om de gemaakte kosten terug te kunnen verdienen en de vele mensen te kunnen danken die hen hielpen en op de rampdag assistentie verleenden. Aan dit feest namen 40 schutterijen deel, maar alweer tegenslag. Het benefietschuttersfeest verregende. Toch kwamen dan toch na enkele jaren de nieuwe uniformen.

Besluit

Een ramp als die van het ZLF te Montfort mogen we niet vergeten. Niet alleen omwille van de slachtoffers, de gewonden en de dappere schutterij, maar ook om bij de voorbereiding en verloop van het schuttersfeest de natuurkrachten niet uit het oog te verliezen. En de aandacht voor hetgeen wel en datgene dat niet door een verzekering gedekt wordt. Velen die de ramp hebben meegemaakt zullen het ook niet licht vergeten. Enkele durven bij naderend onweer zelfs niet meer de tent in. U heeft kunnen lezen wat daar de reden van is. Daarom dat dit verhaal, dat onder veel schutters leeft, een keer beschreven is.

Luc Wolters.

Schutterij St. Urbanus Montfort in 1982

kleermaker sinds 1919

kleermaker sinds 1919

*De speciaalzaak in het maken van uniformen
(gilde, historisch, militair, fantasie) –
uitmonsteringen – petten.*

*Dit alles wordt nog op de ambachtelijke manier
in het eigen atelier vervaardigd.*

Wij garanderen een goede kwaliteit en een correcte pasvorm.
Behalve een vlotte levering van uw nieuwe uniformen staan wij ook garant voor een snelle nalevering.

Vraag vrijblijvend offerte aan, of maak gewoon een afspraak.

Brusselsestraat 124
6211 PH Maastricht
Tel.: 043-3217712
Fax: 043-3216416
E-mail: janfre@home.nl
Internet: www.janfre.nl

Wij zijn ook specialist in het maken van:

- Gilde hoeden**
- Marketentsters hoeden**
- Garde hoeden**
- Hoeden voor dansgroepen**

kleermaker sinds 1919

kleermaker sinds 1919

Uitvaartverzorging Strijbos

Hoogpoort 12
Postbus 524 • 6000 AM Weert
Tel. 0495 - 543521 • Fax 0495 - 546874
E-mail p.strijbos@hetnet.nl

Ook voor op- en herbegravingen

Goud- Zilver Atelier Andriessen

Dorpsstraat 28
5708 GH Helmond(Stiphout)
Tel. 0492 - 550792
Fax 0492 - 522269

LAARZEN LAARZEN L
PLUIMEN PLUIMEN PL
BATONS BATONS
POMPONS POMP
UNIFORMSCHOENEN
LEERWERK LEERWER
TWIRLSCHOENEN
INSTEPSCHOENE
OVERSCHOENEN OVE
HANDSCHOENEN HA
BATON-TASSEN B

Mgr. Völkerstraat 33, 5171 JM Kaatsheuvel NL
Tel.: (0416) 27 22 54, b.g.g. 27 65 48 - 27 70 72
Internationaal Tel.: 0031(416)27 22 54

SHAKO'S SHAKO'S SH

KONINKLIJKE SCHUTTERIJ ST.-SEBASTIANUS VOERENDAAL ONDERSCHIEDEN

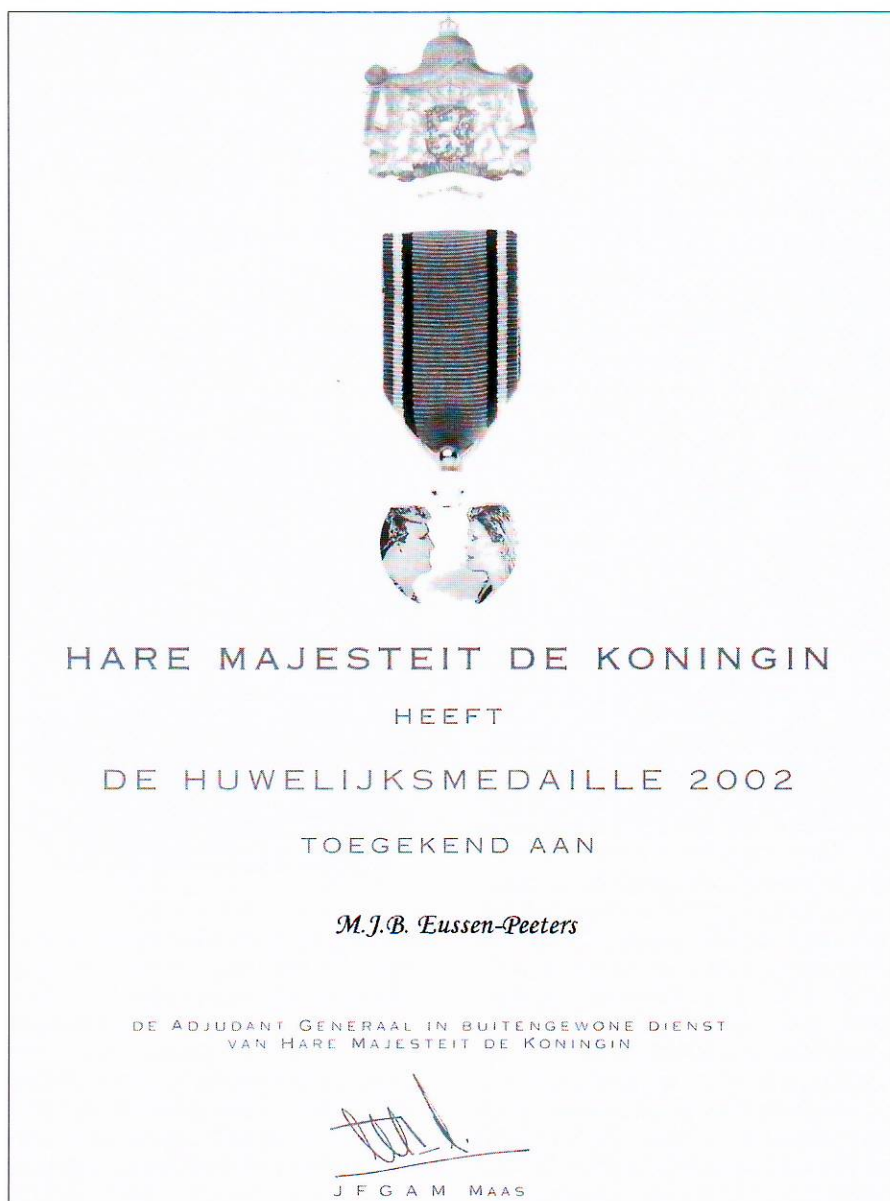
De Koninklijke Schutterij St.-Sebastianus Voerendaal is één van de weinige schutterijen en schuttersgilden in Nederlands-Limburg die daadwerkelijk de titel "Koninklijk" mag voeren. De andere zijn het Kon. Schuttersgilde St.-Lambertus Helden en de Kon. Schutterij St.-Lambertus Oirsbeek.

Het is sinds de inhuldiging van koningin Wilhelmina in 1898 gebruikelijk dat ter gelegenheid van vreugdevolle, memorabele en bijzondere koninklijke gebeurtenissen medailles worden ingesteld. Deze gebeurtenissen zijn bijvoorbeeld de inhuldiging van de nieuwe koningin, haar huwelijk of dat van de troonopvolger.

Op 2 februari 2002 werd het huwelijk voltrokken tussen prins Willem-Alexander en mevrouw Máxima Zorreguieta. Bij het verlaten van de kerk vormden officieren van de Koninklijke Marine met getrokken sabel een erehaag. Daarna volgde een rijtoer met de Gouden Koets. De ere-afzetting van de te volgen route werd gevormd door militairen en burgerverenigingen. Een van die burgerverenigingen was de Koninklijke Schutterij St.-Sebastianus uit Voerendaal.

Koningin Beatrix heeft besloten om de traditie van de draagmedailles voort te zetten en ter gelegenheid van het huwelijk van de Prins van Oranje met mevrouw Máxima Zorreguieta de "Huwelijksmedaille 2002" ingesteld.

Als dank voor de bewezen diensten, heeft Koningin Beatrix aan elk lid (dat deel uitmaakte van de ereafzetting) van de Kon. Schutterij St. Sebastianus Voerendaal de Huwelijksmedaille 2002 mét bijhorende oorkonde toegekend.

Huwelijksmedaille 2002

De voorzijde van de Huwelijksmedaille 2002 toont de elkaar aanzien- de silhouetportretten van prins Willem-Alexander en prinses Máxima. Daarboven inwaarts de koninklijke kroon. De portretten liggen schuin ten opzichte van de rand van de medaille.

De keerzijde van de Huwelijksmedaille 2002 toont het gekroonde monogram WM en het omschrift:

TWEETWEE TWEEDUIZENDTWEETWEE
MÁXIMA WILLEM-ALEXANDER.

De zilveren medaille met een doorsnede van 30 millimeter en een gewicht van circa 19 gram, hangt aan een moiré lint van 27 millimeter. Het lint heeft zeven banen in de kleuren nassaublauw, geel, zwart, oranje, zwart, geel en nassaublauw van respectievelijk 2-2-2-15-2-2 en 2 millimeter. De kleuren symboliseren het vorstenhuis Oranje en de familie Zorreguieta.

Ter gelegenheid van dit huwelijk werden circa 12.000 draagmedailles toegekend.

Iedereen die de Huwelijksmedaille 2002 heeft ontvangen, heeft daarbij tevens een oorkonde ontvangen.

Voor meer informatie betreffende koninklijke medailles, verwijs ik naar het boekwerkje Koninklijke medailles dat werd geschreven door Brigade-generaal A.C. Zuidema e.a. en werd uitgegeven bij Boom, Amsterdam. Het boekwerkje draagt ISBNnr 90 5352 815 6.

Het dragen van medailles is aan strikte richtlijnen gebonden. Dat geldt met name voor de hierboven aangegeven medaille en zeer zeker voor koninklijke onderscheidingen.

Het verdient aanbeveling dat het bestuur van de OLS-Federatie passende richtlijnen opstelt voor het dragen van onderscheidingen.

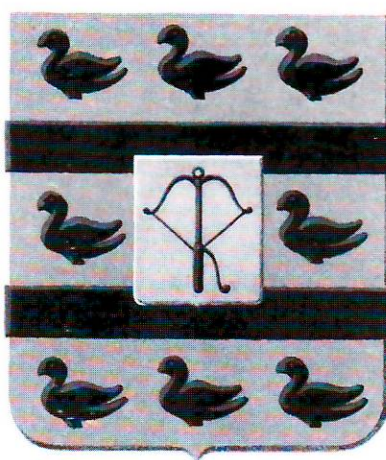
Wim Pijpers.

VOOR U GELEZEN

GILDEN NAAR 2100 - SCHUTTERS-GILDEN IN HET LAND VAN CUIJK

Hoewel we pas een paar jaar in de 21e eeuw leven, is binnen de Kring van Schuttersgilden uit het Land van Cuijk een boek verschenen met de pretentieuze titel: "*Gilden naar 2100*". In 1983 was er al een bijzonder lijvig boekwerk over deze kring verschenen, namelijk "*De Gouden Gild*", waarbij in 655 pagina's het 50-jarig bestaan van de bond en de aangesloten gilden werd toegelicht. In 2002 dus opnieuw een stevig boekwerk over de kring van schuttersgilden Land van Cuijk. De directe aanleiding voor het laten verschijnen van dit werk was het afscheid van C.W.J. baron de Weichs de Wenne als voorzitter van de kring. De baron leidde de kring maar liefst 34 jaar als voorzitter en trad in 2000 terug. Het eerdere boek "*De Gouden Gild*" zou bijgewerkt en geactualiseerd worden. En wederom is er een levenswerk van gemaakt. Dit kwam voor rekening van de heren Jo Smits (†) en Herman Janssen, beiden lid van de Studie-, Archief- en Tentoonstellingscommissie.

Het boek "*Gilden naar 2100*" telt exact 300 pagina's. De afscheidsrede van voorzitter baron De Weichs de Wenne is integraal opgenomen, waarna in chronologische volgorde de kringgeschiedenis 1983-2000 wordt vermeld. Na een beschouwing over de vrouwelijke leden komt de Studie-, Archief- en Tentoonstellingscommissie (SAT) aan bod en andere specifieke zaken rondom het gildefeest van deze kring. Ook aan begrafenisgebruiken wordt aandacht besteed. Grootste deel van het boek is gewijd aan de individuele besprekingen van de 30 gilden die zijn aangesloten bij de kring het Land van Cuijk, aangevuld met de verenigingen die er

deel van hebben uitgemaakt of zich nieuw bij de kring hebben aangesloten. Ook diverse Limburgse schuttersgilden zijn bij deze kring aangesloten, zoals van noord naar zuid: Mook, Milsbeek, Gennep, Heijen, Ayen, Well, Geijsteren en Blitterswijk. In Middelaar, Ottersum, Afferden, Bergen, Meerlo, Swolgen, Schandelo en Velden zijn de gilden rustend. St.-Anna Venray en het jonggezelligende St.-Petrus en Paulus van Arcen hebben van de kring deel uitgemaakt. Thans hebben ze zich daarvan teruggetrokken en zijn ze zelfstandig.

Bijna alle foto's zijn in full color geplaatst. Het boek wordt ontsierd door veel typefouten en afwisselende lettertypes. De mooie kleurenfoto's zijn digitaal verwerkt en zijn dikwijls zichtbaar versmald of verbreed, waardoor de personen op de foto vervormd raken. En dat is reuze jammer voor een boek met een dergelijke pretentieuze opzet. Desalniettemin staat er weer een schat aan informatie in dit boek over de gilden van het Land van Cuijk, waarbij het boek de aanvul-

lende en actuele gegevens vermeldt ten opzichte van de uitgave uit 1983. Het boek is in 2002 in Venlo gedrukt. Het ISBN-nummer is: 9016143-0. Het is verkrijgbaar via dhr. H. Zweers (secretaris van de SAT-commissie), Bagijnestraat 6; 5362 EM Grave, tel. 0486-473050. De kosten bedragen Euro 29,50 (excl. verzending).

Luc Wolters

IVV

De gilden zijn door de eeuwen heen de beste bewaarders geweest van tradities. Om de tradities vast te leggen werd 40 jaar geleden het Instituut voor Vlaamse Volkskunst (IVV Zamenhoflaan 4/8 in 2900 Schoten) in het leven geroepen. Door het uitgeven van publicaties wil dit instituut de schuttersgilden ten dienste staan. Publicatie 15 is gewijd aan de dansen uit vooral de Kempen en Vlaams-Brabant. Het boek "Het vliegende vendel" is eveneens een uitgave dat de nodige aandacht besteedt aan het vlaggenzwaaien.

In de brochure "Blazoenen" kan men verschillende typen van blazoenen aantreffen.

De inhoud van de brochure "Bij vliegend vaandel een slaande trom" spreekt voor zich.

Waar in vroegere eeuwen de gilden in hun optochten begeleid werden door 'posauenen' (bazuinen), is deze traditie wel in Noord-Brabant maar nog niet in de Kempen hersteld. De brochure "Met trommen en trompetten" geeft hierover voorlichting.

In de vijf bundels "Vendel nu" werden een 20-tal vlaggenspelen opgenomen.

Het laatst verschenen boekwerk van het IVV is "Banistiek". Sg

SINT-MARTINUS SINT-MARTENS-VOEREN PRESENTEERT KEIZER

Voor de eerste keer in haar geschiedenis telt schutterij Sint-Martinus uit Sint-Martens-Voeren (België) een keizer in haar rangen. Marc van Reusel wist drie jaar (2000, 2001 en 2002) achter elkaar de houten vogel met de flobert (6mm kogels) van de schietboom af te schieten. Geen gemakkelijke opgave, zo blijkt, want in Voeren schiet elke kandidaat-schutter voor het koningszilver om de beurt. Elk jaar opnieuw nemen minstens dertig schutters, soms zelfs veertig, deel aan het koningschieten, in de Voerstreek 'vogelschot' genoemd. Er wordt geschoten volgens het volgnummer van inschrijving en het laatste stuk hout moet van de schietstang vallen alvorens een deelnemer tot koning gekroond kan worden. Marc van Reusel slaagde erin om dit driemaal achter elkaar te doen en zijn keizerschap beantwoordt volledig aan het reglement zoals dit in het schuttenboek genoteerd staat.

Tijdens een officiële academische zitting legde het keizerspaar de eed af in aanwezigheid van talrijke prominenten van alle leden van de schuttersvereniging en van afvaardigingen van bevriende schutterijen uit België en Nederland. Burgemeester Huub Broers overhandigde hem plechtig de keizersbreuk.

Echtgenote Sylvia werd geïnstalleerd als keizerin.

Nico Kloos draagt sinds Pinksteren het koningszilver nadat hij, na een spannende vogelschot, met een welgemikt schot de houten vogel vol raakte en deed vallen. Nico Kloos woont in 's-Gravenvoeren en sloot ook aan als lid van de schuttersvereniging Sint-Martinus. Nog even dit: op het OLS in Kessenich behaalde ons keizerspaar, in een fonkelnieuw plunje, de eerste prijs historische gildenkledij.

Geschiedenis

Schutterij Sint-Martinus van Sint-Martens-Voeren is de oudste vereniging van de Limburgse gemeente Voeren. Als oudste teken van haar bestaan bezit de schutterij een koningsplaat uit 1662 met de vermelding "Christina-Sophia de Loë-Wissen, Vrouwe van Mheer en tevens Vrouwe van de Heerlijkheid van Sint-Martens-Voeren".

Deze "Vrouwe" kocht deze heerlijkheid van de Spaanse koning. Indien deze plaat door haar aan de schutters van Sint-Martens-Voeren werd geschonken bewijst dit dat de schutterij in 1662 of eerder reeds bestond. Er zijn echter geen geschreven bronnen die dit kunnen bewijzen.

De reglementeringen, de eerste teruggevonden geschreven bronnen, dateren van 3 juni 1765. Deze datum wordt dan ook erkend als stichtingsdatum. Indien er reeds een schutterij voor die datum bestond wijst dit jaartal mogelijk op een herinrichting of een reglementvernieuwing. Het Schuttenboek vermeldt de volgende naam: "Schuttereij en confrérie van onzen patroon den heiligen Sint-Martinus binnen Sint-Martens-Voeren".

Schutterij Sint-Martinus was en is nog steeds een broederschap. De schutters beschermden het Allerheiligste tijdens de bronk of de processie. De Bielemannen maakten de weg vrij en ruimden alle hindernissen op in bos- en veldwegen.

Koningszilver

De vogel aan het koningszilver van Sint-Martinus heeft beslist een eigen geschiedenis. De oorspronkelijke beschrijving spreekt van een vogel "met vergulde poten". De huidige zilveren vogel van de schutterij bezit deze kenmerken niet. Een tiental jaren geleden ontdekte men aan het koningszilver van schutterij Sint-Sebastianus uit het nabije gelegen Mheer (NL) een vogel die precies beantwoordde aan de beschrijving van de oorspronkelijke vogel van Sint-Martens-Voeren.

Een verhaal doet de ronde dat er ooit tijdens een schutterstreffen een verwisseling zou gebeurd zijn. Het koningszilver en de vogel worden steeds zorgvuldig bewaard in het schutterslokaal in een gesloten schrijn. De aankoop ervan wordt vermeld in 1846.

Bond Berg en Dal

Omwille van geografische redenen en banden met schuttersverenigingen in het Heuvelland, sloot Sint-Martinus aan bij de nabijgelegen Nederlandse schuttersbond Berg en Dal. Dit belette geenszins het contact met schutterijen en schuttersgilden in België. Regelmatig stapte de gilde van Sint-Martens-Voeren mee in optochten of schuttersfeesten of in andere provincies. Telkens oogstte de groep (thans telt Sint-Martinus zo'n 50 leden in uniform) succes en worden de drumband en het klaroenkorps hoog gewaardeerd. Sinds 1988 dragen de schutters uit Voeren als enige

Links op de foto Keizer Marc van Reusel, rechts Koning 2003 Nico van Kloos.

Vlaamse en Limburgse schutterij de plunje van de Zwitserse Wacht (Pauselijke wacht van het Vaticaan) in de kleuren (donker- en lichtblauw en geel) van de vereniging. Voor de nieuwe outfit van de allereerste keizer koos het bestuur voor de originele kleuren van de Zwitserse Wacht (rood, blauw en geel).

De pauselijke 'gendarmen' vervulden het geheel waardoor deze unieke schutterij uit de Voerstreek niet alleen in Limburg maar ook in andere provincies en in het buitenland voor tal van stoeten uitnodigingen ontvangt.

Zo neemt Sint-Martinus regelmatig deel aan het OLS en stapte al mee op in de Kaasstoet in Passendale (bij Ieper), in de paardenprocessie in Opwijk, de Geitenstoet, de Sinterklaasstoet in Amsterdam, Heeze (NL), Wingene en uiteraard andere Voerense deelgemeenten waren en blijven bestemmingen van de schutters. Hoogtepunt was het feest van Koning Boudewijn in 1991 in Brussel (60^e verjaardag van wijlen koning Boudewijn die toen ook 40 jaar koning was). Vorige maand nam onze schutterij Sint-Martinus nog deel aan het Europees Schutters treffen in Oostenrijk.

Als Limburgse vereniging kan schutterij Sint-Martinus rekenen op sympathie en echte vriendschap. Aan enthousiasme is er zeker geen tekort in de vereniging die ook jongeren aanspreekt. Momenteel vernieuwt Sint-Martinus haar schutterslokaal en de vereniging kijkt ook reeds uit naar de academische zitting van zaterdag 4 oktober e.k. Die dag ontvangt haar voorzitter Albert Meens, 88 jaar op 3 oktober e.k. en 70 jaar lid van de vereniging, de prijs van de Culturele Raad van Voeren.

Tim Meens

KRANTENKOPPEN • KRANTENKOPPEN • KRANTENKOPPEN • KRANTENKOPPEN

14 mei Sint Urbanus opent in Montfort schuttersseizoen (M&Rpost) • 20 mei Schutterij Dionysius mag koninklijke titel dragen (Goed Nieuwskrant) • Oude schutterij in nieuw uniform op het bondsfeest (HBvL) • 23 mei Beter voor mekaar dan schutters van weleer (DL) • 28 mei Schutters paraderen in Thorn (Land van Weert) • Schieten om de St.-Oda wisseltrofee • Drie dagen feest St.-Jorisgilde Budel (Trompet-

ter) Wessum wint Driedorpenwedstrijd (Streekbode) • 2 jun Snorfietser Venlo rijdt op schutters in • Het spel van schutterskeizer Fred Hannen • Verenigde keizers (DL) • 3 Jun Schutterij Sint-Pieter knalt 250 jaar (De Weekkrant, Maasland) • St. Petrus winnaar van bondsfeest Thorn • St. Martinus beste schutterij in Dieteren (DL) • 5 jun Welke schutter mag 167 keer groeten? (De Belleman) • 6 jun Mini-OLS tij-

dens pinksterweekend • Open Dag nieuw verenigingslokaal schutterij Beesel drukbezocht (Trompetter) • 12 jun OLS krijgt brug van 103 meter over Maas (HBvL) • 14 jun OLS-organisatie speelt nu al quitte (DL) • 17 jun Koningsschieten in Vlodrop geslaagd (Trompetter) • 18 jun Schutterij St. Petrus (Kelpen-Oler) wint in Grathem (DL) • 19 jun Mooie resultaten schutterij St. Martinus Born (Echter Waekblaad) • Schutte-

rij uit Susteren overspoeld met illegaal afval (DL) • 20 jun OLS-Kessenich toegankelijk met de hulp van CM Limburg (CM-Visie) • 24 jun Geslaagd schuttersweekend St. Georgius en St. Sebastianus Beesel (Trompetter) • 25 jun Ruzie overschaduwde eeuwfeest schutterij Boukoul (DL) • 26 jun Kaesing haet UM, maer wae krig UM? (de Grenskrant) • 27 jun OLS ontsnapt aan angstdroom • OLS schiet er slechts een klein bedrag bij in • OLS-terrein bewaakt na pogingen tot inbraak (DL) • OLS ontsnapt nipt aan angstdroom (LD) • St. Lerang levert koning voor schutterij St. Urbanus Maasniel (Trompetter) • Schutterij (Melick) in de ban van het OLS (De Heraut) • 30 jun Eieren voor een goed schuttersweer (Nieuwsblad) • 1 jul Cursus biertappen voor OLS (De Weekkrant) • Eerste tenten op OLS-terrein • Fonkelnieuwe poort in OLS kleuren (HBvL) • Het Oud-Limburgs Schuttersfeest in Kessenich (De Belleman) • 2 jul SAS viert 40 jaar op OLS • Kessenich organiseert 125ste editie van hét schuttersfeest • Zondag 6 juli: OLS 2003 met 167 schutterijen (M&Rpost) • OLS rekent op 35.000 bezoekers • Jonge zilversmid houdt van de koningsplaat (DL) • 4 jul 167 schutterijen strijden om d'n Um (Het Laatste Nieuws) • 5 jul Kessenich verwacht 35.000 bezoekers (LD) • Kessenich is klaar voor 125ste OLS • Nieuwe buks, nieuwe hoop • Schutterij St.-Laurentius (Meeswijk) wil wel eens verder dan die eerste ronde • Wat is eigenlijk een OLS? • OLS-Limbrug over de Maas • Door de poort (HBvL) • Interland onder de schietbomen (DL) • 7 jul Sfeervolle optocht lokt ruim 45.000 toeschouwers • 41 van 163 zestallen overleven eerste dag • Nog 11 Belgische schutterijen bij de overblijvers (HBvL) • Grensdorpie Kessenich overspoeld door folkloristische optocht en wedstrijd (Het Laatste Nieuws) • Het OLS werd onovertroffen succes (Het Nieuwsblad) • OLS veel drukker dan verwacht • OLS-bezoekers kiezen voor de fiets • Medische hulpdiensten moeten honderd keer in actie komen • Friet en kipkap de toppers op OLS in Kessenich • Limbrug symbool verbondenheid (LD) • OLS 2003: friet en kipkap • OLS drukker dan verwacht • Alf Poell voor het eerst in twintig jaar op OLS • OLS ontsnapt aan blunder van 4000 euro • De 'Limbrug' brengt beide Limburgen voor een dag bij elkaar • Lijst gevonden voorwerpen op OLS weer

lang • De schutterijen die nog in de strijd zitten • 'Zolang schutters nog kinderen krijgen, zit het wel goed' • OLS-president wil 'televisie zonder grenzen' • Vergrijzing binnen schutterijen moeilijk te bepalen (DL) • 8 jul Kessenich rekent op derde OLS-dag (LD) • Kessenich houdt rekening met derde OLS-dag (DL) • 10 jul St.-Lerang: de lol van serieuze amateurschutters (Trompetter) • 11 jul Schutterijen zetten in op een plaats bij de eerste tien • Rustende schutterij Koningsbosch wil wel, maar mag niet naar OLS (DL) • 12 jul Kessenich verwacht 10.000 bezoekers op tweede OLS-dag (HBvL) • 14 jul 'Bij schieten hoort helaas ook missen' • OLS 2004 weer in Belgisch-Limburg (DL/LD) • Schutterij Sint-Amandus Opglabbeek wint OLS • Um is alweer van ons • Amandus Opglabbeek wint zowaar relaxed Oude Limburger • Als helden ingehaald • Waarom schieten Belgen beter? (HBvL) • Opglabbeek raakt UM! (Het Nieuwsblad) • 15 jul Groot Zuid Limburgs Federatiefeest met zestig schutterijen • Petrus & Paulus organiseert 4e Bondsschuttersfeest in Echt (Trompetter) • Opglabbeek organiseert OLS dan toch in eigen gemeente • Week nodig om OLS-terrein Kessenich op te ruimen (HBvL) • Groot Zuid Limburgs Federatiefeest met zestig schutterijen (Trompetter) • 16 jul Vreugde en verdriet dicht bij elkaar voor St. Joris (Wessem) (Streekbode) • 18 jul ZLF misschien laatste aflevering ooit in Brunssum • Sint-Gregorius heeft bijna alles onder controle (LD) • 21 jul 'De charme van het ZLF is het samenzijn' (DL/LD) • Beesel: geen bruiloft onder schietboom (DL) • 23 jul Zilveren schutters gehuldigd (Streekbode) • Families diep geworteld in geschiedenis schutterij Swartbroek (Trompetter) • 24 jul Schutterij St. Petrus en Paulus Susteren succesvol • Tweehonderd jaar schutterij Broederschap St. Jan Nieuwstadt ('t Waekblaad) • 25 jul Uitschieten Roerstreekcompetitie (Trompetter) • 'Schutterij niet naar Zandberg' (DL) • 29 jul Bondsfeest Mheer: publiek mag ditmaal stemmen 'Bölkeschieten, is dat een Olympische sport?' (DL) • 30 jul Uit de tent gelokt door de schutters (DL) • 5 aug Maternus wint publieksprijs bondskoncours (DL) • 13 aug Schutterij St. Cornelius Swartbroek halve eeuw oud (LvW) • 16 aug Organisatie OLS 2004 van start (HBvL) .

PROGNOSE OLS-WINNAAR 2003

Zondag 22 juni vond het tweede bondsfeest van de schuttersbond "Maas en Kempen" plaats. Het was tevens het laatste bondsfeest vóór "den Ouwe Limburger" en wordt gezien als een laatste test. Een ultieme kans om te kijken welke A-zestallen het best uit de hoek komen en dus de beste kans maken om op de tweede dag van het OLS weer te mogen aantreden. Bondsvoorzitter Peter Ressen en tweede onder voorzitter Herman Janssen hadden, tussen de bedrijvigheden door, even tijd om stil te staan bij het komende OLS. Reeds twee opeenvolgende jaren komt D'n Um al naar de schuttersbond Maas en Kempen. Al meerdere keren was één van hun schutterijen organisator van hét feest der beide Limburgen. Ook dit jaar zien ze het weer gebeuren... "Onze schutters zijn er klaar voor. Als ik de schietresultaten van vandaag bekijk, zullen we het ook dit jaar niet slecht doen", aldus Peter Ressen.

De schutterijen die in hun bond een grote kans maken, zijn volgens de beide heren te herleiden tot vijf of zes. Al is dat natuurlijk erg moeilijk in te schatten... Vooral St.-Amandus Opglabbeek valt op. In een korte tijd slaagden zij erin twee keer als tweede te eindigen op het OLS. Ook dit jaar wordt uitgekeken naar hun prestaties. Verder zijn er nog St.-Catharina Beek en St.-Laurentius Bocholt. Schutterij St.-Catharina vierde onlangs nog het 50-jarig jubileum van de heroprichting van hun schutterij en vorig jaar behaalden ze de 10de plaats. De weg naar Bocholt is ook al bekend (OLS-organisator 1996) en vorig jaar belandden zij op de 9de plaats.

Verder worden St.-Sebastiaan Sint-Huibrechts-Lille en St.-Hubertus Manestraat nog getipt.

Bij het kijken over de bondsgrenzen heen, noemen de heren nog drie namen. Toevallig alle drie Nederlands-Limburgse schutterijen: "St.-Hubertus Nattenhoven (vorig jaar 3de) zal er ook weer dicht bij zijn", volgens Herman Janssen. "Verder zijn er nog St.-Urbanus Maasniel en St.-Cornelius Swartbroek die het ook altijd erg goed doen."

Sonja Cardinaels-Creemers

OLS KESSENICH: ALLES “AAF”!

In een voorbeschouwing door L1-radio werden de Wereldtenniskampioenschappen in Wimbledon en de Tour de France op één lijn gezet met het OLS in Kessenich.

De prestaties die we regelmatig te zien krijgen uit Wimbledon en de Tour de France staan een vergelijking met het OLS in Kessenich toe. Gezelligheid en vooral spanning zijn bij alle drie de evenementen dezelfde ingrediënten. De andere vergelijking: De drie evenementen genoten veel internationale belangstelling.

Het OLS in Kessenich was één groot succes. Woorden schieten te kort om al dit schoons te beschrijven. Alle records werden gebroken, behalve één. Namelijk die van het grootste aantal deelnemende schutterijen in de optocht. Drie schutterijen (St.-Thomas van Aquino Blerick, St.-Nicolaas Susteren en St.-Joseph Koningsbosch) waren, ondanks hun aanmelding, niet op komen dagen. Schutterij St.-Lucie uit Nederweert had afgezegd in verband met het overlijden van hun lid Theu Moonen.

Het grootste schuttersevenement der beide Limburgen werd een succes, mede dankzij de goede voorbereiding door stuurgroep, werkgroepen, medewerkers en de bijdragen van de sponsors. Eén van hen, Mathieu Craeghs; vroegere voorzitter, vertelde ons blij te zijn dat het OLS in Kessenich plaats had, maar vond de huidige bestuursploeg meer bekwaam om dit aan te kunnen. Er waren 45.000 aanwezigen (schutterijen, organisatie, medewerkers, genodigden en bezoekers) op dit 125e OLS. Dit zijn er 10.000 meer dan de organisatie had verwacht. De Gemeente Kinrooi heeft ruim haar deel bijgedragen om dit feest te ondersteunen en te doen slagen. De algemene slogan “Kômty UM rake in Kèsing!”, werkte ook uitnodigend.

Promotie

Een nieuwigheid was het kleurrijke OLS-krantje, ludiek en informatief, dat werd verspreid aan beide zijden van de grens.

Een andere krant werd verspreid in een veel groter gebied.

Op tal van evenementen was het promotieteam van Kessenich aanwezig: Carnavalstoet in Maaseik, de Kennedymars in Sittard, het fiets-evenement Bokkeriejen, enz. Zo hingen aan het gemeentehuis van Kinrooi en bij de gemeentegrenzen spandoeken met “Kessenich OLS-gemeente 2003”.

In de bibliotheek was een expositie opgesteld door de Geschied- en Heemkundige Kring Kinrooi met demonstraties van Herman Janssen, welke bezocht werden door de schooljeugd. Er waren ook rijdende promotiewagens die stickers, folders en affiches uitdeelden.

Op de folder was een invulstrook waarmee de aanwezigen op het feest mooie prijzen konden winnen. Ook was het OLS-lied op CD uitgebracht en regelmatig te horen op de radio- en TVzenders.

In de pers verschenen regelmatig berichten over het OLS. In de voorbereiding naar het OLS brachten zowel de Nederlands- als de Belgisch-Limburgse radio- en TVzenders meerdere bijdragen over het OLS. De voorbereidingen en het OLS waren ook te volgen op de eigen PC via de website www.ols.be. Met behulp van een Webcam (op de kerktoren) kon men thuis de vorderingen en de verrichtingen volgen op het OLS-terrein.

Een en ander werd gedirigeerd vanuit het OLS-secretariaat in het Gemeentehuis van Kinrooi, waar drie personeelsleden, Elsy Hawinkel, Elga Sleven en Nelly Stevens, hun beste beentje hebben voorgezet.

De feestgids

Dit mooi geïllustreerde boekwerkje, met als blikvanger de kleurrijke fotocollage op de voorpagina, telt maar liefst 264 pagina's en bevat meerdere kleurenfoto's. Het is beslist één der beste OLS-feestgidsen in de reeks. Na de traditionele foto's van onze beide vorsten, volgt het programma en een verklaring van het logo. Daarna volgen de gebruikelijke voorwoorden.

Het OLS-lied “Kèsing op steltje” werd gecomponeerd door Pierre Rutton en gezongen door Jean Vosters.

Kèsing op steltje

Refrein:

Hallo doa in Kèsing,
wè kômme ter aan
Oet Belsj en Hollands Limburg,
eueveral vandaan
Wè kômme UM rake
op 't oad sjôttersfiest
Hiël Kèsing op steltje,
den Um veur het iëst (2 x)

Leve het zèstal vanne sjötteriej
Sterkst in het kav'le,
stevig ziej aan ziej
Weg is alle spanning,
weg is alle stress
't is groët fiest in Kèsing,
mèt het OLS

Doezjindje sjôtters,
kèsrecht inne riej
Loupe in den optocht,
al'moal ève bliej
Keuningin en keizer,
bielman, vendelier
Kômme defilere,
kiek waat zeen ze fier

Kèsing sjoën dörpke,
minse kiekty ins rëndj
Maas in het zônleecht,
kirk es achtergröndj
Dit sjriefft echt historie,
dit sluit echt ein brök
Ôm noëts te vergète,
zoëget kumptj neet trök.

Hubert Van Eygen maakte het gedicht “Kèsing”, waaruit volgend fragment:

*“Ooit rees hier een machtige toren
boven de Maas uit,
liepen hier heren rond
die zich vrij heerlijk voelden,*

*Alleen de schutters zijn er nog,
om dat te verdedigen
waaraan bijna iedereen
voorbij gaat:
een écht dorp om in te leven,*

*een dorp dat altijd edel
is gebleven!”*

De historiek is van Werner Smet, Mathieu Henkens schreef de geschiedenis van Kessenich (hij heeft de fusieperikelen nog niet verteerd!) en Anita Franssen van de V.V.V.-Kinrooi belicht toeristisch Kessenich. Men verneemt ook meer over de OLS-organisatoren vanaf 1876, over de actuele schutterij St.-Martinus Kessenich en over de organisatie van dit OLS. De volgorde van de optocht, informatie over schiet- en nevenwedstrijden én over de jury maken het boekje compleet. Vergeeten we niet de talrijke sponsorberichten. De samenstellers Christ Haeldermaans, Jan Lamberigts, Firmin Snijkers en Jaak Verstraeten verdienen een dikke pluim! De gehele oplage van de feestgids (2500 stuks) is uitverkocht.

Eieren

Wanneer men in Nederlands-Limburg mooi weer wil hebben, brengt men droogworsten naar de zusters. In Belgisch-Limburg doen ze het ietwat anders, schutterij St.-Martinus had de Zusters Clarissen in Echt tijdig voorzien van de nodige eieren. De zusters hebben in dank voor de schutterij gebeden. En voor wat het weer betreft op 6 juli, heeft het nog geholpen ook!

Muzikale opening

Op vrijdagavond was The Amazing UM-party met het bekende showorkest The Classics, de popformatie Milk Inc en DJ Heinz. Dit spetterende begin van het OLS werd bijgewoond door 2.000 personen. Bij het afdruipen hebben enkele jongeren het verkeer onveilig gemaakt door naderafsluitingen over de wegen te plaatsen.

Pontonbrug

Bijna 10.000 fietsers en voetgangers hebben op zaterdag 5 juli en zondag 6 juli gebruik gemaakt van de pontonbrug die de Nederlandse genie had gelegd. Nadat het laatste brugdeel was ingevaren, verbond de 108 meter lange en 8 meter brede brug de plaatsen Ophoven en Laak. De officiële openingsplechtigheid werd verricht door burgemeester Hubert Brouns (Kinrooi) en burgemeester Frans Willems (Maasbracht) met het doorslaan van een lint. Midden op de Maas (grens) ontmoetten delegaties van de schutterijen St.-Martinus Kessenich en St.-Rochus Stevensweert elkaar. Daarna mochten de toeschouwers een wandeling maken over de legerbrug.

De ingang van de kerk was ook feestelijk getooid.

Pontificale hoogmis

Zaterdag werd om 18 uur een pontificale hoogmis gecelebreerd door Mgr. Schruers, pastoor Jaak Leen, Pater Karel de Wilde, OLS-Moderator pastoor Mutsaerts en diaken Gerard Op 't Roodt. De H. Mis werd opgeluisterd door het zangkoor St.-Martinus uit Kinrooi. In de homilie noemde Bisschop Schruers Kessenich de hoofdstad van de vreugde. Hij drukte erop dat de mens vreugde en pijn met elkaar moet delen en de eigen talenten moet gebruiken, want elk mens is uniek. Dat kan ook tijdens dit OLS tot uiting komen op de feestweide of tijdens de optocht door de straten van Kessenich.

De aanwezigen konden een veelkleurig misboekje meenemen als aandenken, daarna begaven de genodigden zich naar feestzaal Openhof voor de koffietafel, waar kunstenaar Fernand Moors, Kessenichenaar maar nu wonend in Susteren, een ingelijste pentekening overhandigde met de "kop" van elk van het winnend zestal en van voorzitter Wim Rutten.

Toegankelijkheid

Bij elk OLS is er ook een belangrijke opdracht voor de sectie Overheid. Voor de veiligheid op de wegen, de parkeerplaatsen en op het feestterrein zorgden 29 politieagenten, bijgestaan door acht collega's uit Thorn en een aantal uit Maasbracht. Het verkeerscirculatieplan was goed opgesteld.

De Venlosesteenweg was de grootste toegangsweg. Het verkeer uit Nederland werd al op de Napoleonsweg via Thorn naar de parkeerplaatsen in Kessenich geleid. Desondanks ontstonden er kilometerslange files op de Napoleonsweg en moesten sommigen kilometers lopen van de parkeerplaatsen naar het feestterrein. Er waren ook gasten die het geduld niet konden opbrengen om op de parkings te geraken en uit gemakzucht hun auto parkeerden in de zijstraten van de Venlosesteenweg. Bij de commandopost van de politie bevonden zich ook leden van het Rode Kruis (68 leden) en de brandweer van Maaseik.

Ruim 40 rolstoelgebruikers maakten dankbaar gebruik van de faciliteiten die het OLS-2003 hen bood. In samenwerking met de Christelijke Mutualiteit had de organisatie gezorgd dat de gehandicapte bezoekers dicht bij het feestterrein konden parkeren en op comfortabele wijze optimaal konden genieten van het kleurige volksfeest.

Omdat de Maas bevaarbaar moest blijven, werd de brug tussen 14 en 16 uur geopend zodat de plezierboten konden passeren. Dat betekende dat zo'n 700 mensen aan de Nederlandse zijde moesten wachten en daardoor een deel van de optocht misten. Sommigen van hen kozen voor de omweg via Maasbracht, Wessem en Thorn om in Kessenich te komen.

Receptie en officiële opening

De genodigden werden ontvangen tegenover de hoofdtribune. Ze kregen nadien in de feesttent een drankje aangeboden. Daarna begaf men zich naar de erepoort waar de klarenblazers van schutterij St.-Willibrordus Meijel in actie kwamen. Zoals bekend heeft schutterij St.-Martinus Kinrooi voor haar OLS in 1998 een compleet nieuwe erepoort gebouwd. Een degelijke stuk vakwerk dat beslist nog jaren mee zal gaan. St.-Martinus Kessenich schilderde dit jaar de erepoort in de kleuren rood, groen en oker. Het moet opnieuw een pijnlijk moment geweest zijn voor Gouverneur Hilde Houben-Bertrand en de vele tienduizenden Belgische gasten om te zien dat nog steeds het oude provinciewapen op de erepoort staat afgebeeld. Vervolgens ging het gezelschap de feestweide op voor de openingsceremonie.

De erepoort draagt nog steeds het oude provinciewapen.

In de feesttent werden toespraken gehouden. Naast het spreekgestoelte had de levende Um plaatsgenomen. Schutterijvoorzitter Wim Rutten beet de spits af. Wim dankte speciaal de vele vrijwilligers, leden van de werkgroepen en de sponsoren. De fiere voorzitter en zijn medewerkers hadden ernaar gestreefd een geslaagd dorpsfeest te organiseren waar iedereen zich thuis zou voelen. Hubert Brouns, burgemeester van Kinrooi en stuurgroepvoorzitter: "Met dit jubileum-OLS wilden wij het kleurrijkste feest van verbondenheid aanbieden. De bijzondere locatie was voor ons een extra troef, want wij hebben beide provincies bij alle facetten betrokken. De buurgemeenten Thorn en Maasbracht hebben ook flink meegeholpen".

Vervolgens nam OLS-President Frans Wolters het woord en sprak over het 40-jarig bestaan van de stichting SAS, de vereniging die in 1963 startte o.l.v. juryvoorzitter Frans van de Ven. Ook sprak de OLS-President zijn hoop uit dat de regionale TV-zenders in de beide provincies bekeken kunnen worden in de toekomst. Vervolgens kreeg Maurice Didden, voormalig SAS-voorzitter en vice-president van de OLS-Federatie, een medaille opgespeld als erebestuurslid van de OLS-Federatie.

En wat zouden de beide gouverneurs ons/elkaar dit jaar te vertellen hebben?

Maurice Didden erebestuurslid van de OLS-Federatie.

Gouverneur Baron Berend-Jan van Voorst tot Voorst betreurde het dat er geen medaille bestond voor de beste mannelijke en vrouwelijke gouverneur. Ook was hij van mening dat D'n Um weer eens naar de oostkant van Limburg moest komen. Hij wees nog op het tot stand komen van de "Limbrug". De Nederlands-Limburgse gouverneur besloot met het gezegde dat Sint-Martinus ook de patroon is van ... de geheelonthouders!

Gouverneur Hilde Houben-Bertrand stelde dat de kracht van het OLS bestaat in de dynamiek van onze schutterijen die trouw blijven aan tradities. Ze hoopte op een nieuwe ontvangst van de winnaars in het Provinciehuis te Hasselt en voorspelde een spannende competitie.

Daarna volgde het openingsgebed van wijlen pater Willem Sangers, uitgesproken door OLS-moderator pastoor Mutsaerts. Het Sint-Martinuskoor, o.l.v. Bart Meijs, zong dan "Domine, solvos fac Reges nostros". Na de heildronk op onze vorsten werden de ereschoten gelost. Beide gouverneurs schoten dit jaar raak.

Tijdens de openingstoespraken zou men beter de buffetten gesloten kunnen houden, want het was onvoldoende stil in de tent, ondanks herhaalde oproepen!

Optocht

De optocht, die volledig door de bebouwde kom van Kessenich ging, had een tweetal extra verrassingen. Allereerst was daar D'n Um in levende lijve die aan de kop ging van de optocht en voorgesteld werd door Gilbert (Um) Kurvers. Hij oogstte veel succes, later op het feestterrein wilden velen met hem op de foto of wilden men D'n Um zo maar even aanraken. De tweede verrassing was St.-Martinus te paard en de bedelaar. St.-Martinus werd uitgebeeld door Rob Driessen en de bedelaar door Frans Peers. Beide nieuwe elementen in de OLS-optocht zullen beslist navolging krijgen. Daarna kwam Fanfare De Vriendenkring gevolgd door schutterij de Breidelzonen Kessenich. De kerk, bijna alle huisgevels, voortuintjes en lantaarnpalen waren versierd met de historische vlag van Kessenich en met 24 ballonnen in de kleuren van schutterij St.-Martinus Kessenich. In totaal werden er 8000 ballonnen opgehangen.

Foto rechts: De koets van het Koningspaar oogstte veel succes. Een standpunt over het wel of niet toestaan in de OLS-optocht wordt wenselijk geacht.

Groot was de verbazing bij het zien van de koets met het koningspaar van schutterij St.-Lucie Horst. Alhoewel de schutterij hiermee veel succes oogstte, kwam ook de vraag weer naar voren of de OLS-Federatie dit soort oude voertuigen nu wel of niet toestaat in de optocht. Opvallend was het grote aantal schutterijen met een geringe bezetting. Wel telden we dit jaar weer meer marketentsters. Een streling voor oog en oor zijn ook de fluitkorpsen, die uitnodigen om het gespeelde deuntje, o.a. het Limburgs Volkslied, mee te zingen.

Na 147 schutterijen werd de optocht, die overigens vlot verliep, even onderbroken doordat er veel toeschouwers reeds in de richting van het feestterrein liepen. Ook aan het einde van de optocht deed zich dit nogmaals voor. Het is een bewijs van weinig respect van een deel van het publiek voor het normaal verloop van de stoet. De 35.000 gedrukte toegangskarten waren al snel uitverkocht. Stempels werden daarom gebruikt als toegangsbewijs. Bijna 50.000 toeschouwers omzoomden vier rijen dik de optochtroute.

Nadat de schutterijen de erepoort waren gepasseerd werden ze opnieuw onthaald op applaus. Er vormde zich spontaan een erehaag van enkele honderden meters. Fier en parmantig werden de ruggen nog eens gerecht alvorens de optocht ontbonden kon worden.

Overige wedstrijden

Terwijl de optocht begon te trekken, begonnen de trommelaars, vendeliers, exercitieploegen, koningsparen en solisten hun optreden op het exercitieterrein. Ze dienden rekening te houden met de geldende normen zoals ze zijn opgenomen in de laatste versie van het Normenboekje. Een prijs winnen is leuk voor de deelnemers en hun optreden dient ook het folkloristische element van elk OLS. Zie ook de artikelen van Twan Stemkens elders in dit nummer.

Vlak vóór de eretribune verloor een vendelier van St.-Sebastiaan Grote Brogel zijn vlag.

Biertappen

Maar liefst 60 vrijwilligers hadden een cursus biertappen gekregen. Dit was nodig om de gasten bij de vele tappunten snel van dienst te kunnen zijn. Op het OLS-terrein stonden twee grote vaten van elk 300 hectoliter bier klaar om via de tappers naar de dorstige kelen te gaan.

Het gerucht ging dat de stoppen van de bierinstallaties door waren geslagen en een bierleiding was gebarsten. In werkelijkheid had iemand per vergissing de bierkraan dicht gedraaid. Snel geboden hulp voorkwam erger, zodat niemand onnodig dorst hoefde te hebben.

Feestterrein

De in eigen beheer bereide etenswaren vonden gretig aftrek. Daarmee maakte de organisatie haar motto "Meer en beter voor minder geld" waar.

De jeugd kon zich uitleven op de springkastelen en speelwerktuigen. Een speciale attractie vormde de hoogwerker die het publiek tot op een hoogte van 16 meter bracht. Daar kon men het hele gebeuren aanschouwen. De Sjeurkapel uit Kessenich zorgde voor ambiance op de feestweide. De stichting SAS had een stand ingericht in het kader van haar 40-jarig bestaan en plaatste haar werking in de kijker.

Huwelijksaanzoek

Zittend tussen al haar schuttersvrienden vóór de grote feesttent vroeg Chantal van Horck, eerste vrouwelijke koning van schutterij St.-Anna Maasbree, haar vriend Henny Janssen openlijk ten huwelijk. Een volmondig "Ja" was het antwoord van Henny op het aanzoek. Vervolgens ging het toekomstige paar op de schouders van de schuttersvrienden uit Maasbree.

Foto
san
Jean

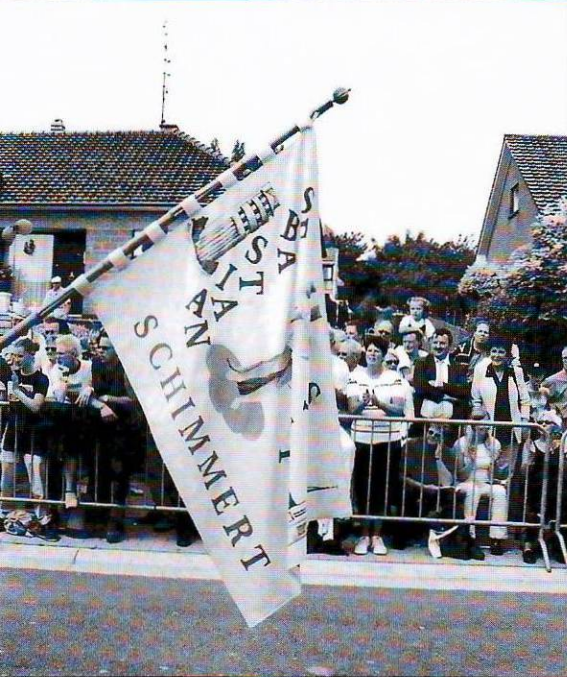

Collage OLS-2003
engesteld uit foto's van
van Nunen, Luc Wolters
en Wim Pijpers.

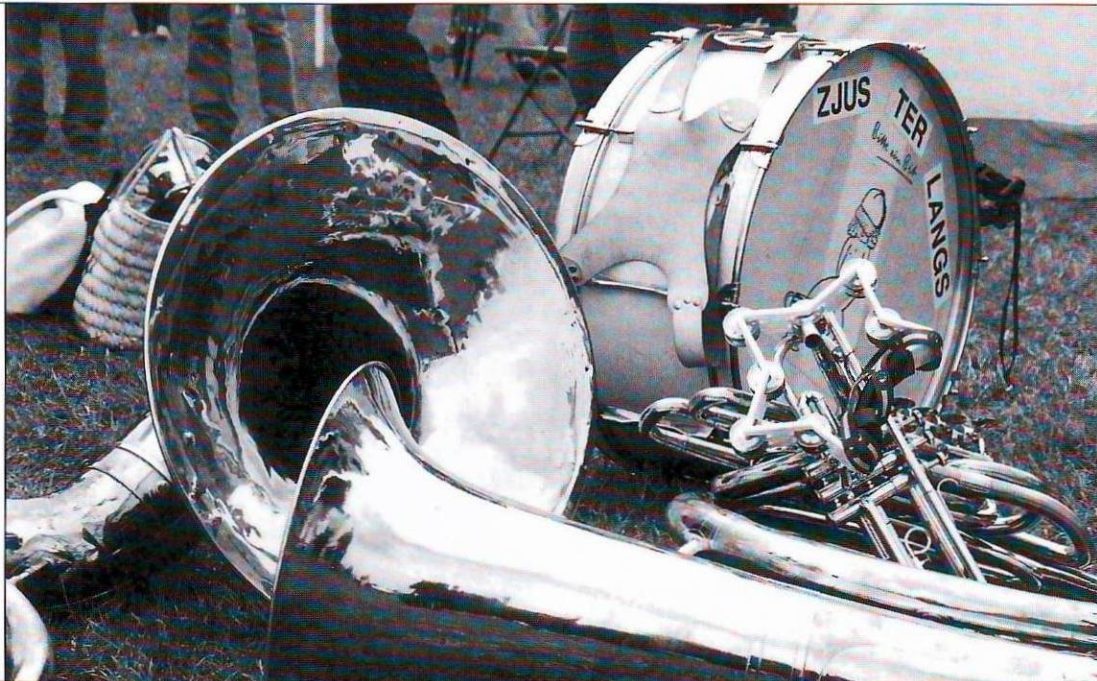
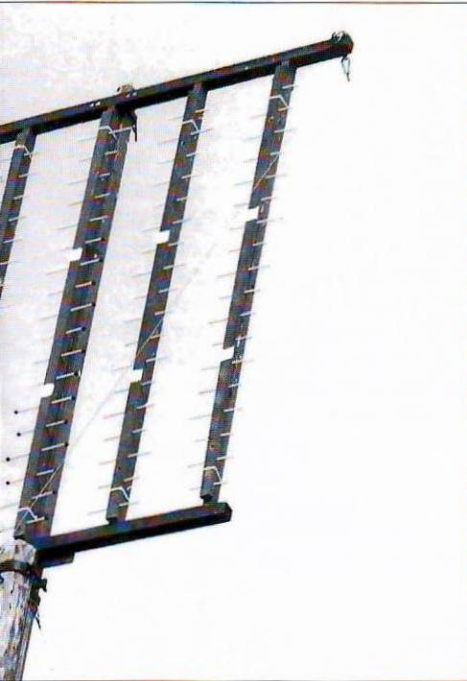

Schutterij S
Opgla
Gefeliciteerd me
van het G
Het OLS-2004 wordt g

**St.-Amandus
bbek
t de overwinning
OLS-2003
houden op 4 juli 2004**

Eerste schietdag

Er was dit jaar een duidelijke toename van het aantal vrouwelijke schutters.

Ondanks de uitzonderlijk gunstige weersomstandigheden bleven er na de eerste ronde nog maar 80 (60 Nederlands- en 20 Belgisch-Limburgse) schutterijen over. Onder de afvallers was ook publieksfavoriet Maasniel. Ook De Breidelzonen tekenden een misser op, hetgeen betekende, dat diegene die gemist had volgens aloude traditie, op 13 juli na de mis van 09.00 uur, in de Witbeek werd gemeten.

Na de volgende vijf kavelrondes was het deelnemersveld al teruggebracht tot 34 Nederlands- en 13 Belgisch-Limburgse zestallen. Toen de luxmeter het onverbidde einde aankondigde van de eerste schietdag, waren er in totaal 7560 bôlkes afgeschoten. Schutterij St.-Harlindis & Relindis Ellikom besloot ook te stoppen, omdat ze het OLS toch niet mochten winnen. Uiteindelijk mochten 41 schutterijen terugkomen voor de kaveling op zaterdag 12 juli; opnieuw een nieuw record. Een bijna 30 minuten durend vuurwerk sloot de eerste dag van het OLS-2003 af.

Opvallend veel buitenlandse gasten bezochten dit OLS. Zo zagen we 40 kinderen uit Wit-Rusland met hun begeleiders en spraken we met gasten uit Amerika, Canada en Italië. Het Rode Kruis verleende op de eerste dag ruim 100 keer assistentie. Twee personen werden naar een ziekenhuis in Genk vervoerd en 10 anderen naar het ziekenhuis in Maaseik.

Dagblad De Limburger (nota bene een van de hoofdsponsors van dit OLS) kopte een dag later met de sensatietitel "OLS-2003: friet en kipkap". Was dat werkelijk de boodschap? Sorry, maar deze verslaggever heeft er werkelijk niets van begrepen.

Tweede schietdag

Onder de beste weersvooruitzichten startten op zaterdag 12 juli 30 Nederlands- en 11 Belgisch-Limburgse schutterijen de strijd. Het eerste schot viel om 10.30 uur. Radio L1 volgde het OLS die dag al vanaf 10.00 uur. Vol spanning volgde tienduizenden luisteraars thuis de verrichtingen op het OLS-terrein. De verslaggevers van L1-radio waren goed geïnformeerd.

De OLS-Federatie op haar beurt paste zich ook aan door op de momenten van de nieuwsberichten pauzes in te lassen of om harken te verwisselen. Berichten toegestuurd per e-mail aan L1 toonden ook een grote betrokkenheid van de luisteraars met het OLS. De algemene tendens van deze mailtjes over het OLS in Kessenich kan samengevat worden in: "Fantastisch, een feest voor de schutters, enz". De schietcommissie had zich voorgenomen om die dag met een winnaar te komen, vandaar dat ze weinig tijd verloren lieten gaan tussen de kavelrondes.

De eerste misser werd genoteerd bij schuttersgilde St.-Jozef uit Lommel-Kolonie toen Alphons Franken miste. Desondanks een 41^e plaats voor de schutterij die nog nooit eerder deelnam aan een OLS. Bij de dames was het Ans Paulussen van St.-Martinus Tegelen die de eerste misser van die dag moest laten optekenen. Schutterij St.-Sebastianus uit Herkenbosch was maar wat blij dat ze terug mocht komen om te kavelen, de laatste keer was dit gebeurd in 1911 toen zij het OLS wonnen in Roermond. Ook schutterij St.-Sebastianus Ell mocht terugkomen en had enkele sterke troeven in de vorm van vader en zoon Jeurninck uit Kelpen-Oler. Het werd een ware afvalrace. Bij het begin van de middagpauze waren er nog 22 schutterijen in de strijd.

Daarna ging men over op bôlkes van 1cm x 1cm x 1cm.

Onder het toezien oog van locoburgemeester Mathieu Wagemans presteerden de schutterijen uit de gemeente Heythuysen goed; St.-Jan Baexem (13^e), St.-Severinus Grathem (10^e) en St.-Nicolaas Heythuysen (6^e). Schutterij St.-Hubertus Nattenhoven behaalde eervolle 8^e plaats.

In de 28^e kavelronde (na 491 treffers) miste Henri Scheeren tweede schutter van St.-Joris Wesssem bij het derde schot. Het werd stil. Alle aandacht ging nu naar de schutters van St.-Amandus Opglabbeek. Onverstoort schoten deze hun punten af en werden zo winnaar van het 125^e OLS.

Uitslag

St.-Amandus Opglabbeek
St.-Joris Wesssem
St.-Mathias en Cornelius Posterholt
St.-Sebastiaan Grote Brogel
St.-Antonius Nederweert
St.-Nicolaas Heythuysen
St.-Michaël Thorn
St.-Hubertus Nattenhoven
St.-Hubertus Manestraat
St.-Severinus Grathem

Huldiging

Alvorens de officiële huldiging ging plaatsvinden, dankte Burgemeester Hubert Brouns ook het publiek voor hun medewerking tijdens het OLS.

"Publiek, bedankt!"

In de overvolle feesttent mochten vervolgens de eerste tien prijswinnaars hun prijs en veel applaus in ontvangst nemen. Namens schutterij St.-Amandus Opglabbeek nam voorzitter Noël Casters D'n Um in ontvangst van OLS-President Frans Wolters. Door emoties overmand gaf Noël Casters de trofee aan een van de leden van het zestal. Op de vraag of Opglabbeek de organisatie van het OLS-2004 op zich wilde nemen, kwam geen antwoord. Naar verwachting 10.000 bezoekers waren naar het OLS-feestterrein in Kessenich gekomen om de tweede schietdag van dit OLS mee te maken.

Varia

Om het OLS-2003 in goede banen te kunnen leiden werden 1280 vrijwilligers (afkomstig van 82 verenigingen uit Duitsland, Nederland en Belgisch-Limburg) ingezet. Zij droegen een speciaal OLS-T-shirt. 400 vrijwilligers waren op de tweede schietdag present op de OLS-feestweide. Op 14 juli kregen de vrijwilligers een speciale feestavond aangeboden. Bovendien zal hun vereniging een aardig graantje meepikken van hun inzet. Van het batig saldo zullen ook enkele speciale projecten worden gesteund.

In Kessenich vond tijdens het OLS ook de jaarlijkse kermis plaats. Dat betekende dus ook de deelname van schutterij St.-Martinus Kessenich op 7 juli aan de misviering, het verorberen van spek en eieren in de Sjötekamer, een optreden bij het "putvegen" en het "Malbroek" verbranden op 10 juli.

De middenstand van Kessenich had haar etalages aangepast en gaf zo een speciale omlijsting aan dit OLS. Beenhouwer Frans Truyen (van 't Vlieskorfke) maakte voor de gelegenheid een OLS-burger. Als aandenken aan het OLS stelde de VVV-Kinrooi een video en een DVD samen.

In totaal zijn er 800 bierglazen verloren gegaan. Een deel door breuk, maar ook een deel doordat men klaarblijkelijk vond dat het drinken van bier beter smaakt uit de mooie Primus-glazen dan uit blanco glazen of uit plastic bekertjes. Brouwerij Haacht heeft er in elk geval veel tevreden klanten aan over gehouden.

PR is noodzaak

Jan Lamberigts, persverantwoordelijke: "We hebben ontdekt dat het OLS ook bekend is geraakt buiten de regio Maasland en Kempen.

Schutterijvoorzitter Noël Casters door emoties overmand.

Het was zwaar, soms nachtwerk, maar het schenkt voldoening. De PR-functie is een noodzaak voor elke schuttersbond en voor elke schutterij".

Afsluitend

Om het gehele OLS-feestterrein in Kessenich weer in de organieke staat te brengen had men een week nodig. Opnieuw werden er sleuven gegraven, dit keer om de vele kilometers kabels en leidingen uit de grond te halen. Firmin Snijkers: "We hebben een mooi OLS gehad op een prachtige locatie. Dit was alleen maar mogelijk dankzij de medewerking van de grondeigenaren. Vandaar dat wij het als onze plicht zien om de grondeigenaren hun stuk land opgeruimd en gaaf terug te geven".

De organisatie van het OLS-2003 heeft haar beloftes waargemaakt. Stevige porties eten tegen democratische prijzen. Ze hebben het geweten, want de vrijwilligers moesten alle zeilen bijzetten om aan de grote vraag te kunnen voldoen. Ook bij de 'drankeilanden' kon men zich te goed doen aan een goed getapt glas bier en koele consumpties.

De organisatie van het OLS-2003 verdient alle lof. Op meerdere punten heeft ze bijgedragen om het OLS een nieuwe impuls te geven.

Zowel in de voorbereiding als in de uitvoering van dit megafeest heeft de organisatie van het OLS-2003, maar zeer zeker ook het gehele dorp Kessenich, haar grote kwaliteiten getoond.

Eén der kleurrijkste OLSn is voorbij. Het feest heeft de verwachtingen van de organisatie zelf overtroffen. Met ruim 32.000 betaalde entreekaarten heeft dit OLS opnieuw geschiedenis geschreven. Alle lof!

Werner Smet en Wim Pijpers.

UITNODIGINGEN

**19 september:
Receptie
OLS-winnaars in
Opglabbeek**

**21 september:
LDS eveneens in
Opglabbeek**

OPGLABBEK GEEFT ORGANISATIE OLS-2004 NIET UIT HANDEN

Aanvankelijk kreeg OLS-President Frans Wolters geen antwoord op zijn vraag.

Onmiddellijk na de overwinning stelde een dolgelukkige stichter-oprichter Michel Vandeurzen (72): "Eindelijk is het ons gelukt om voor het eerst in ons 52-jarig bestaan het OLS te winnen".

Bij de overhandiging van d'n Um stelde OLS-President de vraag of schutterij St.-Amandus Opglabbeek het OLS-2004 wilde organiseren.

Een antwoord kwam er toen nog niet. Ghislain Meuws (secretaris van schutterij St.-Amandus Opglabbeek): "In de euforie van de overwinning zou je 'ja' antwoorden op de vraag van de OLS-President. We willen rustig de tijd nemen om de consequenties van het organiseren van een OLS eerst eens goed te overleggen".

Na de officiële huldiging werd de schutterij en het zestal als helden ingehaald in Opglabbeek.

Op 15 juli ontvingen wij een e-mailbericht dat luidde: "Schutterij Sint-Amandus Opglabbeek zal op zondag 4 juli 2004 het 126^e OLS organiseren". De beslissing was gevallen op 14 juli om 21.35 uur tijdens een buitengewone vergadering van het gemeentebestuur met de winnende schutterij. Unaniem was toen besloten om de organisatie van het OLS-2004 te accepteren.

Beide partijen waren er van overtuigd geraakt dat de organisatie van het OLS-2004 haalbaar is.

Onmiddellijk nadat het besluit genomen was, kreeg de Technische Dienst van de gemeente de opdracht om geschikte terreinen te zoeken voor het OLS. Voorzitter van de stuurgroep is Benny Spreeuwers, burgemeester van Opglabbeek. Schutterijvoorzitter Noël Casters is ondervoorzitter en waarnemend gemeentesecretaris Bert Telen is secretaris van de stuurgroep. Het secretariaat van het OLS-2004 is gevestigd in het gemeentehuis van Opglabbeek.

Op 19 september zal schutterij St.-Amandus in Opglabbeek een receptie houden voor het winnende zestal.

Driemaal is scheepsrecht

Sint-Amandus Opglabbeek Startte als favoriet.

Weer kwam de winnaar Uit de bond "Maas en Kempen".

Drie jaar na een:

Na Ellikom, Kessenich nu Opglabbeek.

Na twee tweede plaatsen

Eindelijk "D'n Um",

Die ze naast de "Ut" kunnen zetten.

Maak er een mooi LDS en OLS van.

Proficiat en veel succes!

Werner Smet.

Doorgaan OLS onzeker

Het is onzeker of het OLS-2004 wel door zal gaan op 4 juli 2004. De overwinning van het LDS én het OLS, heeft schutterij St.-Amandus Opglabbeek voor problemen geplaatst.

Bij terugkeer van de winnende schutters heeft men d'n Um en de Ut samen gebracht. Tijdens het daaropvolgende bondschuttersfeest in Kinrooi zagen we ze ook al samen in de optocht. Naar verluidt kunnen beiden het bijzonder goed met elkaar vinden.

D'n Um heeft in het verleden al vaker getoond een ondeugend heerschap te zijn. Nu schijnt D'n Um z'n wilde haren kwijt te willen en wil hij, samen met de Ut, een gezin stichten....

Vlak voor het verschijnen van deze editie bezochten we de Ut. En jawel hoor, wat wij al verwachtten, D'n Um heeft zijn man-zijn waar gemaakt. De Ut heeft momenteel veel trek in zure augurken en haar buikje groeit ook al... Hoe het ook zij, het toekomstige geluk van dit echtpaar zal zijn apotheose krijgen op of omstreeks 4 juli 2003 met de geboorte van

Chronologisch overzicht schutterij St.-Amandus Opglabbeek

1950 In de wijk Ophoven wordt op 27 augustus schutterij St.-Amandus opgericht. Het bestuur bestaat uit: Jan Moors (voorzitter), Jos Baten (ondervoorzitter), Mathieu Beerden (schrijver), Piet Bijmens (schatbewaarder) en Michiel en Renier Vandeuren als commissarissen. Commandant is Mathieu Martens. Het lidgeld bedraagt 25 frank.

1951 Aansluiting bij de Bond van Schutterijen Maas en Kempen. Met een 'beestenwagen' trekt men naar het eerste bondsschuttersfeest in Elen. Er worden twee tweede plaatsen behaald; optocht en schietwedstrijd. Eerste koning wordt Jan Moors. De viering van de patroonheilige vindt plaats op 6 februari.

1952 Deelname aan het OLS te Rotem. Organisatie van het eerste bondsfeest. Het trommelkorps bestaat uit twee kleine en één dikke trom. Uniformen zijn er nog niet, maar men gebruikt wat carnavalspullen en bolhoeden; later worden dat gekleurde mutsen.

1954 Aankoop van een 'carabine de tir, calibre 12' bij Henri Dumoulin in Wilmort voor 4.400 Belgische frank.

1961 4e prijs OLS in Leveroy. Koning is Michael Vandeuren.

1968 Tweede vaandel naar ontwerp van Tineke Janssen. Koning is Jan Bijmens.

1973 Invoering wisselbeker Gemeente Opglabbeek (duel onder koningen; Mathieu Geebelen, St.-Lambertus wint). Later zou St.-Amandus meermalen zegevieren.

1975 Schutterij St.-Amandus wordt een VZW.

1976 Viering 25-jarig bestaan. Lei Kesters (77) wordt door Bondsvoorzitter Pierre Creemers onderscheiden als oudste lid. Koning is Jozef Evens.

1977 Nieuwe uniformen. Jozef Spreeuwers wordt voorzitter (tot 1991).

1978 Op 29 april wordt het nieuwe lokaal ingewijd door pastoor Harrie Broeckx. Er wordt een St.-Amandusbeeldje geplaatst. De officiële opening van het schutterslokaal "De Kemp" vindt plaats op Hemelvaartsdag met het koningschieten. Koning wordt Noël Casters. In De Kemp zouden nadien ook de bondsvergaderingen plaatsvinden.

1981 Eerste vrouwelijke koning; Vera Sourbron (Jef Spreeuwers vergezelt haar tijdens de optochten).

1983 Er komen nieuwe uniformen. Uitgave van het tijdschrift "De Buks" (tot 1985).

1984 Deelname aan het Verbroederingsfeest in Sint-Martens-Voeren (in 1986 en 1987 zijn ze winnaar).

1985 Viering 35-jarig bestaan met hulding van de stichters. Er zijn nu 23 trommelaars. Op het jaarlijkse souper zijn 85 leden aanwezig.

1988 Koning is Peter Spreeuwers.

1991 Nieuwe uniformen. Jozef Evens wordt voor de 4^e maal koning (1972, 1976, 1980).

1993 Aankoop nieuwe trommels bij Adams in Thorn.

1995 Noël Casters wordt voorzitter. Koning is Jan Spreeuwers.

1997 Aanschaf van een materiaalwagen.

1998 Aanschaf van een nieuwe buks. Tiende op het OLS. Op 4 oktober wordt het eerste lustrum van het Nationaal Koningschieten gehouden door de Bond Maas en Kempen.

1999 Tweede prijs op het OLS in Reuver. Het zestal bestaat uit: Benny Roosen, Jos Roosen, Peter Spreeuwers, Raf Evens, Marc en Pascal Paredis). Pascal Paredis miste. 3^e plaats tijdens het LDS. Aankoop van cow-bells voor het trommelkorps.

2000 Viering 50-jarig bestaan. Uitgave van een gedenkboek. Verder een academische zitting, expo, dansavond en vrije schietwedstrijd. Wijding nieuw vaandel en hulding verdienstelijke leden. Aankoop nieuwe buks. Schutterij St.-Amandus wordt "Koninklijk". De schutterij telt 56 leden.

2001 Tweede prijs OLS.

2002 Tweede prijs OLS. Winnaar LDS.

2003 Koning is Gilbert Vandeuren. Eerste prijs OLS in Kessenich. Organisatie LDS op 21 september.

Werner Smet.

Bronnen:

Leo Roosen e.a., Koninklijke Schutterij Sint-Amandus Opglabbeek -50, Opglabbeek, 2000.

J. Molemans en J. Mertens, Opglabbeek een rijk verleden, Opglabbeek, 1984.

Werner Smet, Gouden Schuttersbond Maas en Kempen, 1948-1998.

Luc Cops, in: Het Belang van Limburg, 4 juni 1970.

Limburgs Schutterstijdschrift, 1988-heden.

Het winnende team van Schutterij St.-Amandus Opglabbeek

JACHTHOORNKORPS SCHUTTERIJ ST.-URBANUS MAASNIEL 50 JAAR

Het in 1953 opgerichte Jachthoornkorps St.-Urbanus is een belangrijk onderdeel van schutterij St.-Urbanus Maasniel. In eerste instantie was het een drumband aangevuld met klaroenen.

In de jaren zestig werd het korps omgevormd tot een jachthoornkorps door Joop Jochems jr. Onder zijn leiding nam het korps in 1966 voor het eerst deel aan het Wereld Muziek Concours in Kerkrade. Ook in 1970 en 1974 nam schutterij St.-Urbanus weer deel aan het WMC. Daarnaast nam het korps deel aan bondsconcoursen en werden grote successen geboekt. In de jaren '80 ging het korps tweemaal op concertreis naar Mettmach in Oostenrijk.

Het Jachthoornkorps van schutterij St.-Urbanus werd bekend vanwege de strakke discipline en de wervende show die door Joop Jochems jr. en later door Harry Kuytjes ingestudeerd werden.

Na het 100-jarig bestaan van de schutterij in 1985 kwam er een terugval in het aantal leden. De aanwas was minimaal en een aantal stuwende krachten verliet om uiteenlopende redenen het korps. Met een minimale bezetting werd in 1989 deelgenomen aan een bondsconcours onder leiding van Mat Pollaert. Het korps behaalde promotie in de tweede divisie en wist later in dat jaar de Limburgse titel te veroveren. In april 1990 werd het korps, het telde toen twintig spelende leden, landskampioen in Breda.

Enkele leden hadden toen reeds aangekondigd dat ze na het landskampioenschap het korps zouden verlaten. De bezetting was daarna dusdanig dat het niet mogelijk bleek om verder te gaan op deze wijze, zeker gezien het feit dat het korps na de behaalde promotie in de eerste divisie zou gaan spelen.

Op initiatief van enkele leden werd in december 1990 overgegaan tot het vormen van een drumfanfare die in april 1991 gepresenteerd werd aan het Maasnielder publiek. Dit was geen eenvoudige overgang omdat de blazers van natuurinstrumenten overgingen naar ventielinstrumenten zoals trompetten, tuba's, trombones en sousafoons. De eerste jaren werd er daarom extra veel gerepeteerd en werd tijdens schuttersfeesten deelgenomen aan de marswedstrijden. Het korps behaalde meerdere eerste prijzen in de derde divisie.

Na enkele jaren besloten enkele leden om het korps te verlaten wegens familieomstandigheden, ander werk of maakten ze zelfs de overstap naar een andere vereniging. De zware jaren voor Jachthoornkorps St.-Urbanus waren aangebroken. Het korps kreeg te weinig aanwas en de bezetting was minimaal. Met geleende krachten van een bevriende blaaskapel werd de vereniging overeind gehouden en gedurende twee jaar werd de PTT-drumband Midden-Limburg ingehuurd om de schutterij te begeleiden tijdens de diverse schuttersfeesten.

In november 1999 kwam een einde aan deze lijdensweg. Op initiatief van een aantal oud-leden en fanatieke leden van de toenmalige drumfanfare, die vroeger ook deel uitmaakten van het jachthoorn- en klaroenkorps, werd bekeken of het mogelijk was om het jachthoornkorps weer in ere te herstellen. Na een wervingsactie van enkele oud-leden onder muzikanten, die vroeger deel uitmaakten van St.-Urbanus en het polsen van de korpsleden van de drumfanfare, bleek dat de animo voor het opstarten van een jachthoornkorps ongekend groot was. Onder de regie van voorzitter Theo Zegers en het bestuur van schutterij St.-Urbanus Maasniel werden 30 muzikanten opgetrommeld voor het vormen van een korps. Twee weken later werd in clublokaal café-zaal 't Dörp in Maasniel begonnen met repeteren. Hierbij werd gebruik gemaakt van geleende instrumenten van het bevriende Jachthoornkorps van schutterij St.-Willibrordus Meijel. Sinds 2000 gaat het korps weer goed vooruit en laat het Jachthoornkorps van schutterij St.-Urbanus weer geregeld van zich spreken.

Tijdens de diverse bondsschuttersfeesten werden weer goede resultaten geboekt, al is dat niet het belangrijkste doel van het korps. Voorop staat de goede onderlinge sfeer binnen de groep. Ook wil men het fenomeen jachthoornkorps binnen en buiten de gemeenschap meer bekendheid geven.

Natuurlijk heeft ook de jeugd een belangrijke plaats binnen de vereniging. In 2001 werd met succes deelgenomen aan de taptoe op Markt in Roermond. Tijdens het OLS-2003 werd in Kessenich een eerste plaats behaald in de derde divisie. Tussen de topkorpsen wist Jachthoornkorps St.-Urbanus zich keurig staande te houden. Niet in de laatste plaats door de inspanningen van instructeur Mat Pollaert en oud-tambour-maitre Harry Kuytjes. Ook was Jachthoornkorps St.-Urbanus aanwezig bij de opening van bijvoorbeeld het outlet centre in Roermond en de Floriade.

Drumfanfare van schutterij St.-Urbanus in 1992

Het huidige korps bestaat uit 29 spelende leden in de volgende bezetting: 9 jachthoorns, 7 trompetten, 3 tuba's, 1 sousafoon, 5 kleine trommen, 2 tenortrommen, 1 overslagtrom en bekkens. Het geheel staat onder leiding van tamboer-maitre Wil Koelen.

Om de mogelijkheden voor de jeugd te vergroten is gekozen voor een bezetting met ventielinstrumenten (trompetten, tuba's en sousafoons) naast de Es-hoorns. Met name de jongere leden kiezen voor een ventielinstrument waardoor ze ook andere soorten muziek kunnen spelen. Zo werd er in december al eens in de kerk van Maasniel gespeeld en tijdens de jaarlijkse sinterklaasviering treedt een eigen jeugdorkest op. Binnenkort komt ook het actuele poprepertoire aan bod. Hierdoor ontstaat er een mix van diverse muziekstijlen zonder dat de unieke jachthoornsound naar de achtergrond verdwijnt. Momenteel zijn er 20 leerlingen in opleiding.

Mat Pollaert leidt de leerlingen voor een blaasinstrument op en heeft tevens het hele korps onder zijn hoede.

Rudi Kuytjes is verantwoordelijk voor het opleiden van nieuwe slagwerkers en geeft tevens de groepsrepetities voor de totale slagwerkgroep. De leerlingen die een blaasinstrument willen gaan spelen, krijgen een basisopleiding op blokfluit waarin vooral de muziektheorie en de techniek aan bod komen. Na ongeveer 1½ jaar wordt een instrument gekozen dat het beste bij de leerling past.

Voor het slagwerk geldt hetzelfde, hier oefenen de leerlingen op zogenaamde 'practice-pads' (oefentrom). Vanaf het begin wordt veel aandacht besteed aan de techniek van het slaan en de theoretische kennis. Na het doorlopen van een drietal leerboeken wordt nog extra aandacht besteed aan de techniek, waarna de slagwerker individueel de belangrijkste muziekstukken aangeleerd krijgt en tevens ingepast wordt in de slagwerkgroep en het totale korps

Gedurende de opleidingstijd worden de leerlingen al opgenomen in de vereniging en kunnen ze ook deelnemen aan diverse nevenactiviteiten zoals het schieten met de zware buks.

Naast de korpsrepetitie op zondagmorgen vinden er wekelijks twee leerlingenrepetities plaats om het korps nóg sterker te maken en muzikaal te verbeteren.

Mede doordat het korps door een diep dal is gegaan in de jaren '90 is de motivatie om dit prachtige jachthoornkorps in ere te houden erg groot. Een korps waar prijzen halen niet de eerste doelstelling is, maar wel een goede onderlinge sfeer. Door samen hard te werken kan Jachthoornkorps St.-Urbanus weer langzaam naar de top groeien. In de toekomst zal de jeugd alle aandacht krijgen en wordt er een voorzichtige start gemaakt met een eigen jeugdkorps om zo de leerlingen langzaam voor te bereiden op hun intrede in 'het grote korps'.

Op zaterdag 18 oktober a.s. vindt er een receptie plaats vanwege het 50-jarig jubileum van het Jachthoornkorps St.-Urbanus Maasniel. Het feest start om 19.00 uur in café-zaal 't Dörp in de Raadhuisstraat te Maasniel. Bezoek ook de website van schutterij St.-Urbanus Maasniel:

www.urbanusmaasniel.com.

“NA LOTING”

Bijna elke schutter doet zijn best om zich zo goed mogelijk met zijn of haar vereniging te presenteren. Niet alleen om op deze manier in de gunst van het publiek te komen, maar nog meer om zo een prijs in de optocht of tijdens de bijwedstrijden te winnen. Groot is het plezier wanneer dit dan ook daadwerkelijk lukt. Nog groter is dit wanneer dan ook nog een medaille in ontvangst mag worden genomen. De wens van elke deelnemer is om zich ook te doen laten gelden op het OLS. Want als je hier in de prijzen valt... Voor veel schutters is deelnemen aan het OLS zo iets als mee mogen doen aan een wereldkampioenschap en in wezen is het dat ook. Het is dan toch ook nogal wat als men 's avonds huiswaarts keert met een mooie prijs. Complimenten worden in ontvangst genomen, je ziet mensen groeien, het doet ze goed.

Jammer eigenlijk dat je niet iedereen een prijs kunt geven, maar dit is nu eenmaal niet de opzet van het spel. Dat de opzet bij de OLS-Federatie ook nog niet helemaal voor iedereen duidelijk is, mag blijken als je de uitslagen bekijkt die in Kessenich behaald zijn. Er waren verwachtingen dat het dit jaar eens een heel stuk beter zou gaan bij het “verdelen” van de prijzen. Maar nog steeds die “na loting” prijzen.. Geen enkele schutter komt naar het OLS omdat hij zo graag deelneemt aan een loterij!

Is “onze” jury dan zo onwillig of onbekwaam? Nee, zeker niet! De eerlijkheid gebiedt zelfs om te vermelden dat er, t.o.v. vorig jaar, zo'n 25 procent minder “na loting” prijzen voorkomen in de categorie 1 t/m 28, de optochtprijzen zeg maar. En als we categorie 26 even buiten beschouwing laten, is er zelfs een verbetering van zo'n 57 procent behaald! Een compliment aan die juryleden die hun werk wel helemaal af hebben gemaakt! Chapeau! Maar toch is er nog lang geen reden om tevreden te zijn. Bestudering van het aantal “na loting” prijzen binnen de totaaluitslag laat namelijk het volgende zien:

Inventarisatie aantal “Na loting”-prijzen OLS-2003

Nota Bene: De nummers verwijzen naar het nummer van de categorie. De plaatsnamen verwijzen naar de herkomst van de betrokken schutterijen.

1. Beste houding militair uniform oude exercitie: 6x. (!) Mheer, Margraten, Wijlre, Vijlen, Oirsbeek, Schaesberg, De laatste vier buiten de prijzen.
4. Beste houding fantasie uniform: 2x. Boshoven, Meyel (St. Willibrordus).
5. Beste houding militair uniform Belgische exercitie: 2x. Raam, Grootbeersel.
6. Mooiste geheel militair uniform: 5x. (!) Noorbeek, Herkenbosch, Montfort, Nattenhoven, Puth.
8. Mooiste geheel fantasie uniform: 2x. Horn, Swartbroek.
10. Mooiste kleding historische gildekleding: 2x. Berg en Terblijt (Monulphus & Gondulphus), Thorn (St. Michael).
14. Beste defilé historische gildekleding: 2x. Neer (Bussenschutten), Dorne.
22. Beste vaandeldrager militair uniform: 2x. Herkenbosch, Raam.
26. Mooiste bordjesdrager militair uniform: 12x. (!) Eys, Spaubeek, Buchten, Holtum, Stein, Voerendaal, Rotem, Urmond, Dieteren, Brunssum, Venray, Herkenbosch. De laatste drie buiten de prijzen.
37. Mooiste koningin militair uniform: 2x. Sleek-Echt, Vijlen.
51. Vendelzwaaien in groep jeugd: 2x. Neer (Bussenschutten), Stramproy (St. Catharina).
54. Individueel vendelen klasse C: 2x. Ellikom, Stramproy (St. Catharina). De laatste buiten de prijzen.
62. Beste commandant nieuwe exercitie: 2x. Sittard, Buchten.
68. Marswedstrijden 1^e divisie: 2x. Obbicht, Herkenbosch.
70. Marswedstrijden 3^e en jeugddivisie: 4x. (!) Horn, Meerssen (St. Remigius), Geleen, Sittard. De laatste buiten de prijzen.
72. Beste tamboer-majoor 1^e divisie: 2x. Heythuysen, Boshoven.

73. Beste tamboer-majoor 2^e divisie: 4x. (!) Neer (St. Sebastianus), Margraten, Heerlen, Stramproy (St. Antonius). De laatste buiten de prijzen.
74. Beste tamboer-majoor 3^e- en jeugddivisie: 2x. Meerssen (St. Remigius), Horn. De laatste buiten de prijzen.
79. Solistenwedstrijden 1^e divisie slagwerk: 2x. Wijlre, Doenrade. De laatste buiten de prijzen.
81. Solistenwedstrijden 2^e divisie slagwerk: 2x. Oirsbeek, Klimmen. De laatste buiten de prijzen.
83. Solistenwedstrijden 3^e divisie slagwerk: 8x. (!) Ubachsberg, Ittervoort, Ittervoort, Venray, Waubach, Ittervoort, Budel, Boshoven. De laatste vier buiten de prijzen.
84. Solistenwedstrijden 3^e divisie blaaswedstrijden: 4x. (!) Mheer, Stramproy (St. Catharina), Stramproy (St. Catharina), Vijlen. De laatste drie buiten de prijzen.
85. Solistenwedstrijden jeugddivisie slagwerk: 4x. (!) Leuken, Leuken, Leuken, Leuken.
86. Solistenwedstrijden jeugddivisie blaasinstrumenten: 8x. (!) Susteren, Leuken, Mheer, Susteren, Susteren, Susteren, Susteren. De laatste vier buiten de prijzen.

Samenvatting

Tijdens het OLS-2003 te Kessenich kwam “na loting” 85 (!) keer voor. Zou je alleen in het overzicht van de deelnemers gaan tellen die **daadwerkelijk** in de prijzen vallen, dan komt “na loting” 61 keer voor binnen 24 categorieën. Vorig jaar was dit overigens nog 88 keer binnen 31 categorieën. Een verbetering? Niet echt, want de reden is dat er **24 keer deelnemers door loting uitgesloten worden van een prijs!!!**

Voorbeeld: categorie 83: hier komt zes keer 51 punt voor. Dus loten voor de 4^e en 5^e plaats. Vier deelnemers worden echter met lege handen naar huis gestuurd. Je zou toch maar slagwerker in Ittervoort zijn. Je krijgt niets, terwijl een ander verenigingslid de vierde plaats krijgt toegewezen.

Een vergelijkbaar iets komt voor in categorie 85: deelnemers uit Leuken zetten dezelfde prestatie neer, maar worden verschillend gewaardeerd bij de plaatsbepaling. Maar hier krijgt gelukkig nog elke deelnemer een zilveren schild. De persoon uit IJtervoort krijgt niets.

Maar het kan nog erger in categorie 86: vijf solisten van Susteren moeten loten voor de 5^e plaats. Ook hier gaan vier leden teleurgesteld naar huis. Zij hadden toch net zoveel punten? Jaloezie blikken op de eerstvolgende repetitie? Dit kan toch niet!

Het is dus noodzakelijk dat er een andere manier van prijsbepaling komt. Dit geldt zeker voor de muziekwedstrijden.

Een mogelijkheid bij de solisten zou zijn dat deelnemers alleen in aanmerking komen voor een schildje als er bijvoorbeeld 50 punten of meer behaald zijn. Betekent dus wel dat de schilden pas achteraf besteld kunnen worden.

Maar wil men toch vast blijven houden aan een plaatsbepaling (1 t/m 5), dan zou je deelnemers met evenveel punten ook gelijk moeten

waarderen. In categorie 83 zou je dan bijvoorbeeld het volgende krijgen: 2x een schildje voor de 1^e plaats met 53 punten, 1x een schildje voor de 3^e plaats met 52 punten, (een 2^e plaats ontbreekt: er zijn immers twee deelnemers hoger geëindigd dan de 3^e plaats), 6x een schildje voor de 4^e plaats met 51 punten. Er worden dus 9 schildjes uitgereikt. Een schildje voor de 5^e plaats is in dit geval dus niet meer aan de orde. Ook hier geldt: schilden pas achteraf bestellen. Een en ander zou je ook kunnen laten gelden bij de marswedstrijden.

Maar omdat het hier "groeps"-prijzen betreft, is de onvrede minder merkbaar dan bij de "persoonlijke" prijzen van de solistenwedstrijden.

Maar hoe zit het nu met de prijzen in de optocht? Kritisch naar de lijst kijken laat zien dat hier vooral de pijn zit in categorie 1, 6 en 26, waarbij categorie 1 en 26 samen goed zijn voor het uitsluiten van zeven deelnemers voor een prijs.

Helemaal treurig als je bedenkt dat er drie bordjesdragers zonder zilveren schildje naar huis moeten gaan,

enkel en alleen omdat een ander iets meer geluk had bij de loting. Ik denk dat de juryleden die dit tot stand hebben laten komen, nu toch wel moeten begrijpen dat dit in de toekomst niet meer geaccepteerd kan worden!

In feite doet de rest van de jury het zo slecht nog niet. Er is weinig tot geen reden om te twifelen aan hun kennis, kunde en vaardigheden.

Sterker nog: er zijn 86 categorieën waar prijzen te behalen zijn. In 24 daarvan komt na loting voor, waarbij 15 keer slechts twee maal "na loting" genoteerd kan worden. Maar liefst 62 categorieën zijn vrij van "na loting". Laat je de muziekwedstrijden buiten beschouwing, dan zijn er slechts drie categorieën waar het absoluut beter moet. In alle andere gevallen mogen we hoopvol de verwachting uitspreken dat er in de toekomst geen enkele "na loting" prijs meer voor zal komen. Het merendeel van de jury laat zien dat dit goed mogelijk is.

Twan Stemkens.

ONDER DE SCHIETBOOM

Limburgs schutterstijdschrift

Het geluk om redactielid te mogen zijn.

Het Limburgs Schutterstijdschrift heeft een hoofdredacteur, redacteurs en correspondenten. Veel lezers denken dat we een soort redactielid van een krant zijn. Toch gaat die vergelijking niet op. Vaste medewerkers van kranten worden vergoed voor hun prestatie en hebben een perskaart, redactieleden van het Limburgs Schutterstijdschrift hebben die niet.

Om hun bijdragen in het tijdschrift te kunnen verzorgen maken ze nochtans allerlei kosten zoals: telefoon, verplaatsingskosten, portokosten, PC-kosten, aankoop van films en ontwikkeling ervan, inkomgelden (tenzij ze een toevallige vrijkaart bekomen), hun verbruik op schuttersfeesten of evenementen, aankoop brochures en documentatie, etc.

Hierbij heb ik het dan nog niet over de andere onkosten die de hoofdredacteur heeft, los van het feit dat hij vele ontelbare uren vrijwilligerswerk levert.

Men krijgt ook niet altijd de waardering voor de geleverde prestatie en soms werken OLS-Federatie, schuttersbonden en/of schutterijen zelfs niet eens mee om een minimum aan informatie te be-/verzorgen, ook als er meermaals om gevraagd wordt. Nochtans zijn de redacteurs PR-mensen voor diezelfde federatie, schuttersbonden en schutterijen in het algemeen en voor het Limburgse Schutterswezen in het bijzonder.

En voor wie hen zou benijden, onbezoldigde medewerkers zijn altijd welkom!

Dit is niet zo zeer bedoeld als kritiek, wel als een "nuchtere" vaststelling.

Werner Smet.

St.-Laurentius Spaubeek

Op zondag 4 mei werd bij onze schutterij het koningsvogelschieten georganiseerd. Nog steeds heeft de schutterij geen eigen schietinstallatie. Daarom werd ook dit jaar weer een mobiele kogelvanger geïnstalleerd.

Na het ophalen van het oude koningspaar en een rondgang door Spaubeek werd om 16:00 uur begonnen met het schieten op de plaat. Ongeveer 22 schutters streden om het koningsschap. Na 172 schoten was het uiteindelijk Gerard Cuypers die met een gericht schot de plaat naar beneden haalde.

Het is voor Gerard de 4de keer dat hij koning is van schutterij St.-Laurentius; eerder was hij al koning in 1980, 1998 en 2002. Gerard Cuypers is nu heel dicht bij het keizerschap.

Bij St.-Laurentius word je keizer bij 3 keer koningsschap in 3 jaar, 3 keer in 5 jaar of 5 keer in een onafgebroken lidmaatschap. Gerard is commandant van de schutterij en al jaren vooropschut in het A. Natuurlijk gaat Angèle Collaris ook weer mee als koningin. Zij is langzaam aan niet meer weg te denken uit de gelederen. Vanaf nu zal het koningschieten in ieder geval extra spannend worden.

Omdat de schutterij geen schietinstallatie heeft, werd in het voorjaar een onderling schietconкурс met de windbuks georganiseerd. Na zes zondagen was het bij de leden Pascal Houben die 1ste werd voor Glenn Kollee 2de, Lei Gabriël 3de en Gerard Cuypers 4de. Bij de niet leden won Corry Schalkwijk voor Joost Vrouwenraets.

Sinds 1½ jaar heeft de schutterij een eigen website; ere-lid Ivo Goessens heeft het initiatief genomen om een website te maken voor de schutterij. Werd er eerst nog proefgedraaid onder de naam www.igdigital.net. Nu heeft de schutterij een naam; www.schutterijspaubeek.nl. Iedereen is natuurlijk van harte welkom om de site te bezoeken.

Henri Willems
Pr-schutterij St.-Laurentius Spaubeek

St.-Monulphus & Gondulphus Maasmechelen I

Tijdens het eerste bondsfeest van de schuttersbond De Maasvallei presenteerde deze schutterij uit Maasmechelen zich in een nieuw fantasie-uniform. Het uniform bestaat uit een zwarte broek en een groen vest waarover een rode band. Een zwarte hoed met rode bies maakt het uniform compleet.

Te Koop

Wegens aanschaf van nieuwe uniformen biedt schutterij St.-Monulphus & Gondulphus I Maasmechelen 35 uniformen aan. Inlichtingen zijn te bekomen bij secretaris Marc Vranken, telefoon 089-561575 of via e-mail: dewittemarc356@hotmail.com

Nieuwe uniformen voor schutterij St.-Monulphus & Gondulphus Maasmechelen I.

Koningin Petra Schins met vriend John Coenen, drager van het koningszilver, inspecteren de schutterij.

St.-Georgius en St.-Sebastianus Beesel

Donderdag 29 mei, hemelvaartsdag, vond in Beesel de feestelijke opening plaats van het nieuwe verenigingslokaal van schutterijbroederschap St.-Georgius en St.-Sebastianus.

Na de hoogmis trok de schutterij in optocht naar het feestterrein op Bussereind, waar het nieuwe lokaal, Gildekamer genaamd, werd ingezegend. Na de receptie bleef het gezellig tot in de kleine uurtjes.

St.-Joseph Vijlen

Op Hemelvaartsdag hield de schutterij haar konings- en Burgervogelschieten. Nadat het regerende konings- en keizerspaar was afgehaald aan de Pastorijweg, heette voorzitter Ger Houben iedereen welkom op de weide aan de Hilleslagerweg. Het aantal genodigden bij het vogelschieten is de laatste jaren flink toegenomen. Na een toespraak van Burgemeester Quint, nam commandant Jos Delambooy de taak van geestelijke op zich en vroeg hij de Heer om dit schieten ook dit keer weer zonder ongelukken te laten verlopen.

Dit jaar werd voor het eerst het Burgervogelschieten georganiseerd. Maar liefst 19 kandidaten hadden zich hiervoor ingeschreven en strenden voor de eer. Bij het 156^e schot was het Henk Houben die de titel "Burgerkoning 2003" verwerf. Nadat er een nieuwe koningsvogel was geplaatst, begon het schieten voor de leden van de schutterij. Regierend koningin Petra Schins loste het eerste schot en na een spannende strijd was het opnieuw Petra Schins die bij het 151^e schot het

laatste restje van de koningsvogel naar beneden schoot en hiermee geschiedenis schreef. Nooit eerder was het een dame gelukt bij deze schutterij om twee achtereenvolgende malen koningin te worden. Uitbundig werd Petra gefeliciteerd door de aanwezigen. Tijdens de komende schuttersfeesten zal Petra met haar vriend John Coenen de schutterij vertegenwoordigen.

Bij het schieten met de flobertbuks voor het Kampioenschap van Vjilen, haalde de 11-jarige Roy Laeven de eerste prijs. Hij hield daarmee alle oudere schutters achter zich.

Na de huldiging van de koningen werd er feest gevierd en kon de schutterij tevreden terugzien op een geslaagd vogelschieten. De koningsden werd op 12 juli gepland bij de ouderlijke woning van koning Petra in Harles.

St.-Pieter Leut

Tijdens het laatste Pinksterweekend vierde schutterij St.-Pieter uit Leut-Maasmechelen haar 250-jarig bestaan. De oprichting van de schutterij is gestoeld op een reglement dat in 1753 werd opgesteld door kasteelheer Willem van Meeuwen. In dat jaar nam Willem van Meeuwen het kasteel over van de familie Van Vlodrop. In 1753 werd een koningschieting georganiseerd waarbij Willem van Meeuwen meteen koning werd.

Volgens oudere gegevens zouden de schutters van Leut en Meeswijk in 1300 de vesting Stein veroverd hebben. Dat gebeurde onder het bevel van hun heer Van Vlodrop.

St.-Sebastianus Oost-Maarland

Op Pinkstermaandag werd in Oost-Maarland weer het tweejaarlijkse vogelschieten georganiseerd. Voordat het vogelschieten begon werd eerst de nieuwe pastoor Wim van den Berg door de voorzitter opgenomen als erelid in het broederschap, daarna werd hij geïnstalleerd als geestelijk adviseur. Graaf Marcel de Liedekerke werd gehuldigd vanwege zijn 50-jarig jubileum als beschermheer van onze schutterij. Vervolgens werd het vogelschieten op traditionele wijzen geopend door Graaf Marcel de Liedekerke; hij vervult deze taak al vanaf zijn 13^e jaar.

Daarna kon de strijd beginnen.

Bij het 94^e schot lukte het de 48-jarige Jan Odekerken, koning van de schutterij, om de laatste resten van de vogel naar beneden te halen. Het was voor de derde achtereenvolgende maal dat Jan de vogel afschoot. Jan mag zich nu keizer noemen. In totaal heeft Jan vijf maal de vogel afgeschoten, Jan is de vierde keizer van schutterij St.-Sebastianus Oost-Maarland, als keizerin koos hij zijn partner Leonie Rose.

Daarna werd door de schutterij een nieuwe vogel geplaatst om te schieten voor de koningseer.

Er waren 10 kandidaten. Na een vriendschappelijke strijd wist de 46-jarige Luitenant der sappeurs Jean Nillesen bij het 44^e schot het laatste deel van de vogel naar beneden te halen. Jean mag zich de komende twee jaar koning van onze schutterij noemen, als koningin koos hij zijn echtgenote Gerrie Nillesen.

Gerrie is een trouw lid van de schutterij, ze gaat al vele jaren mee als marketentster.

Nadat het keizerpaar was gehuldigd, en het koningspaar was geïnstalleerd, werd de cramingnon gedanst. Daarna volgde een rondgang van de schutterij door de gemeenschap Oost-Maarland en werd er nog gefeest tot in de late uren.

Op 18 juli 2004 zal de Roemwaardige Schutterij St.-Sebastianus Oost-Maarland het Zuid-Limburgs Federatiefeest organiseren.

Op zaterdag 17 juli 2004 zal de nieuwe keizer Jan Odekerken geïnstalleerd worden tijdens een eucharistieviering.

Gerard Odekerken, voorzitter

Kon. Wilhelmina Nieuwenhagen

Tijdens het koningsvogelschieten werd op Tweede Pinksterdag een nieuw record gevestigd. Vaandeldrager Arie Huveneers (12 jaar lid) schoot zich bij het 401^e schot (jawel!) tot koning.

Nooit eerder waren er zoveel schoten nodig om een koning te krijgen in het 143-jarig bestaan van schutterij Kon. Wilhelmina Nieuwenhagen.

Het oude record stond op 356 schoten. Het burgervogelschieten zal daarom op een later tijdstip alsnog plaatsvinden.

Prins Bernhard Cultuurfonds

Toewijzingen in de maand juni: St.-Sebastianus Herkenbosch, 3.150 euro t.b.v. instrumenten St.-Sebastianus Mheer, 1.050 euro t.b.v. uniformonderdelen St.-Michaël Maasbracht-Beek, 1.050 euro t.b.v. schuttersbuks St.-Lucie Nederweert, 850 euro t.b.v. instrumenten

Graaf Marcel de Liedekerke wordt gehuldigd vanwege zijn 50-jarig jubileum als beschermheer.

OLS-Bestuurstafel

Belangrijkste punten uit de vergadering van 10 juni 2003.

De Schietcommissie heeft de nieuwe "geluidsarme" buks van wapenmaker Michel Hendriks uit Lottum goedgekeurd. Wil echter ook op het OLS-feest met deze buks geschoten worden, dan dient hiervoor eerst de toestemming van de overheden van Nederland en België te worden verkregen. Het is het Federatiebestuur bekend dat er momenteel een procedure voor toelating loopt bij de Nederlandse overheid [Ministerie van Justitie].

Naar aanleiding van de correspondentie met Schutterij St.-Joseph 1886 Koningsbosch, heeft deze schutterij te kennen gegeven dit verenigingsjaar te willen gaan "rusten". De Bond Eendracht Born-Echt heeft Schutterij St.-Joseph inmiddels een vrijwaringbrief verstrekt, zodat een overstap naar een andere schuttersbond tot de mogelijkheden kan gaan behoren. Uiteraard zijn bij een overstap de regels van kracht van de andere schuttersbond.

Eind 2003 zal het Federatiebestuur, na advies van de Normencommissie ingewonnen te hebben, besluitvorming plegen over het onderwerp "Oude Exercitie"

OLS-website

De website van de OLS-Federatie wordt druk bezocht. De piekdagen lagen vlak voor het OLS. Opvallend is ook de toename van het aantal bezoekers van elders. Rond 20 juni werden er veel bezoekers uit de Verenigde Staten geregistreerd, zij overtroffen toen zelfs het aantal bezoekers uit de rest van Nederland. Nog opvallender is het dat de bezoekersaantallen van de Verenigde Staten hoger zijn dan onze Belgische vrienden. Ook mensen uit Canada, China, Engeland, Polen, Nieuw-Zeeland, Zwitserland, Spanje, Duitsland en Frankrijk bezochten de website.

St.-Martinus Kessenich

Het dorpje Kessenich heeft een oude doopput uit de tijd van de Heilige Willibrordus. Volgens de legende moet die put jaarlijks een grote poetsbeurt krijgen. En die is zeker wel nodig! Ieder jaar weer zit er behoorlijk wat afval in van toeristen die denken dat het een vuilnisbak.

Voor die schoonmaakbeurt wordt geen poetsploeg ingehuurd. De hele St.-Martinusschutterij trekt er zelf op uit om "putje te vegen". Ze gaan er dan met "de schup" door en daarna nog eens met een borstel. Als het putje "gevègd" is, trekt de schutterij verder om een pintje te drinken op het geleverde werk. Meestal duurt die tweede inspanning iets langer dan de eerste....

Sonja Cardinaels – Creemers

CD

De Belgische Provincie Limburg bereidt een CD voor waarop het Limburgs Volkslied zal voorkomen. Er bestaat al een dergelijke CD met de "Vlaamse Leeuw". Bij de Culturele Dienst werd ons dit bevestigd. Dit jaar zal de CD gereed zijn en zal het Limburgs Volkslied worden opgenomen met de drie strofen. Op de CD zal ook instrumentale muziek voorkomen.

Breidelzonen Kessenich

Op vrijdag 11 juli, de Vlaamse feestdag waarop de Guldensporenslag wordt herdacht, trekt traditiegetrouw schutterij de Breidelzonen uit Kessenich door het dorp met kleurige lampionnen. "Deze traditie bestaat al sinds het ontstaan van de schutterij in 1881", weet Bèr Deben. Zelf loopt hij al mee sinds 1945. 11 juli is ook een feestdag voor de schutterij omdat die, net als de slag der Gulden Sporen, alles te maken heeft met Jan Breidel en Pieter de Koninck. Ze maken er daarom niet, net als toen in 1302, een slagveld van... Wel trekken zij 's avonds met feestelijke lampionnen door de straten. En dat is vooral voor de kinderen een feest!

Sonja Cardinaels - Creemers

St.-Lucie Nederweert

Schuttersgilde St.-Lucie heeft sinds kort de beschikking over een geheel nieuw clubgebouw en schietaccommodatie aan de Houtsweg in Nederweert-Eind.

Vanaf de heroprichting in 1949 tot 1982 was het gilde gehuisvest bij café Liebe-Frenske, later bij café Hulsers-Beelen. Na het overlijden van Mevrouw Hulsers kreeg het pand een andere eigenaar en een andere bestemming.

Schuttersgilde St.-Lucie was daardoor genoodzaakt om te zien naar een andere locatie. Doordat de heer Boonen een stuk grond ter beschikking stelde, hoefde het gilde alleen maar de schietboom te verplaatsen en te zorgen voor een schuilgelegenheid en een opslagruimte. Een oude directie-unit bracht uitkomst. Door de bereidwillige medewerking van de Gemeente Nederweert, alsmede van diverse grondeigenaren, kon dit alles toen in zeer korte tijd gerealiseerd worden.

Omstreeks 1988 gingen binnen de vereniging stemmen op om een nieuw gebouw te plaatsen, aangezien de "kantine" behoorlijk aan rot onderhevig was en in 1999 zelfs op het punt stond om in te storten. Men wilde graag een stenen gebouw, dicht bij de dorpskern. Het werd een langdurige en moeilijke onderneming. Echter, dankzij de medewerking van velen kon het gilde einde 2002 beginnen. Er werden vijf kantoorunits aangekocht, die aaneengekoppeld 100 m² oppervlakte opleverden.

Een nieuwe schietboom en een kogelvangert maakte de nieuwe accommodatie compleet en zo beschikte het gilde bij het begin van het schuttersseizoen 2003 over een eigen schietaccommodatie.

De officiële opening zou plaatsvinden op 27 april, echter door de heersende vogelpest werd deze datum verschoven naar 20 juli.

Onder grote belangstelling en in aanwezigheid van o.a. loco-burgemeester M. Jacobs, het oudste lid en een kind van Liebe-Frenske, zegende pastoor Koumans de accommodatie in en werd deze vervolgens geopend. Schuttersgilde St.-Lucie is trots op haar nieuwe accommodatie en is klaar voor de toekomst.

M. Timmermans,
correspondent EMM

ZLF-2003

De organisatie van het Zuid-Limburgs Federatiefeest 2003 in Brunsum kreeg te maken met extreme weersomstandigheden.

Daardoor bleef het bezoekersaantal ver achter bij de gestelde verwachtingen.

Opvallend was dat veel deelnemende schutterijen nogal uitgedund waren. Wellicht ook als gevolg van het hete weer en de vakantieperiode.

St.-Antonius Nederweert

"Wat op Laar kan, moet in Boeket ook mogelijk zijn!". Met die gedachte kwamen enkele jongemannen uit Boeket in 1952 bij kastelein Harrie Hangx. De mannen, al enkele jaren lid van schutterij St.-Sebastianus Laar, vonden bij de cafébaas een gewillig oor. In korte tijd werden een 30-tal jongeren bereid gevonden om in Boeket een schutterij op te richten.

En zo werd op 10 september 1952 schutterij St.-Antonius Nederweert opgericht, Tienus Moonen werd de eerste voorzitter. De eerste buks werd gekocht bij wapenmaker Driessen in Roermond. Door de spontane medewerking van zustervereniging St.-Lucie kon al meteen worden geschoten toen de schietboom zijn plaats had gevonden in een kippenren van de heer Hangx. De schietprestaties in de beginjaren maakten de schutterij niet befaamd, de exercitiegroep en de vendeliers daarentegen deden het stukken beter. Gezelligheid stond echter voorop.

Voorbeelden zijn er te over: Koningschieten in het donker met de bromfietslamp van de commandant als schijnwerper, of de plaatselijke vierkamp schieten in Leveroy en de bekens niet hoeven uit te pakken, vervolgens naar Stramproy voor de Maesbeker, de buks onder de stang van de fiets, de munitiekist

op het steulke en fietsend naar Roy, om daar amper ein bölke te raken. Het mocht allemaal de pret niet drukken.

Met het verstrijken der jaren kwamen er ook resultaten aan de schietboom, getuige de uitslagen van de bondsfeesten maar zeker van het OLS o.a 1995 in Voerendaal 3^e plaats, in 2000 in Baarlo 4^e plaats en in 2003 in Kessenich een 5^e plaats. Aangetekend dient te worden dat het zestal van schutterij St.-Antonius Nederweert het eerste zestal was waarvan een dame deel uitmaakte dat bij de officiële prijsuitreiking op het podium mocht plaatsnemen. Ook bij het LDS eindigden de dames van St.-Antonius Nederweert steevast bij de eerste tien.

Het jaar 1974 gaat bij schutterij St.-Antonius de boeken in als een van de donkerste jaren van haar bestaan. In dat jaar ging het clubgebouw in vlammen op en alle prijzen etc. gingen verloren. Toch moest men verder en al gauw werd er gedacht aan een nieuw clubgebouw. Samen met de golfbiljartclub en de buurtschap Boeket kwam men tot de bouw van het huidige "Le Winne". Alles is in eigen beheer gebouwd. De naam is ontleend aan de volkse benaming van de boerderij-café van Harrie Hangx. Met ups en downs bereikte de schutterij in 1992 het 40-jarig bestaansfeest (zie ook het artikel van J. Reemers in LS nummer 17, december 1992).

Ook schutterij St.-Antonius Nederweert kent haar problemen v.w.b. de schietlocatie. Samen met de Gemeente Nederweert is men naarstig op zoek naar een nieuwe locatie, desnoods met kogelvangervang. Daardoor blijven ook de schietresultaten voor de toekomst gewaarborgd.

Bij het gouden jubileumfeest in 2002 werden 11 medeoprichters onderscheiden met het gouden federatie-insigne met kroon. Een zeldzaam gebeuren dat de heren M. Claessens, Jan Klaessens, Sjeff Klaessens, M. Klaessens, M. Lammers, J. Looijen, M. Looijen, G. Mooren, P. Pepels, M. Tullemans en P. Verstappen ten deel viel. Helemaal op zaterdag 12 juli j.l., tijdens het kavelen om D'n Um, bereikte ons het bericht dat de heer Sjeff Klaessens toch nog vrij plotseling was overleden. Op woensdag 16 juli heeft schutterij St.-Antonius hem met schutterseer begraven.

In het kader van het 50-jarig bestaan organiseerde de schutterij het jaarlijkse Grenslandtreffen. Als gevolg van de heersende vogelpest kon dit feest toen geen doorgang vinden en werd het verschoven naar het weekeinde van 28 en 29 juni. Voorafgaande aan dit Grenslandtreffen vond er op zaterdag 28 juni een receptie plaats en werden tevens de jubilarissen nog eens in het zonnetje gezet.

Schutterij St.-Antonius in 2003

Al met al kan schutterij St.-Antonius Nederweert terugzien op een geslaagd jubileum en tevens een geslaagd Grenslantreffen en ziet men de toekomst hoopvol tegemoet.

M. Timmermans,
correspondent EMM

't Mestreechs Rizzjemint

Wat iedereen reeds lange tijd geleden voorspelde is nu een feit. Een bestuurslid heeft openlijk bekendgemaakt dat 't Mestreechs Rizzjemint geen schutterij meer is. Sinds de oprichting in 1988 heeft 't Rizzjemint moeten worstelen om voort te kunnen bestaan. Wel wordt 't Rizzjemint regelmatig gevraagd voor de opluistering van bepaalde activiteiten (processie, een denkbeeldige bestorming of exercitiedemonstraties) uit te voeren. Vandaar dat men nieuwe leden zoekt om op te treden bij allerlei toeristische bezienswaardigheden. Onlangs trad 't Mestreechs Rizzjemint nog op tijdens het festival d'Arctagnan.

Publieksprijs: stem van het volk

Ook al eens gedacht het beter te weten dan de jury? Een optocht te bekijken en direct een mening te hebben wie de beste deelnemende vereniging is, wie volgens u de prijs moet winnen? Alternatieve beoordelingen komen bij het schutterswezen steeds meer in zwang.

Zo is tijdens een schuttersfeest in Niel bij As een jeugdige jury erop uitgestuurd om hun prijs toe te kennen aan de schutters, waarvan zij vonden, dat die het verdienden. Navolging verdient ook het instellen van een publieksprijs. Schutterij St.-Sebastianus uit Mheer zorgde voor deze originele prijs tijdens haar bondsschuttersfeest op 3 augustus jongstleden. Het concept van de publieksprijs in Mheer was doordacht. Alle betalende bezoekers van het schuttersfeest ontvingen het programmaboekje. Hierin was een pagina opgenomen, waarin het hoe en waarom van de prijs werd toegelicht. Iedere toeschouwer een eigen stem. Stemmen is als vanouds een voorrecht, geen plicht. Ook tijdens de optocht werden stembiljetten uitgedeeld. Tijdens de wedstrijden en vooral gedurende de optocht maakte het publiek zijn onverbiddelijke keuze. Stembiljetten moesten in de feesttent ingeleverd worden. Dit bevordert wederom de entree voor de organiserende vereniging. Probleem evenwel was de enorme hitte die dag, die het aantal betalende entrees laag hield. Toch brachten veel bezoekers hun stem uit.

En de winnaar van de publieksprijs werd schutterij St.-Maternus uit Wijlre. Een stokoude schutterij [1497] met zwarte uniformen, die veel leden onder de wapenen telt. Mogelijke publiekstrekkingen als bielmannen of marketentsters bevinden zich niet in haar gelederen en het evenwicht tussen geweerdraegers en officieren is soms wankel.

Maar de Wijlrese schutterij heeft uitstraling genoeg en telt daarenboven veel jeugdige leden. Want u weet: het publiek heeft altijd gelijk!

Luc Wolters

St.-Cornelius Swartbroek

Op 15 augustus 1953 werden de eerste stappen gezet om te komen tot de oprichting van een schutterij in Swartbroek. Op 21 oktober 1953 werd de officiële oprichtingsvergadering gehouden van schutterij St.-Cornelius. Lei Stals (77) was destijds een van de medeoprichters. Schutterij St.-Cornelius telt hans 98 leden, waarvan ongeveer de helft geüniformeerd is. Helga Stals was de eerste vrouwelijke koning en is de eerste vrouwelijke voorzitter van de schutterij. Ter gelegenheid van het gouden jubileum werd een jubileumkrant uitgegeven.

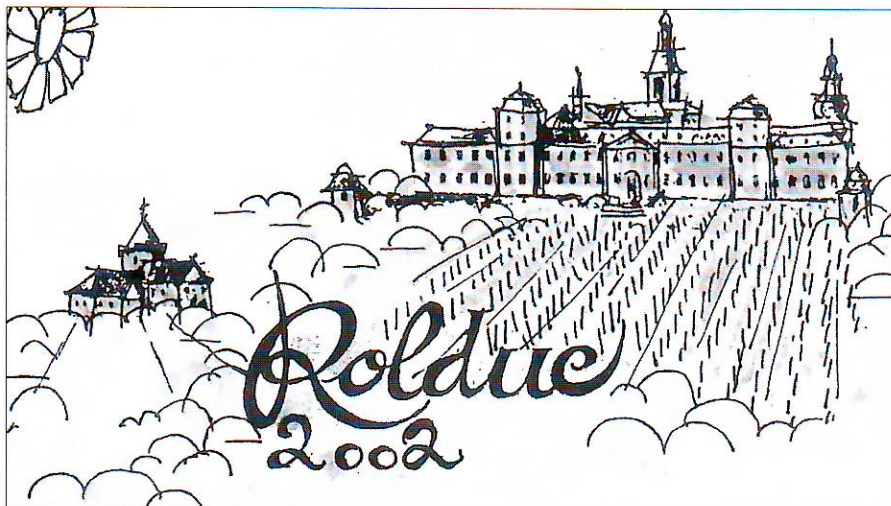
Het weekeinde van 16 en 17 augustus stond geheel in het teken van het gouden jubileum van schutterij St.-Cornelius Swartbroek. Na de eucharistieviering op zaterdag werden 's avonds negen jubilarissen gehuldigd. Zondags werd het 315e bondsschuttersfeest gehouden met vier gastverenigingen.

Abdijwijn van het Catharinagilde

Een schuttersgilde, dat zich naast haar gebruikelijke gildetaken ook bezig houdt met het bewerken van een wijngaard, het oogsten van wijndruiven en het fabriceren van wijn, dat is het St.-Catharinagilde uit de Kerkraadse wijk Holz. Het gilde en de wijk zijn nauw verbonden met de voormalige abdij Rolduc, thans priesteropleiding van het bisdom Roermond en gymnasium. Rond de berghellingen van de abdij Rolduc (of Kloosterrade) is eeuwenlang wijn verbouwd, totdat de inval van de Fransen aan de abdij en haar wijncultus een abrupte einde maakte. In de 12^e eeuw was de graaf Van Saffenberg de plaatselijk heer. Hij stond in 1104 aan broeder Ailbertus toe dat op zijn grond het klooster van Rode (Kloosterrade) gesticht werd. De heer Van Saffenberg had zijn stamslot bij Mayschoss in het Duitse Ahrdal. Dit gebied staat bekend om zijn wijnbouw. Toen het St.-Catharinagilde vervolgens in 1999 het plan opvatte om de wijnbouw bij Rolduc nieuw

Het kasteel van Mheer was het historische decor voor het bondsschuttersfeest waarbij voor het eerst een publieksprijs werd toegekend.

Het ontwerp van het etiket van de "Abdijwijn Rolduc". Hierop is de wijngaard zichtbaar, liggend op de berghelling tussen de burcht Rode in Herzogenrath (Dld.) en de voormalige abdij Rolduc (Kloosterrade) in Kerkrade. De bloem op het etiket herinnert aan het St.-Catharinagilde; het is de Catharinabloem (ontwerp Winand Groten).

leven in te blazen werd contact gezocht met het Ahrdal en met de daar aanwezige kennis werd bij het Kerkraadse voormalige klooster een wijngaard ingericht en bewerkt. De productie van wijn is bijzonder arbeidsintensief. Het werk in de wijngaard kost maar liefst circa 1000 manuren op jaarbasis, die allemaal opgebracht worden door leden of vrienden van het St.-Catharinagilde. Verleden jaar vond voor 't eerst een wijnoogst plaats, dit jaar is de voorraad toereikend voor een heus wijnfeest. Dit vond op 17 augustus met veel vlagvertoon in de wijngaard plaats. Bij deze gelegenheid werd de rode "Abdijwijn Rolduc" ten doop gehouden.

Luc Wolters

Schutterij St.-Jan Nieuwstadt 200 jaar

De schutterij van Nieuwstadt werd in 1803 opgericht. Een opvallende tijd als we bedenken dat een tiental jaren eerder de Fransen waren binnengevallen en deze streken bezet hielden. De bezetters namen kerkelijk bezit in beslag, waaronder de eigendommen van diverse broederschappen. Echter na een aantal jaren zocht Napoleon weer toenadering tot de kerk en hij sloot in 1801 een verdrag met de Paus. Al twee jaar later waren de verhoudingen zodanig verbeterd dat in Nieuwstadt een schutterij kon worden opgericht. Beter gezegd heropgericht, want ook in de 17^e en 18^e eeuw worden de schutten van Nieuwstadt meermaals vermeld.

De geschiedenis van deze vereniging is in dit tijdschrift uitvoerig beschreven door de plaatselijke Heemkundevereniging (zie L.S. nr. 36, sept. 1997, pp. 17-23). Schutterij St.-Jan houdt vast aan het jaar van de heroprichting en baseert hier haar bestaan van twee eeuwen op. Eind juni werd dit gevierd middels een feestelijk weekend. Op vrijdag 22 augustus was er een receptie met aansluitend optredens, onder meer van het jubilerend korps zelf. 's Zaterdags een avond met Limburgse artiesten en op zondag 24 augustus 's middags een schuttersoptocht.

Overigens wordt er ook gevorst naar de spiegelgevechten, die in de 19^e eeuw door de Nieuwstadtse schutterij gehouden zijn. Hierbij werd een schijngavecht nagebootst, waarbij een doel veroverd moest worden. In Nieuwstadt was dat de Malekofforen. Wordt die in 2003 wederom veroverd en ingenomen?

Luc Wolters.

Jubileumviering St.-Lambertus Neeritter

In het vorige nummer berichtten we reeds over de aanstaande jubileumviering van schutterij St.-Lambertus Neeritter, die minimaal 375 jaar oud is en het tamboerkorps ook reeds een gouden bestaan viert. Op zaterdag 30 augustus werd de eigenlijke jubileumviering luister bijgezet door een reünie, eucharistieviering en receptie.

Daags erna een internationale schietwedstrijd en dorpschuttersfeest. Na bovendien diverse avonden in het programma vertier voor Neeritter te verzorgen, werd op 7 september het bondsschuttersfeest van de Weeter bond Eendracht Maakt Macht georganiseerd met deelname van 26 schutterijen.

Neer en Helden op Prinsjesdag

Nadat Limburgse schutterijen de koninklijke huwelijken hebben opgeluisterd, is er wederom een Limburgse afvaardiging bij gelegenheid van Prinsjesdag 2003.

Op de derde dinsdag in september zal het koninklijk gezelschap de gebruikelijke rijtoer maken door Den Haag. Ieder jaar kan een andere provincie groepen afvaardigen, die langs de route opgesteld staan. Dit jaar is de provincie Limburg aan de beurt, waarbij naast twee Harmonieën uit Venray en Sevenum ook een tweetal schutterijen is uitgenodigd, namelijk het koninklijke St.-Lambertus gilde uit Helden en de Bussen Schutten broederschap St.-Martinus uit Neer.

De verenigingen vertrekken 's morgens vroeg om tijdig om 12.00 uur hun post te kunnen betrekken aan de Korte Vijverberg in Den Haag.

Het koninklijk gezelschap in de koetsen zal hen passeren op weg naar de Ridderzaal voor het voorlezen van de troonrede en hierna zullen koningin en de prinsen met hun echtgenotes zich naar het koninklijk paleis begeven voor de gebruikelijke balkonscène, waarbij de toegestroomde menigte aan haar trekken kan komen.

L.W.

Te Koop

Zware buks, 12 mm, korte loop. Zonder hulzen en toebehoren. Prijs Euro 500. te bevragen bij Jos Colaris 045-5310453.

Te Koop

400 stuks nieuwe Stals-hulzen à euro 2,50 per stuk. Tevens te koop muziekinstrumentarium o.a. overslagtrommen, snare drums etc. en uniformen. Inlichtingen: Schutterij St.-Mathias & Cornelius Posterholt. Tel. 0475-337979.

WIJ FELICITEREN

Rectificatie

Op pagina 41 van het laatste nummer werd per abuis een verkeerd gedeelte van de foto afgedrukt. Hierbij de juiste foto.

Nellie en Sijben

Koninklijke Onderscheidingen

Zaterdag 31 mei werd Theo Hoorens (53) van schutterij St.-Stephanus Dieteren benoemd tot lid in de Orde van Oranje Nassau. De onderscheiding hem werd uitgereikt bij gelegenheid van het 165-jarig bestaan van schutterij St.-Stephanus. Theo is al vanaf 1971 bestuurslid. Van 1977 tot 1979 was hij secretaris en van 1979 tot 1993 secretaris-penningmeester. In 1996 werd hij waarnemend voorzitter en in 1999 gedeeltelijk waarnemend voorzitter. Verder is de jubilaris bestuurslid van de Schuttersbond Eendracht Born-Echt e.o.

Hub Zeijen, lid van schutterij St.-Martinus Vaesrade, werd koninklijk onderscheiden als lid in de Orde van Oranje Nassau. Hub vierde zijn 40-jarig lidmaatschap van de schutterij en in de afgelopen vier decennia heeft hij op vele fronten als vrijwilliger zijn sporen voor de vereniging verdiend. Achter de schermen heeft hij tal van werkzaamheden verricht, zoals voor de jaarlijkse festiviteiten, waaronder het tentfeest, het koningsvogelschieten, maar ook voor de organisatie van het bondsfeest of het ophalen van oud papier. Zeijen (57) collecteert bovendien voor diverse goede doelen. Sinds 1972 maakt hij deel uit van het bestuur van de schutterij, ook is hij al 15 jaar lid van het kerkbestuur. Schutterij St.-Martinus Vaesrade organiseerde in juni haar bondsfeest en huldigde bij die gelegenheid een aantal jubilarissen, waaronder decorandus Zeijen.

Theo Hoorens

Burgemeester Peeters

Wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd is Jef Peeters m.i.v. 1 oktober 2003 eervol ontslag verleend als Burgemeester van de Gemeente Roggel en Neer. Burgemeester Peeters heeft echter te kennen gegeven zich nog enkele jaren te willen inzetten voor de Gemeente Roggel en Neer. De gemeenteraad heeft vorig jaar expliciet besloten de heer Peeters voor te dragen voor een herbenoeming. Per 1 oktober is de heer Peeters benoemd tot waarnemend burgemeester van de Gemeente Roggel en Neer. De gemeente is betrokken bij een herindelingsprocedure. De heer Peeters is ook penningmeester van de stichting S.A.S.

Legpenning

Tijdens de receptie, b.g.v. het 50-jarig bestaan van schutterij St.-Antonius Nederweert, reikte bondsvoorzitter Ben Cox de eerste legpenning van de Schuttersbond EMM uit aan voorzitter Hans Reijnders.

Bondskampioen

Tijdens het eerste bondsfeest van de Schuttersbond Juliana vindt traditioneel de strijd om het Bondskoningschap plaats. Dit jaar was Rob Hesen van schutterij St.-Jan uit Grubbenvorst de gelukkige die onder de buks stond op het moment dat de laatste resten van de vogel naar beneden vielen. De schutten van St.-Jan feliciteren Rob en natuurlijk ook zijn Koningin Moniek Wijnhoven van harte met de titel Bondskoning 2003.

Koningspaar Rob Hesen en Moniek Wijnhoven.

Cultuurprijs Voeren voor Albert Meens

De Culturele Raad van Voeren heeft de Cultuurprijs 2003 toegekend aan Albert Meens. Albert Meens is voorzitter van Schutterij Sint-Martinus, de oudste vereniging van Voeren, en ambassadeur van Voeren in binnen- en buitenland. Op 3 oktober wordt de heer Meens 88 jaar. Hij is dan ook 70 jaar lid van de 'Schutterye en Confrerie van den heiligen Sint-Martinus binnen Sint-Maartens-Voeren'; zo staat de naam van de schutterij officieel in het aloude schuttenboek vermeld. Albert Meens is tot nog toe de enige Voereenaar die opgenomen werd in de Orde van de Rode Leeuw van Limburg en de Heilige Sebastianus.

"De laureaat is een verenigingsman in hart en nieren die belangrijke socio-culturele waarden doorgaf aan de huidige generaties jongeren," zegt Rik Nijssen, voorzitter van de Culturele Raad Voeren.

De plechtige uitreiking van de Cultuurprijs vindt plaats in het VCC Het Paviljoen Het Veltmanshuis op zaterdag 4 oktober 2003 onder meer in aanwezigheid van Vlaams minister Marino Keulen en van de heer Jos Michels, vice-president van de OLS-Federatie en voorzitter van de stichting SAS.

Albert Meens

Schutterskeizers en -paren

Jan Odekerken en Leonie Rose,
St.-Sebastianus Oost-Maarland
Marc en Sylvia van Reusel,
St.-Martinus St.-Martensvoeren

Jan Odekerken en Leonie Rose vormen het nieuwe Keizerspaar van schutterij St.-Sebastianus Oost-Maarland

Schutterskoningen en -paren

Tanja Beeren, St.-Martinus Vlodrop
 Willy Bergh jr, dorpskoning Vlodrop
 Charles Cordewener, St.-Sebastiaan Schimmert
 Jos van Cruchten, St.-Sebastianus Susteren
 Kurt Cuppens en Marleen Peeters,
 St.-Lambertus Louwel
 Monique Geerlings, jeugdconing
 St.-Georgius en St.-Sebastianus Beesel
 Maria Grispen, dameskoning St.-Martinus Kinrooi
 Jean-Paul en Cindy Haeldermans, St.-Martinus Dilsen
 Jo Haemers, St.-Sebastiaan Klimmen
 Tjeu Haex en alternatief koningin Lies Briels,
 St.-Antonius Stramproy
 Jan Houben, St.-Martinus Kinrooi
 Arie Huveneers, Kon. Wilhelmina Nieuwenhagen
 Nico Kloos, St.-Martinus St.-Martensvoeren
 Jaak Koolen en Jeanine Abate,
 St.-Martinus Kessenich
 Theo Kunnen en Miranda Philippen,
 St.-Monulphus & Gondulphus Rotem
 Leon en Yolanda Lebens,
 St.-Salvius Limbricht (436e sch)
 Guido Meijers, jeugdconing St.-Martinus Vlodrop
 Jean Nillisen, St.-Sebastianus Oost-Maarland (44e sch)
 Joseph Nizette (keizer) en Philomène Verslegers,
 St.-Anna Opglabbeek
 Thei Rinkens, St.-Joseph Waubach
 Eddy en Julie Schuermans,
 St.-Monulphus & Gondulphus Maasmechelen II
 Petra Schins en John Coenen, St.-Joseph Vijlen
 Jean Smeets en Regina Peeters,
 St.-Sebastiaan Grote Brogel
 John Snijkers, De Breidelzonen Kessenich
 Gilbert Vandeuren en Katrien Spreeuwiers,
 St.-Amandus Opglabbeek
 Thijs Verheijden,
 St.-Georgius en St.-Sebastianus Beesel
 Pierre Vroemen, Nachtwachtgilde Berg & Terblijt

Het echtpaar Jean en Regina Smeets-Peeters werden in 1990 lid van St.-Sebastiaan Grote Brogel. Jean schoot zich op 14 juli voor de eerste keer tot koning.

JUBILEA**25-Jarig lidmaatschap**

Geert Gommans	St.-Jan Grubbenvorst
J.M.E. Jacobs	St.-Stephanus Dieteren
E. Laveaux	St.-Cornelius Swartbroek
M. Laveaux	St.-Cornelius Swartbroek
M. Laveaux-Huiskens	St.-Cornelius Swartbroek
P.J. van Lent	St.-Joseph Sweikhuizen
H.M.G. Pieters	St.-Martinus Holtum
Ger van Rens	St.-Jan Grubbenvorst
A. Schaefer	Oranje Nassau Roermond
J. Scheenen	St.-Cornelius Swartbroek
M. Scheenen	St.-Cornelius Swartbroek

40-jarig lidmaatschap

M. van Doorn	Oranje Nassau Roermond
W.G.M. Geelen	St.-Stephanus Dieteren
Jeroen Haffmans	Kon. St.-Lambertus Helden
H.A.M. Hanssen	St.-Antonius Altweeterheide
M.J. Hanssen	St.-Antonius Altweeterheide
L.P.G. van Heugten	St.-Martinus Holtum
Ch. Laveaux	St.-Cornelius Swartbroek
J. Smeets	St.-Cornelius Swartbroek

50-jarig lidmaatschap

P.J.A. Creemers	St.-Antonius Stramproy
J.M.G. Gorissen	St.-Michaël Doenrade
J.H. Hermans	St.-Michaël Doenrade
W.H. Leurs	St.-Willibrordus Obbicht
H.M. Munsters	St.-Willibrordus Obbicht
J.J. Offermans	St.-Michaël Doenrade
P.M. Schmeitz	St.-Michaël Doenrade
Lei Stals	St.-Cornelius Swartbroek
J.B. de Wit	St.-Willibrordus Obbicht

ADRESWIJZINGEN ETC.

- 300 de voorlopige site van de schuttersbond EMM is bereikbaar via <http://emm.tiscali.nl>
- 350 Drumband-jachthoornkorps schutterij St.-Sebastianus Laar: Aanvullen met website: www.sintsebastianuslaar.nl
- 602 Opnemen bij St.-Amandus Opglabbeek
e-mail: meuws@freegates.be
- 700 Secretariaat Schuttersbond De Maasvallei wijzigen in: Engelstraat 53, 3630 Opglimbie-Maasmechelen. Tel. 089-766631.
E-mail: theo.voorter@pi.be (Theo Voorter).
- 844 Secretariaat St.-Urbanus Maasniel wijzigen in: Irenelaan 7, 6042 HW Roermond. Tel. 0475-327155 (John Schuman).
Website: www.urbanusmaasniel.com
- Opnemen:
1010 St.-Jozef Lommel, Grensstraat 62, 3920 Lommel. Tel. 0486-662697 (Danny vanden Boer).
E-mail: Danny.vanden.boer@pandora.be
- 940 Correctie e-mailadres Kon. Wilhelmina Nieuwenhagen, moet zijn: joscollaris@home.nl

WIJ GEDENKEN

Bèr Bidlot, 70 jaar lid van St.-Joris Wessem. Onderscheiden in de Orde van Oranje Nassau, EGS-medaille, Rode Leeuw van Limburg en de H. Sebastianus, Gouden OLS-medaille met kroon en Lid van Verdiensten van schutterij St.-Joris Wessem. Overleden op 29 mei op 83-jarige leeftijd.

Bèr Bidlot

IN MEMORIAM BÈR BIDLOT

Een markant persoon is ons ontvallen. Op Hemelvaartsdag 29 mei, de dag dat onze schutterij haar jaarlijkse koningschieten organiseerde, overleed op 83-jarige leeftijd ons lid Bèr Bidlot.

Bèr was een verenigingsmens in hart en nieren en leefde mee met het wel en wee van vele verenigingen in Wessem, in het bijzonder onze schutterij. Geboren en opgegroeid binnen een schuttersgezin, werd hij al op jonge leeftijd lid van de schutterij. Bèr was altijd geïnteresseerd in alles wat zich afspeelde binnen onze vereniging, waarin hij een voorbeeldfunctie bekleedde. Hoewel Bèr nooit een bestuursfunctie heeft bekleed, zijn broer Daniël was voorzitter, heeft hij met zijn positieve en kritische inbreng veel bijgedragen aan hetgeen "St.-Joris" thans betekent binnen onze gemeenschap en de schutterswereld in z'n algemeenheid.

Bèr was 30 jaar actief binnen het exercitiepeloton, 25 jaar vaandeldrager en vele jaren voorzitter van de zestalcommissie.

Met veel respect denken wij dan ook terug aan alles wat hij voor ons betekende en zo zal hij in onze gedachten en harten blijven voortleven. Zijn motto was: "Eine gooje seldaot deendj ziene tied oet!"

Vrijdag 23 mei werd Bèr nog gehuldigd vanwege zijn 70-jarig lidmaatschap van onze schutterij. Hij ontving bij die gelegenheid de gouden onderscheiding van de Europese Gemeenschap van Historische Schuttersgilden.

Helaas is aan dit leven een einde gekomen.

Met veel respect en met gepaste schutterseer heeft een bijna voltallige schutterij en vele afgevaardigden van schutterijen uit Midden-Limburg Bèr naar zijn laatste rustplaats begeleid.

Ted Scheeren, secretaris.

Lei Lupsen, lid van St.-Severinus Grathem. Overleden op 1 juni op 81-jarige leeftijd.

Tot ons groot verdriet vernamen wij dat ons lid Lei Lupsen was overleden. Lei was sinds 1994 lid van onze vereniging, maar door gezondheidsproblemen was hij slechts enkele jaren actief lid. De interesse voor de schutterij bleef echter onverminderd. Dat hij rustte in vrede.

IN MEMORIAM JO SCHULPEN

Op maandag 9 juni j.l. bereikte ons het droeve bericht van het overlijden van ons lid Jo Schulpen op de leeftijd van 61 jaar.

Jo Schulpen was lid van schutterij St. Stephanus vanaf juli 1957 en hij was officier in de rang van Luitenant-kolonel. Jo was koning van onze schutterij in 1984, hij was commandant van 1963 tot 1976 waarna hij reservecommandant bleef. Jo was tevens een zeer goede schutter met de zware buks, hij schoot vele jaren lang in het A-zestel.

Jo Schulpen

Voor zijn trouw lidmaatschap en het vele werk dat hij voor onze schutterij verrichtte, ontving hij op 7 september 1996 de gouden OLS-onderscheiding.

De strijd tegen zijn slopende ziekte heeft hij niet kunnen winnen. Op vrijdag 13 juni hebben wij, in het bijzijn van afgevaardigden van het bondsbestuur en de schutterijen van de schuttersbond "Eendracht" Born-Echt, afscheid van Jo genomen en hem met gepaste schutterseer naar zijn laatste rustplaats begeleid.

In Jo verliezen wij een gewaardeerde schuttersvriend die in onze herinnering zal blijven als een trouw lid van schutterij St. Stephanus, dat hij moge rusten in vrede.

Th. Hoorens, secretaris.

Pier Brouns, meer dan 45 jaar lid/erelid van St.-Severinus Grathem. Overleden op 12 juni in de leeftijd van 86 jaar.

Pier was onze buksmeester, zorgde de schietharken, verzamelde en smolt het lood om tot kogels. Met de buks aan de fiets ging hij naar de schuttersfeesten. Pier was ook meer dan 30 jaar bestuurslid, de laatste jaren was hij erelid. Pier was ook de grote regelaar bij het ophalen van oud papier en ijzer en verhandelde dit tegen de beste prijs voor de schutterij. Pier is daarom ook een grote steun geweest bij de verwezenlijking van ons schutterslokaal. Dat hij moge rusten in vrede.

Wim Schwanen, lid van handboogschutterij Amicitia 1893 Cadier en Keer en oprichter, motivator en erevoorzitter van het 5 landen toernooi Veldschieten. Overleden op 59-jarige leeftijd op 14 juni 2003.

Wiel Cobben, meer dan 30 jaar lid van schutterij St.-Michaël Chevremont. Overleden in juni 2003.

Ton Kurvers, drumbandinstructeur van St.-Jan Baxem, St.-Joris Wesseem en van Harmonie Concordia Melick. Overleden op 14 juni op 62-jarige leeftijd.

IN MEMORIAM TON KURVERS

Ton was 23 jaar instructeur van schutterij St.-Joris Wesseem. Hij was echter niet alleen instructeur, maar ook een spil waar veel om draaide. Zijn persoonlijkheid en vooral zijn stimulerende inbreng werkte voor velen van ons als een spons met veel zuigkracht, waarvan de energie nooit opraakte. Helaas kwam aan zijn energie en wilskracht toch een einde.

Als initiator en stimulator was hem niets te veel om "zijn" verenigingen positief uit te dragen en de mogelijkheden van elke vereniging afzonderlijk aan de buitenwereld te laten zien en horen. Ton was een mens met een tomeloze inzet, vakkennis van muziek en gedrevenheid, aangevuld met de nodige humor, die als voorbeeld mag gelden voor ons allen. Dankbaar zijn wij dan ook voor alles wat Ton voor ons betekend heeft.

Ted Scheeren, secretaris.

Hans van Ewijk, erelid van schutterij koningin Wilhelmina Nieuwenhagen. Overleden op 85-jarige leeftijd op 26 juni 2003.

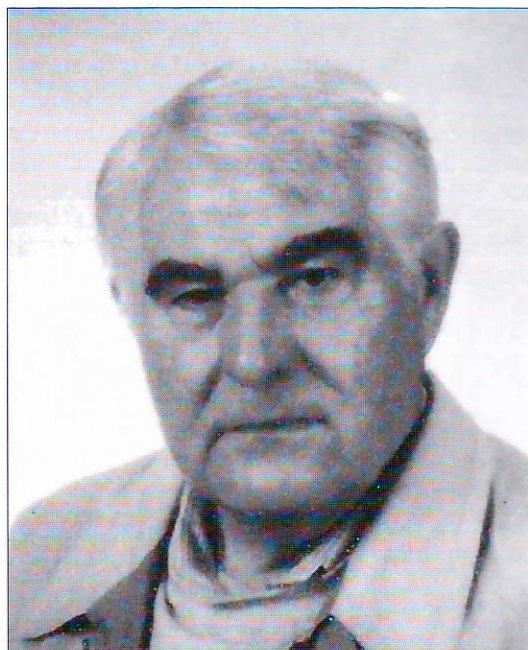
Piet Rijks, lid van St.-Nicolaas Heythuysen. Overleden op 1 juli op 70-jarige leeftijd.

Theu Moonen, lid van St.-Lucie Nederweert. Overleden op 4 juli in de leeftijd van 65 jaar.

IN MEMORIAM THEU MOONEN

Op 4 juli bereikte ons het droevige bericht dat onze gewaardeerde schuttersvriend Theu Moonen op 65-jarige leeftijd, na een ernstige ziekte, thuis was overleden. Theu was 38 jaar lid van Schuttersgilde St.-Lucie Nederweert-Eind. Hij was een goed schutter, enkele malen kampioen en koning. Hij genoot van de onderlinge band binnen de schutterij.

Theu heeft nog meegeholpen met het bouwen van ons nieuwe clubgebouw "Bij Liebe". Theu was een bescheiden man die niet graag op de voorgrond trad.

Theu Moonen

Woensdag 9 juli hebben wij Theu, na een indrukwekkende H. Mis, met schutterseer begeleid naar zijn laatste rustplaats. Moge Theu rusten in vrede.

Bestuur en leden Schuttersgilde St.-Lucie Nederweert-Eind.

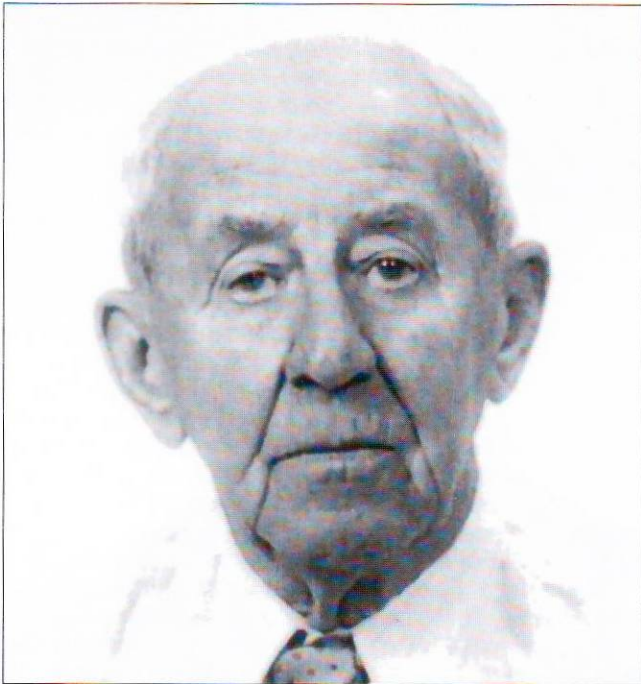
Thomas Gerits, Sinds 1950 lid en sinds 1982 erelid van St.-Urbanus Montfort. Overleden op 11 juli op 84-jarige leeftijd.

Sjaak Stoffels, 57 jaar lid van St.-Jan Nieuwstadt. Was in 1957 en 1962 koning en vele jaren officier. Overleden op 12 juli op 80-jarige leeftijd. Met schutterseer begraven op 17 juli.

Sjaak Stoffels

Sjef Klaessens, in 1952 medeoprichter en ruim 50 jaar lid van St.-Antonius Boeket-Nederweert. Onlangs werd hij nog gehuldigd. Overleden 12 juli op 76-jarige leeftijd.

Sjef Klaessens

Kees van der Bruggen, redactielid van De Gildentrom. Lid van het St.-Barbara en St.-Sebastianusgilde Vught. Overleden op 13 juli in de leeftijd van 52 jaar.

Kees van der Bruggen

Jeu (Math) Smeets, 50 jaar lid van St.-Georgius en St.-Sebastianus Beesel. Overleden op 15 juli in de leeftijd van 67 jaar.

IN MEMORIAM JEU SMEETS

Dinsdag 15 juli ontvingen wij het droevige bericht van het overlijden van ons lid Jeu Smeets. Jeu werd in januari j.l. nog gehuldigd vanwege zijn 50-jarig lidmaatschap van onze schutterij.

Jeu was een zeer goed schutter die vele prijzen wist te behalen. Hij was twee keer koning van onze schutterij. Jeu behoorde vele jaren tot de selectie voor het OLS. Twee keer (in 1956 en 1981) behoorde hij tot het zestal dat het OLS naar Beesel bracht.

Jeu was een harde werker, nooit deden wij vergeefs een beroep op hem. De laatste jaren werd er gebouwd aan ons nieuwe clubgebouw (de Gildekamer) en het schietterrein. Jeu was hier bijna dagelijks aanwezig om zijn steentje bij te dragen.

In maart werd bekend dat Jeu ernstig ziek was. Hij hoopte de opening van het clubgebouw nog mee te kunnen maken. De opening van ons clubgebouw vond plaats op Hemelvaartsdag. Jeu heeft dit dus nog mee mogen maken. Ondanks dat de gezondheid van Jeu achteruit ging, bleef hij belangstelling houden voor zijn schutterij.

Jeu Smeets

Op zaterdag 19 juli werd Jeu met schutterseer naar zijn laatste rustplaats begeleid. Jeu bedankt voor alles wat je voor onze schutterij hebt betekend. Jeu rust in vrede!

R.G.M. van Lomm, secretaris.

Huub Hannen, 53 jaar lid waarvan 25 jaar als penningmeester van St.-Anna Merum. Overleden op 22 juli in de leeftijd van 65 jaar.

IN MEMORIAM HUUB HANNEN

Op 26 juli, de naamdag van onze patrones St.-Anna, hebben wij ons dierbaar erelid, "de bekker van Maerum", Huub Hannen onder grote belangstelling ten grave gedragen.

Huub heeft zijn hele leven ten dienste gesteld van de medemens en de dorpsgemeenschap.

In 1959 schoot Huub zich tot koning. In 1999 ontving Huub de gouden OLS-medaille met kroon. Tot het laatst was Huub een toegewijd lid dat, ondanks zijn zwakke gezondheid, de schutterij toch ten dienste bleef zijn. Op 7 juli, tijdens ons traditioneel fröhschoppen na het OLS, hebben wij Huub nog in ons midden gehad. Wij wisten dat Huub naar het ziekenhuis moest voor een operatie. Hij zag hier tegen op, maar was blij om nog eens in ons midden te kunnen zijn. Huub bedankt.

E.G.H. Hannen, secretaris.

Wim Lemmerlijn, lid en penningmeester van schutterij St.-Sebastianus Margraten. Overleden op zondag 3 augustus 2003 op 61-jarige leeftijd. De schutterij zegde haar deelname die dag aan het bondsschuttersfeest in Mheer af. Wim werd op 8 augustus met schutterseer ten grave gedragen.

IN MEMORIAM WIM LEMMERLIJN I

Afscheid nemen van iemand die je dierbaar is, doet pijn en geeft een gevoel van onmacht.

Wim Lemmerlijn was een echte inwoner van Margraten. Iedereen kende Wim van 'het winkeltje op de hoek' waar hij samen met zijn vrouw jarenlang een vertrouwd beeld voor Margraten was. Na de dood van Marieke werd voor Wim alles anders.

Wim had veel talenten die hij probeerde te gebruiken. Hij interesseerde zich bijzonder voor de geschiedenis van Margraten, waar hij veel van wist. Regelmatig schreef hij een stukje in "de Riestepot" om zijn kennis ook aan anderen door te geven. De Amerikaanse begraafplaats had een speciaal plekje in zijn hart. Meerdere malen heeft Wim geprobeerd om met Memorial Day alle graven bedekt te zien moet bloemen.

Schutterij St.-Sebastianus van Margraten stond bij Wim hoog in 't vaandel. Het allermooiste wat hij beleefd heeft, is toen hij koning van de schutterij werd. Trots heeft hij samen met zijn dochter Suzanne genoten van dit koningschap.

De schutterij betekende alles voor Wim. In het bestuur vervulde hij de rol van Schuttenmeester oftewel penningmeester. Deze taak deed hij met heel veel precisie. Elke cent moest verantwoord zijn. Wim waakte met zorg over de schutterij. Hij wilde dat alle reglementen werden nageleefd, om zodoende de oude fundamenten waarop de schutterij van Margraten steunt in tact te houden. Het werk voor de schutterij was voor hem de laatste jaren bijna een dagtaak. Ondanks de slopende ziekte liet hij de moed niet zakken. Als je bij hem op bezoek kwam, bleef hij alsmaar doorvertellen over alle zaken die hem zo sterk bezig hielden. Wim wist dat hij weer opgenomen moest worden in het ziekenhuis, doch hij hoopte dat dit na de kermis van Margraten zou zijn. De processie en kermismaandag met de schuttenmis, waren voor hem de hoogtepunten van het jaar. Doch helaas liet zijn gezondheid dit niet meer toe.

Tot het laatste moment heeft hij zich ingezet voor zijn geliefde schutterij om alles correct over te dragen aan zijn opvolger. Wim, jouw strijd is gestreden. Bedankt voor alles. We zullen je missen.

Onze blijik van medeleven gaat op de eerste plaats naar zijn kinderen en kleinkinderen, die alles voor hem betekenden. Wij wensen hen veel sterkte bij het verwerken van dit grote verlies.

Wim, namens al je schuttersvrienden, Rust in vrede.

IN MEMORIAM WIM LEMMERLIJN II

Hoewel Wim uit een schuttersfamilie stamde, was hij nog niet zo lang weer bij de schutterij aangesloten. Hij had een winkel aan de Rijksweg, waardoor hij zijn lidmaatschap van de schutterij jaren geleden had moeten beëindigen. Maar zijn interesse voor het wel en wee van Margraten bleef. Dit had hij niet van vreemden. Zijn vader Fer Lemmerlijn was lid van de schutterij, vaandeldrager in 1928 en in 1941 werd hij koning. De schutterij had toen in verband met de oorlog al haar geweren moeten inleveren, maar het koningsvoegelschieten moest en zou doorgang vinden. Zo werd met pijn en boog naar de vogel geschoten, een wedstrijd, die Fer in zijn voordeel wist te beslechten. Diens vader had op zijn beurt een dorpsmederij en was in 1911 koning van de schutterij. Zodoende wilde ook Wim Lemmerlijn, in navolging van vader en grootvader, wel eens het koningschap van de schutterij bemachtigen. Dit lukte hem in 1993.

Wim Lemmerlijn in 1993.

Dochter Suzanne werd koningin. Deelnemend aan de oude rituelen van de vereniging, zoals de bronkprocessie en de rondjes rond de put, was Wim wederom gewonnen voor de schutterij. En alles wat Wim deed, deed hij met overgave. Na zijn koningschap werd hij geweerdruager bij de schutterij en stelde hij zich als bestuurslid verkiesbaar. Hij werd penningmeester en bezocht namens de schutterij de vergaderingen van de OLS-Federatie en de bond. Met niet aflatende ijver bracht hij de standpunten van zijn vereniging onder de aandacht. Ook nu nog ligt er een brief van Wim te wachten om binnen de Zuid-Limburgse Schutters-Bond behandeld te worden. Daarnaast had Wim historisch interesse en verdiepte hij zich intens in het oude reglement uit 1550 van schutterij St.-Sebastianus Margraten. Hij praatte graag met anderen over bestuurlijke standpunten en over historische wetenswaardigheden. Die gesprekken en Wims grote inzet en vasthoudendheid zullen we voortaan moeten missen.

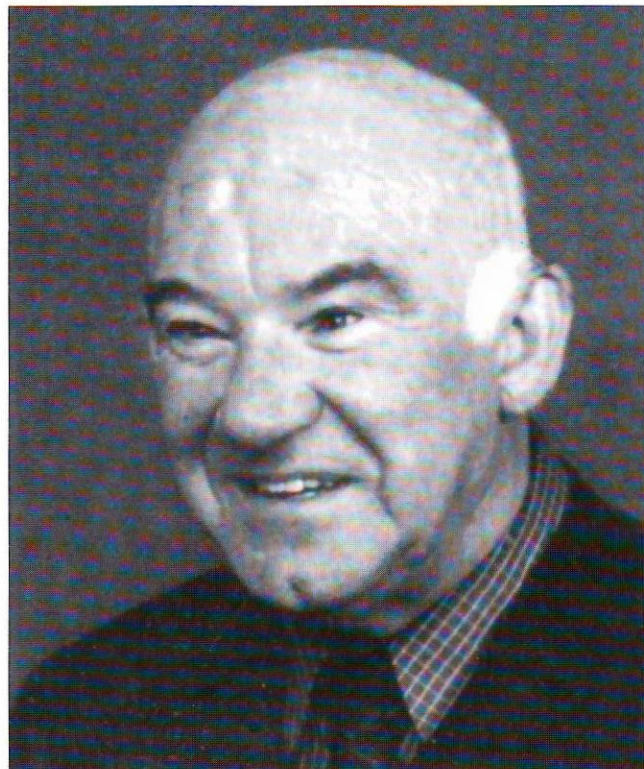
Luc Wolters

Sjaak Siebierski, 35 jaar lid waarvan ruim 30 jaar penningmeester van St.-Andreas Melick. Overleden op 3 augustus in de leeftijd van bijna 59 jaar. (zie ook: LS nummer 58, pag 45 en LS nummer 59 pagina 37).

Ben Veugen, 35 jaar lid en erelid van St.-Severinus Grathem. Overleden op 7 augustus in de leeftijd van 83 jaar.

Jan Bakkes, lid van St.-Mathias & Cornelius Postholt. Overleden op 7 augustus op 66-jarige leeftijd.

Sjef Meessen, lid van St.-Maternus Wijlre. Vele jaren commandant van de schutterij. Overleden op 12 augustus op 72-jarige leeftijd. Op 16 augustus met schutterseer begraven.

Sjaak Siebierski

**Stuur ons de bidprentjes
van de overledenen
van uw schutterij
voor onze collectie.**

LIMBURGS SCHUTTERIJ MUSEUM STEYL

Veerweg 24d
5935 BK Steyl
tel 077 3735284
bij veer Steyl-Baarlo

Openingstijden:
dinsdag t/m zondag
van 13.00 - 17.00 uur
of op afspraak
op maandag gesloten

Entree:
volwassenen € 2,00
65+ € 1,50
kinderen 4-14€ 1,00

LIMBURG, MIJN VADERLAND

In het vorige nummer van het Limburgs Schutterstijdschrift werden vier strofen afgedrukt van het Limburgs Volkslied "Limburg, mijn vaderland". Wij ontvingen hierop veel positieve reacties.

Mathieu Bouduin, lid van het A Capellakoor uit Rotem, bezorgde mij de tekst van een vijfde strofe van het Limburgs Volkslied. Deze tekst werd hem overhandigd door Alda Ramakers (Geboren in 1931 te Bocholt). Deze dame kende de tekst nog uit het hoofd. Ze had het lied geleerd bij de Zusters van de Voorzienigheid in Bocholt, namelijk van Zuster Hélène of Zuster Marie Louise. Mogelijk dat de tekst werd geschreven door een van deze zusters, want ze had ook al een nieuwe strofe gemaakt van een mijnwerkerslied. We deden navraag in het klooster, maar niemand kon over deze zusters enige uitleg geven. Het is duidelijk dat de vijfde strofe als een reactie op de vierde strofe van het Limburgs Volkslied over het Oranjehuis werd opgesteld.

Met de beschikbare gegevens gingen we te rade bij de Provinciale Bibliotheek in Hasselt. Diensthoofd Raf van Laere beschikte niet over documentatie over de vijfde strofe van het Limburgs Volkslied, maar meende dat de Belgische versie ontstaan was na de Tweede Wereldoorlog. De tekstdichter was hem onbekend.

Wie van de lezers kent de tekstdichter van deze vijfde strofe van het Limburgs Volkslied en weet wanneer en hoe deze strofe tot stand kwam?

Het lijkt ons tevens gepast om de gehele tekst van het Limburgs Volkslied in de toekomst af te drukken in de feestgids van het OLS.

Werner Smet.

LIMBURG, MIJN VADERLAND

Waar in 't bronsgroen eikenhout, 't nachtegaaltje zingt;
Over 't malse korenveld, 't lied des leeuweriks klinkt;
Waar de hoorn des herders schalt, langs der beekjes boord;
Daar is mijn Vaderland, Limburgs dierbaar oord! (bis)

Waar de brede stroom der Maas, statig zeewaarts vloeit;
Weeldrig sappig veldgewas, kostelijk groeit en bloeit;
Bloemengaard en beemd en bos, overheerlijk gloort;
Daar is mijn Vaderland, Limburgs dierbaar oord! (bis)

Waar der vad'ren schone taal, klinkt met held're kracht;
Waar men kloek en fier van aard, vreemde praal veracht;
Eigen zeden, eigen schoon, 't hart des volks bekoort;
Daar is mijn Vaderland, Limburgs dierbaar oord! (bis)

Waar aan 't oud Oranjehuis 't volk blijft hou en trouw;
Met ons roemrijk Nederland één in vreugd en rouw;
Trouw aan plicht en trouw aan God, heerst van Zuid tot Noord;
Daar is mijn Vaderland, Limburgs dierbaar oord! (bis)

Waar aan 't oude vaderhuis 't volk blijft hou en trouw
Met ons roemrijk Belgenland één in vreugde' en rouw
Trouw aan plicht en trouw aan God, heerst van Zuid tot Noord;
Daar is mijn Vaderland, Limburgs dierbaar oord! (bis)

INHOUDSOPGAVE

Artikel	pag.
Colofon + Voorwoord	1
De St.-Petrusschutterij in Neer – Het bestaan van een jeugd-gilde	2
Wat is Limburg zonder schutterij ?	3
Schutterijen in de Gemeente Maaseik	5
Schutterij St.-Nicolaas Meinweg0	6
Uniformering en beoordeling: hoe gaat dat nu samen ?	9
Limburgs Dames Schuttersfeest 2003	10
50-jarig heroprichtingsjubileum St.-Dionysius Opoeteren	11
20 jaar na de ramp in Montfort	12
Kon. Schutterij St.-Sebastianus	17
Voerendaal onderscheiden	
Voor U gelezen	18
St.-Martinus St.-Maartensvoeren presenteert keizer	19
Krantenkoppen	20
Prognose OLS-winnaar 2003	21
OLS Kessenich: Alles "aaf"!	22
Opglabbeek geeft organisatie	36
OLS-2004 niet uit handen	
Jachthoornkorps Schutterij	38
St.-Urbanus Maasniel 50 jaar "Na loting"	40
Onder de schietboom	41
Wij feliciteren	48
Adreswijzigingen etc.	50
Wij gedenken	51
Limburg, mijn vaderland	56
Inhoudsopgave, Redactie en Correspondenten	56

REDACTIE EN CORRESPONDENTEN

- ★ Hoofdredacteur: Wim Pijpers Wienkeskoel 94, 6074 HH Melick. Tel. 0475-520226, fax 0475-520229. E-mail: wmpijpers@hotmail.com.
- ★ Werner Smet Nachtegalenlaan 84, 3650 Rotem. Tel. 089-868782.
- ★ Jos Thomassen Eikenlaan 32, 3630 Maasmechelen. Tel. 089-767789.
- ★ Drs. Jean Walraven Borgeind 21, 6041 AP Roermond. Tel. 0475-318124.
- ★ Drs. Luc Wolters Dr. Schweitzerstraat 4, 6369 XL Simpelveld. Tel. 045-5442585. E-mail: Luc.Wolters@vodafone.com.
- ★ Correspondent Schuttersbond E.M.M.: Tjeu Timmermans, Kruisstraat 73, 6034 RJ Nederweert-Eind. Tel. 0495-633840.
- ★ Correspondent Schuttersbond Juliana: Bernie van Lierop, Bingelkruid 7, 5803 BM Venray. Tel. 0478-510400, GSM 06-10322770. E-mail: bvanlierop@home.nl.
- ★ Correspondente Schuttersbond St.-Gerardus: Yvonne van de Wall Antoniusstraat 84, 6166 XL Geleen. Tel. 046-4755123.
- ★ Correspondent Schuttersbond Eendracht Born-Echt e.o.: Thimo Zegers Rijksweg Noord 164, 6136 AD Sittard. Tel. 046-4523808. E-mail: t.zegers@home.nl.

**HERSTEL UW TRADITIE IN ERE:
KEVELAERER VAANDELS:
RESTAURATIE EN NIEUW.**

**KEVELAERER FAHNEN +
PARAMENTEN GmbH**

Kapellenplatz 27, D-47623 Kevelaer
Telefoon: 02832-5734 / Fax: 02832-50075

Wij hebben de vakkennis en kunde in huis om nieuwe vaandels te vervaardigen en oude vaandels te restaureren. Wij gebruiken de meest zeldzame, kostbare en functionele materialen om via hand- of machineborduurwerk en de onmisbare kunsthistorische achtergrond een ambachtelijk werkstuk van allure af te leveren.

U kunt ook contact opnemen met:
Stadelmaier Nijmegen B.V., Postbus 7063, 6503 GN Nijmegen
Telefoon: 024-3791170
Fax: 024-3791171

RVequipment
light sound vision

Nieuwenhuysstraat 36 - Hulsberg
Tel. 045-4051451
Fax 045-4053268

**Als u muziek
wilt horen,
zoals het
gemaakt is.**

**KRACHT EN GEVOEL
IN FINANCIËLE DIENSTVERLENING**

Golsteijn & Partners, assurantie-adviseurs en financial planning. Wij zijn uw partner in al uw financiële zaken. Voor u persoonlijk, voor uw gezin of voor uw bedrijf. Onafhankelijk, compleet, deskundig en betrouwbaar.

Golsteijn & Partners

| assurantie-adviseurs | financiële planners |

finance and more

Hoofdvestinging Maasbracht Hoofdstraat 49
Postbus 7163 6050 AD Maasbracht Telefoon +31 (0)475 - 43 84 38
mail@golsteijn-partners.nl www.golsteijn-partners.nl

Mr Cas van Heugten
ADVOCaat EN PROCUREUR

Rijksweg Noord 214
6136 AE Sittard

- Verkeers- en bedrijfsongevallen
- Bij letselszaken komen Uw advocaatkosten meestal ten laste van de aansprakelijke partij
- Ook zaken met akte van onvermogen
- Echtscheiding, speciaal op gemeenschappelijk verzoek, ontslag, uitkeringen, slachtofferhulp, civiele zaken en strafzaken
- Korte telefonische info is kosteloos
- Vraag tijdig advies ter voorkoming van onnodige complicaties.

Spreekuur op telefonische afspraak: 046 452 88 99.

Kantoor: Rijksweg Noord 214 te Sittard.

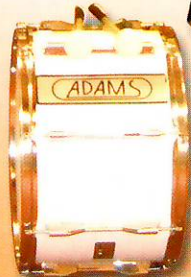
Sla uw slag

bij Muziekcentrale Adams BV

Uw leverancier voor alles
op het gebied van **drumbands** !

van stokken tot concert-slagwerk.

Binnenkort ook alles
op het gebied van **Schutterijen** !

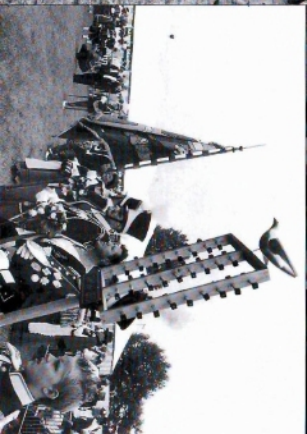

www.adams.nl

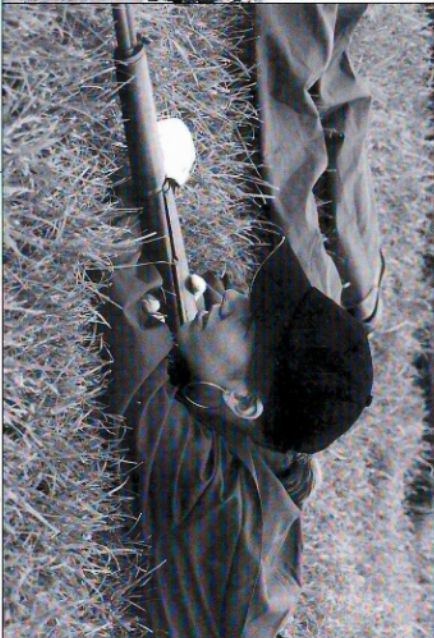
Muziekcentrale Adams BV, Akker 5, 6017 BN Thorn • Nederland
Telefoon: +31-(0)475-560700 • Fax: +31-(0)475-56 29 05
email: info@adams.nl • internet: www.adams.nl

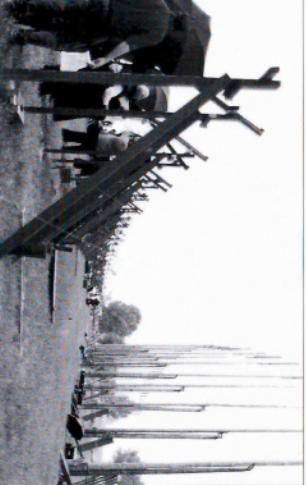

Fotocollage OLS-2003
samengesteld uit foto's van
Jean van Nunen, Luc Wolters
en Wim Pijpers.

**Schutterij St.-Zmandus
Opplabbek**
Gefeliciteerd met de overwinning
van het **OLS-2003**
Het OLS-2004 wordt gehouden op 4 juli 2004

